Nr. 68 Piątek, 21 Marca 1884. Rok 74.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jedn[illegible]we inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** — Z „Przewodnikiem" za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; na miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct. **pocztą 1 zł. 65 ct.** — Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19 marca b. r. sekretarzowi prezydyum najwyższego trybunału, dr. Augustowi von Zepharovich, nadać najmiłościwiej tytuł i charakter radcy wyższego sądu krajowego z uwolnieniem od taksy.

Prażak w. r.

Obwieszczenie.

Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego dnia 30 kwietnia 1884 losowania obligacyj funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego, zostaje, począwszy od 20 marca t. r. zasystowane przepisywanie obligacyj indemnizacyjnych, któreby przy przepisaniu musiały otrzymać odmienne numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyj na nowo się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 14 marca 1884.

Od dnia 4 do 12 marca b. r. sprawdzono w kraju następujące choroby stadne:

Swierzb u koni: w Zagórzu knihinickiem (pow. rohatyński) i w Kipiaczce (pow. tarnopolski).

Nadto panują w kraju następujące choroby stadne:

Swierzb u koni: w Wojniczu i Szczurowej (pow. brzeski), w Kozowy, Słobodzie i Tryhubowie (pow. brzeżański), w Sliwnicy (pow. brzozowski), w Koropcu (pow. buczacki), w Łazach (pow. bocheński), w Podhorodyszczu (pow. bobrecki), w Byczkowcach (pow. czortkowski), w Lisich jamach, Burgau, Załużu i Oleszycach starych (pow. cieszanowski), w Oparach (pow. drohobycki), w Tyszkowcach (pow. horodeński), w Ranischau (pow. kolbuszowski), w Nahorcach małych i Strychańce (pow. kamionecki), w Podliskach małych, Malechowie i Stroniatynie (pow. lwowski), w Glinnem (pow. liski), w Dobrotowie (pow. nadwórniański), w Zawadce (pow. pilzneński), w Załużach, Zaliwkach ad Ujazd i w Lipicy górnej (pow rohatyński), w Sokalu i Pieczygórach (pow. sokalski), w Ortynicach (pow. samborski), w Sielcu (pow. stanisławowski), w Kaczanówce (pow. skałacki), w Stulsku (pow. żydaczowski) i w Adamówce ad Olesko (pow. złoczowski).

Nosacizna u koni: w Herbutowie (pow. rohatyński), w Rożnowie (pow. śniatyński), w Dzikowie (pow. tarnobrzeski) i w Ilkowicach (pow. tarnowski).

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 marca 1884.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 21 marca

Zatarg skandynawski pomiędzy władzą rządową a reprezentacyą kraju nie stracił nic z poprzednich swych znamion, groźnych dla przyszłości Norwegii. Znana już rezolucya królewska nie uśmierzyła bynajmniej wzburzonych umysłów w kraju. Część radykalnej opinii publicznej oskarża konserwatystów, że oni wpłynęli na monarchę, który nie potwierdził wcale wyroku trybunału państwowego. Z przyjęcia deputacyi, która wręczyła królowi wyrok przeciw ministrowi, przewidywano, że wyrok ten nie otrzyma sankcyi. Monarcha Szwecyi i Norwegii nie zaszczycił deputacyi trybunału ani jednym wyrazem, nie przyjął właściwie dokumentu, lecz wskazał tylko w milczeniu na stół, na którym złożony został wyrok. Po dwunastu dniach pojawiła się znana już rezolucya królewska, która po długim wstępie, opatrzonym w liczne zastrzeżenia co do prerogatyw monarchy, nadmienia w końcu o uwolnieniu ministra od obowiązków, ale na jego własne życzenie Ten właśnie ustęp drażni najmocniej opozycyę, pomija bowiem, według zdania radykałów, prawomocne orzeczenie trybunału, żądające odjęcia ministrowi praw do pełnienia funkcyj i zgadza się tylko na dymisyę, żądaną przez samego ministra. Taki obrót rzeczy poczytuje opozycya za krok nader niebezpieczny, ponieważ według skrajnych zapatrywań, potwierdzenie choć częściowe wyroku, to jest ustępu o ministrze, byłoby przynajmniej częściową kompensatą za odmówienie sankcyi całej uchwale.

Wzburzona i roznamiętniona opinia Norwegii posuwa się jeszcze dalej i twierdzi, że postanowieniem królewskiem obrażono godność narodową, że obraza tkwi w lekceważącem traktowaniu najwyższego trybunału, który w przeważnej większości składa się z członków ciała prawodawczego czyli lagthingu. Na zarzut opozycyi, iż władza królewska nie właściwie nie zyskała na tem, że wyrokowi faktycznemu odmówiono wykonania, odpowiadają konserwatyści, iż nie chodziło tu o żadną korzyść, choćby moralną, lecz po prostu o zwrócenie uwagi żywiołów skrajnych, aby nie doprowadzały do ostateczności. Ze zwrotu opinii w Norwegii widać, że rachuba żywiołów umiarkowanych była mylną, że nawet ostrzeżenie energiczne z najwyższego stanowiska nie doprowadziło do opamiętania, lecz wywarło skutek przeciwny. Dziś zatarg przybrał inny charakter, o tyle smutniejszy, że w grę wchodzi już i rezolucya monarsza. Po ustąpieniu ministra Selmera, będzie musiał prawdopodobnie ustąpić i Kierulf, a potem i reszta ministrów, tak przynajmniej wnioskują po uwolnieniu przez króla od obowiązków ministra stanu. O następcy jego nie ma jeszcze mowy, opozycya zresztą przygotowana jest na to, że ktokolwiekby został jego następcą, podejmie ten sam system, to jest, odradzać będzie monarsze sankcyonowania uchwał, dwukrotnie zapadłych w zgromadzeniu stanów, jeśliby one w czemkolwiek miały znaczenie zmiany konstytucyi. Dopiero po ukończeniu procesu przeciw wszystkim członkom gabinetu będzie prawdopodobnie rozstrzygnięty ten zatarg, zaostrzający się protestami obu stronnictw w kraju.

Sprawy krajowe.

(*Emigracya włościańska.*)

Przed kilkunastu laty obudził się był pomiędzy ludnością mazurską wschodnich powiatów Galicyi prąd emigracyjny. Do Ameryki! za ocean! brzmiało ogólne hasło, świecące zdala złudnym blaskiem złotych nadziei, podbudzanych skutecznie przez agitatorów spekulantów, którzy z pośrednictwa swego znaczne ciągnęli korzyści. Emigracya w ogóle ma to do siebie, że jest zaraźliwą. Prąd jej raz obudzony porywa jak epidemia coraz szersze za sobą koła, coraz liczniejsze rzesze, dążące na oślep gromadnie za innemi, bez względu na to, czy nadzieje rojone, a najczęściej bardzo przesadne, ziszczą się i jakie ostatecznie będą skutki lekkomyślnego zrywania się na wędrówkę światową, bez należytej znajomości stosunków, bez do-

Z KRAJU I ZE ŚWIATA

XXXIII.

Odczyty dla kobiet i ich przeszłość. — Emancypacya nie taka czarna, jak ją malują. — Niektóre konsekwencye przypuszczenia kobiet do zawodu lekarskiego. — Oświata ludu we Francyi. — Wolność o głodzie w Ameryce.

Rozpoczęty właśnie szereg odczytów dla kobiet, w niejednem kółku da hasło do wznowienia dyskusyi nad kwestyą kobiecą, jeżeli ją tak nazwać można, kwestyą starą jak rodzaj ludzki. Żadna tradycya, żadna jakakolwiek wskazówka nie pozwala nam wprawdzie przypuszczać, by kiedy stanowisko kobiety było innem niż obecnie, t. j. aby zajmowała stanowisko w rodzinie i w społeczeństwie, zupełnie równorzędne z mężczyzną. Nie było więc chyba nigdy walki o prawa i o wyższość między jedną a drugą połową rodu ludzkiego, to co jest, wytworzyło się widocznie z koniecznych warunków bytu, z prawa przyrody. A jednak kwestya kobieca istnieje i jest przynajmniej tak starą jak koniec złotego wieku, skoro Juwenal w satyrze swojej na kobiety wierzy, że chyba za Saturna rządów był w tej mierze właściwy porządek na ziemi:

„Kiedy zimna jaskinia lub ciemne pieczary
Gościły męża, żonę bydełko i Lary,
Gdy niewiasta dla męża z liści i skór zwierza
Gotowała posłanie......"

Gdy już za rzymskich czasów subordynacya ta uległa była pewnym zmianom, nie ma ponoś nadziei, ażebyśmy w wieku waluty papierowej, wrócili do wieku złotego, który zresztą, nawiasem powiedziawszy, jakoś nie bardzo mnie nęci, choćby tylko ze względu na ów wspólny pobyt z bydełkiem w zimnych jaskiniach. Gdyby mi kazano dzielić pomieszkanie z krówką i świnką i rozkoszną kozą, a obiecywano w odwet jak największe posłuszeństwo żony, gotówbym się wprosić i pod najcięższy pantofel, w osobnej a ciepłej i jasnej izdebce. Każdy, kto podziela w tem moje zdanie, przyzna zapewne, że potrzeba koniecznie poczynić niektóre ustępstwa naszym paniom, nietylko w praktyce, jak to zresztą zazwyczaj czynimy, ale i w teoryi. Najpierw przyznajmy otwarcie, że jeżeli żona lub córka zechce czegoś koniecznie, to jeszcze nikomu z nas nie pomogło to, iż §. 91 ustawy cywilnej, zostawia nam absolutne prawo do wydania decyzyi przeciwnej i do przeprowadzenia jej rozmaitemi mniej lub więcej srogiemi środkami. A powtóre, wziąwszy rzecz ściśle, kobieta jest wcale użytecznym członkiem społeczeństwa, już z tego samego powodu, iż bez niej niepodobna nam urodzić się, podkarmić, wyrość, zakochać się, wejść w stan małżeński, łożyć na wychowanie dzieci, płacić za nie długi, procesować się o rozwód, chorować, a nawet i umrzeć. Ale pytanie, jak daleko bezpiecznem będzie odstąpić od stanu dzisiejszego? Zupełna emancypacya sprowadziłaby niechybnie skutki bardzo podobne do tych, jakie opisuje powieść: *The Revolt of Man*, raz już przezemnie na tem miejscu wspomniana: zdziczenie obyczajów w skutek walki o byt, a w dalszem następstwie zwycięstwo mężczyzn i powrót do najstraszniejszego teroryzmu azyatyckiego. Pozostaje więc emancypacya częściowa, polegająca na otwarciu kobietom pewnych zawodów, dotychczas im zamkniętych, a do tego prowadzi właśnie gruntowniejsze i praktyczniejsze ich kształcenie, jakie jest właśnie celem projektowanej wyższej szkoły żeńskiej, albo inaugurowanych właśnie odczytów. Co z tego wyniknąć może, na to daje nam odpowiedź doświadczenie, zrobione w kraju, którego przeznaczeniem jest o mnogie dziesiątki a czasem i o setki lat wyprzedzać kontynent europejski we wszystkich wstrząśnieniach i przeobrażeniach społecznych, politycznych i t. d., jednem słowem w Anglii. Nie gorączkowo i dorywczo, z wielką wrzawą a fatalnym skutkiem, jak to widzimy np. w Rossyi, ale pocichu i powoli otwarto tam kobietom wiele dróg do zapewnienia sobie niezawisłej i wygodnej egzystencyi. Obecnie najstarszy angielski uniwersytet Oxford, do niedawna istna cytadela konserwatyzmu, nadał im prawo do uzyskiwania stopni akademickich, i oto co pisze w tej mierze jedno z najkonserwatywniejszych pism tamtejszych: „przypuszczenie kobiet do honorów i stopni w Oxford nie wytworzy zapewne wielkiego mnóstwa panien-magistrów i panien-doktorów, ale przyczyni się do owego ogólnego polepszenia doli kobiet, które jest jedną z najlepszych rzeczy w nowoczesnym naszym postępie. Dziewczyna, posiadająca stopień uniwersytecki, będzie mogła jako podrzędna nauczycielka lub ochmistrzyni wymagać nierównie wyższej płacy, aniżeli ją mogła otrzymać przed trzydziestu laty. Naówczas guwernantka, otrzymująca sto funtów (1200 zł.) rocznie, uchodziła za osobę świetnie płaconą; teraz mamy guwernantki, które otrzymują od 300 – 400 funtów, to znaczy, iż mogą zaoszczędzić sobie sumę, zapewniającą im zupełną niezawisłość w podeszlejszym wieku. Roboty kobiece wszelkiego rodzaju także są lepiej płacone, odkąd kobietom pozwolono rozwijać i kształcić swoje talenta, i odkąd zatrudnienia, niegdyś zamknięte dla nich, stały im się przystępnemi. Anglia może się chlubić, iż dała dobry przykład, odtrącając przesądy, które tak długo przygniatały kobietę — a dziewczęta nasze przecież nie straciły nic z właściwych płci swojej wdzięków i przymiotów; nauczyły się tylko być pracowitszemi i polegać więcej na sobie samych."

„Co ma król polski, i szlachcic mieć może" — powiedział poeta. Co ma Anglia i my mieć możemy, chociaż mozolnie i później naśladując dobry przykład. Prawda, że nie każdy zawód wykonywany przez kobietę odpowiadałby naszym upodobaniom, a najstraszniejszą może byłaby kobieta-lekarka. Sądzę, że każdy normalnie zorganizowany mężczyzna zadrży na myśl ożenienia się z profesorką anatomii patologicznej, albo praktykującą lekarką chorób skórnych. Nie da się atoli zaprzeczyć, że kobiety z wielką łatwością uczą się anatomii kurcząt, prosiątek i t. p, że mają wiele daru do operacyj chirurgicznych i że system nerwowy zupełnie im w tem nie przeszkadza. Cóż z tego — wszak zostaje nam zawsze prawo do pozostawiania wszystkich lekarek staremi pannami. I jeszcze kto wie, czy wszyscy zrobilibyśmy użytek z tego prawa? jednego znęciłyby może jakie 10—15 tysięcy reńskich, któreby żona zarabiała rocznie na różnych ospach, tyfusach, zgniłych gorączkach, wrzodach, i dysynteryach; drugi zechciałby mieć tuż przy sobie kogoś, co by umiejętnie pielęgnował jego gościec, lub podagrę. Tym sposobem czytalibyśmy może w dziennikach, że dr. X.,

statecznych funduszów, a najczęściej bez dokładnego nawet określenia celu tej wędrówki. Tak było i na Mazurach. Była chwila, iż szał emigracyjny owładnął ludność włościańską niektórych okolic tamtejszych do tego stopnia, iż setki rodzin zrywały się na zamorską awanturniczą wyprawę, lecąc w nieznajome strony na własną zgubę, jak ćmy do światła, śmierć im niosącego. Nie tylko ubodzy, którym w domu doskwierała nędza i wszelki niedostatek, tęsknili do zaoceanowego Eldorada, mającego im przynieść ulgę w niedoli, ale i zamożni włościanie, zwabieni pokusą w złotych kolorach przedstawiającej się przyszłości, pozbywali się rodzinnego zagonu i ojczystej siedziby, spiesząc, emigracyjną trawieni gorączką, wraz z rodzinami w odległę obczyznę, gdzie zamiast rojonych bogactw czekała ich ciężka dola, poniewierki i pracy nad siły, a często śmierć głodowa połączona z rozpaczliwą tęsknotą za rodzinnym krajem, do którego powrócić nie było już sposobu. Sprzedawano ziemię za bezcen — marnowano dobytek, byle tylko zebrać jaki taki fundusz na drogę, u której kresu tak przykry spotykano zawód. Szczęśliwi ci, co przebywszy srogie doświadczenia, byli przecież jeszcze w stanie wrócić do ojczyzny, chociaż samowolnie pozbawili się w niej domowego ogniska, skazawszy się na wieczną pomiędzy swoimi tułaczkę; najszczęśliwsi, którym się zamiar wędrówki wcale nie powiódł, którzy, doznawszy nieprzewidzianych przeszkód, zaraz u początku drogi, powrócili z Hamburga, lub pomimo powziętego zamiaru wcale z domu nie wyjechali. Aby sobie przedstawić obraz losu, czekającego włościan naszych w Ameryce, dosyć jest przeczytać z wyborną znajomością rzeczy i przerażającą prawdą z natury kreślone **Litwosa** fotografie stosunków amerykańskich i położenie osadników tamtejszych. Potrzeba nadzwyczajnie silnego zdrowia, bystrego umysłu i żelaznej pracowitości, aby tam wywalczyć sobie egzystencyę; potrzeba wielu warunków, których nie posiada nasz włościanin, z którego też powodu ci, co się tam dostali, po największej części giną w niedostatku i rozpaczy. Brak znajomości języka, niezmierna drożyzna, klimat, korczunki wymagające niezmiernego wysiłku pracy, wreszcie współzawodnictwo z emigracyą innych narodowości, posiadających więcej przebiegłości i wykształcenia od naszych włościan, oto są ciężkie do przebycia szkopuły, z któremi walczyć muszą ciężko i nieustannie osadnicy nasi w Ameryce, nim wreszcie dobiją się do jakiegoś pomyślniejszego położenia i jaki taki byt sobie zapewnią, do czego wszakże mała tylko liczba ostatecznie dochodzi.

Usiłowaniom władz rządowych, przestrogom duchowieństwa i ludzi dobrej woli powiodło się pohamować ów niebezpieczny prąd emigracyjny, zaczynający swego czasu zagrażające przybierać rozmiary. Emigracya włościańska ucichła była przez dłuższy lat szereg. Obecnie wszakże znów zaczyna się objawiać. W pierwszym rzędzie nieurodzaj i pochodzący stąd niedostatek skłania uboższą ludność mazurskich przeludnionych okolic do zwracania ponownie oczu w zaatlantyckie strony — przyłączyło się zaś do tego ostatniemi czasy to także, iż zaczęły przychodzić od niektórych przesiedlonych do Ameryki włościan, którzy się tam już obyli i lepsze wywalczyli sobie położenie, listy zachęcające do emigracyi, a nawet zasiłki pieniężne, nadsyłane stamtąd pozostałym w domu rodzicom lub krewnym. Pomiędzy innemi tutejszy kantor pieniężny Schellenberga wymienił już znaczną liczbę przysłanych z Ameryki pięciofuntowych przekazów, gdyż to jest kwota zazwyczaj na jeden raz przesyłana, nabytych już od pierwotnych właścicieli za znacznie mniejszą sumę przez prowincyonalnych giełdzistów. Nie dziw, że przesyłki takie zachęcają odbierającego ją do sprobowania samemu fortuny, ponętnie się przedstawiającej z daleka, i zwracają myśli jego w zaatlantyckie strony, gdzie urocze fantastycznemi barwy pociągają *fata morgana*. Również, zupełnie daje się wytłómaczyć psychologicznie, że wyrwani z koła rodziny i ojczystej atmosfery dobrowolni wygnańcy tęsknią do swoich, a nie mogąc powrócić sami, radziby ich do siebie jak najliczniej zwołać. Z tych powodów niebezpieczeństwo emigracyi do Ameryki zaczęło się w obecnej chwili żywiej ponawiać. (D. n.)

Rada państwa.

(*CCCXLVIII posiedzenie Izby poselskiej*).

† **Wiedeń**, 19go marca. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*). Prezes **Smolka** zagaja posiedzenie o godz. 10 min. 15

Po odczytaniu spisu petycyj Izba przystępuje do dalszego ciągu szczegółowej dyskusyi budżetowej, podejmując ją tam, gdzie ją wczoraj w etacie ministerstwa oświecenia i spraw duchownych przerwano.

Tytuły: akademie umiejętności, wydatków 77.000 złr.; muzeum sztuki i przemysłu w Wiedniu wyd. 85.100 zł., dochodów 12.300 zł.; subwencya dolno-austryackiemu Towarzystwu przemysłowemu na muzeum technologiczne 30 000 zł. (wszystko zgodnie z preliminarzem rządowym) uchwalono bez dyskusyi.

Następuje tytuł: centralna komisya statystyki administracyjnej, wydatków 74.900 zł., dochodów 5150 zł. (zgodnie z preliminarzem rządowym).

Zabiera głos pos. **Wurmbrand** i po kilku uwagach o komisyi statystycznej w duchu ujemnej krytyki zwraca się przeciw wczorajszym wywodom pos Greutera o socyalizmie i anarchizmie, jako praktycznym wyniku doktryn liberalnych. Tylko nędza ludzka jest przyczyną ruchów i rozruchów społecznych; nie trzeba winić o to żadnej religii, żadnego stronnictwa politycznego, żadnego stanu. A jeden jest tylko radykalny środek: miłość bliźniego i oświata. Tem więcej przeto ubolewać trzeba, że walka przeciw oświacie i krzywieniu idei humanitarnych nie ustaje i że znajdują się fałszywi kaznodzieje, głoszący nienawiść i antagonizmy społeczne. Kto tak prawi w parlamencie, przemawia jedynie w własnem imieniu, a niesłusznie zasłania się wyższą potęgą (*rzęsiste oklaski z lewicy*).

Poczem tytuł powyższy przyjęto.

Bez dyskusyi uchwalono tytuły: zakład geologiczny w Wiedniu, wydatków 54.800 zł., dochodów 2.200 zł.; centralny zakład meteorologiczny w Wiedniu, wyd. 26,950 zł., dochodów 1.080 zł. (wszystko zgodnie z preliminarzem rządowym).

Następuje tytuł: cele artystyczne i archeologiczne, wydat. 256.280 zł., dochodów 7.680 zł. (zgodnie z preliminarzem rządowym.) Komisya budżetowa wnosi tu między innemi rezolucyę: „Wzywa się rząd, aby ze względu na niedostateczne uposażenie krakowskiej szkoły sztuk pięknych w fundusz na potrzeby naukowe, pomieścił w preliminarzu budżetowym na rok przyszły kwotę stosownie większą“.

Poseł **Adamek** wywodzi żale, że ze strony skarbu za mało się dzieje dla sztuki i przemysłu artystycznego, szczególniej w Czechach, chociaż tam są wszelkie warunki po temu, a gdzie owszem stare zamki królewskie, z któremi wiążą się wspomnienia dziejowe, są używane przez rząd do najpospolitszych celów, na dowód czego mowca przytacza przykłady. Gorąco nakoniec przemawia za wniesioną przez komisyę rezolucyą o podwyższenie dorocznej subwencyi na wybudowanie katedry św. Wita w Pradze.

Poseł **Wurmbrand** zaleca rządowi większą troskliwość o zabytki archeologiczne i przemawia za utworzeniem w Wiedniu muzeum odlewów gipsowych.

Tytuł powyższy wraz z rezolucyami przyjęto.

Następuje tytuł: fundusze religijne, wydatków 4,404.540 zł (o 2.500 zł. mniej od preliminarza rządowego; między innemi obcięła komisya pozycyę dyecezyi krakowskiej o 300 zł.); doch d. 3,499.326 zł. 5.600 zł. więcej od preliminarza rządowego. Do tego atoli przybywają jeszcze wydatki na administracyę dóbr i lasów funduszowych w sumie 269.400 zł. i dochody z nich w sumie 350.430 zł. (obie sumy zgodnie z preliminarzem rządowym), tak, że ogólna suma wydatków tytułu tego czyni 4,673.940 zł., dochodów zaś 3,849 756 zł.

Zabiera głos pos. **Kowalski** do bardzo długiego przemówienia, którego jednak nikt w Izbie nie słucha, ani też wśród nieustannego szmeru w sali w loży dziennikarskiej zgoła, dosłyszeć nie można. Mowca rozwodził się podobno o nieobsadzeniu unickiej metropolii lwowskiej, o podkopywaniu powagi duchowieństwa unickiego przez misyonarzy łacińskich, o utworzeniu unickiej stolicy biskupiej w Stanisławowie, o złem pomieszczeniu unickich seminaryów duchownych i o polepszeniu doli duchowieństwa unickiego.

Pos. **Ozarkiewicz**, zapisany do głosu, zrzeka się go.

Tytuł powyżej wymieniony przyjęto.

Bez dyskusyi uchwalono tytuły: fundacye i dopłaty na katolickie cele wyznaniowe, wydatków 155.000 złr., dochodów 15.623 złr. (zgodnie z preliminarzem rządowym); dopłaty na protestanckie cele wyznaniowe, wydatków 106.000 (zgodnie z prel. rząd.); dopłaty na prawosławne cele wyznaniowe, wydatków 87.500 złr. (o 1000 złr. mniej od prel. rząd)

Następuje tytuł: uniwersytety, akademie techniczne i akademia rolnicza w Wiedniu, wydatków 4,529.520 złr. (o 7120 złr. mniej od preliminarza rządowego; pozycya na uniwersytet lwowski zniżona o 300 złr., na Jagielloński o 100 złr.), dochodów 400.250 złr. (o 1500 złr. mniej od prel. rząd.)

Do głosu zapisali się: przeciw tytułowi pp. Sturm, Wildauer, Wurmbrand, Rechbauer, Lustkandl, Heilsberg i Edward Süss; za tytułem pp. Wiedersperg. Tilszer, Euzeb. **Czerkawski**, Tonkli, Wośniak i Greuter.

Pos. **Sturm** polemizuje przeciw wczorajszej mowie pos. Greutera, jako nienależącej do parlamentu, bo tyczącej się w części głównej stosunku pozytywnej religii do nowożytnej umiejętności. Zapewniając, że liberały znają głębokie poszanowanie dla religii, ubolewa mowca, że pos. Greuter nie zna równego szacunku dla umiejętności. Liberały nie religię zwalczają, lecz panowanie klerykałów i pretensye Kościoła w sferze świeckiej. Umiejętność nowożytna nie ścieśnia prawdziwej religii, pozostawia jej jeszcze bardzo obszerne pole. Liberały nie chcą też wyprzeć Boga z życia publicznego. Mowca omawia następnie szeroko stosunek między czeskim a niemieckim uniwersytetem w Pradze, przedstawiając rzecz tak, jak gdyby niemiecki był niesłychanie upośledzony; profesorów jego nazywa mowca prawdziwymi męczennikami nauki. Wnosi rezolucyę w tym duchu, żeby rząd podzielił wspólny dotychczas obu uniwersytetom wydział teologiczny na dwa osobne wydziały wedle narodowości.

Rezolucya dostatecznie poparta.

Pos. **Wiedersperg** zwalcza niektóre szczegóły w wywodach preopinanta, wytykając mu, że to, co on wyśmiewał w sprawie podziału mienia uniwersyteckiego i przeciwko czemu się zastrzegał, jest właśnie pomysłem profesorów uniwersytetu niemieckiego. Mowca przechodzi następnie do właściwego przedmiotu przemówienia swego, którym jest zapobieżenie brakowi lekarzy wojskowych, pod którym to względem radzi utworzyć znaczniejszą liczbę stypendyów dla młodych lekarzy wojskowych, w celu odbycia kursu operacyjnego na uniwersytetach. Ganiąc także teraźniejszy regulamin ścisłych egzaminów medycznych (rygorozów), który przyczynia się do zmniejszenia liczby rygorozantów, wnosi rezolucyę, aby rząd zwołał ankietę z członków Izby i z profesorów uniwersyteckich w celu rewizyi rzeczonego regulaminu.

Rezolucya zyskuje dostateczne poparcie.

Pos. **Wildauer** polemizuje przeciw mowie pos. Greutera, ujmując się za wolnością myślenia i nauczania. Poczem omawia niektóre niedostatki uniwersytetu inszprukskiego, tego kopciuszka między uniwersytetami, i żąda, aby rząd więcej poświęcał mu troskliwości.

Pos. **Tilszer** wraca do wczorajszego wyrażenia pos. Weitlofa, który nazwał mowcę denuncyantem, i oświadcza, że odpowiadać na taką insynuacyę uważa niżej godności swej Właściwym celem przemówienia jego dzisiejszego jest wniesienie rezolucyi, aby rząd utworzył laboratoryum chemiczne przy czeskiej akademii technicznej w Pradze.

Rezolucya dostatecznie poparta.

Tu na wniosek pos. **Grocholskiego** zamknięto dyskusyę.

Mowcami generalnymi wybrano: przeciw tytułowi pos. Süssa, za tytułem pos. Greutera

Po zamknięciu dyskusyi pos. **Raicz**, nie dostawszy się do głosu, na piśmie wnosi rezolucyę z wezwaniem do rządu aby utworzył w Gradcu trzy katedry dla wykładów w języku słowiańskim od początku nowego roku szkolnego.

Rezolucya dostatecznie poparta

Na wniosek pos. **Ruczki** postanowiono zamknąć posiedzenie.

Pos. **Lustkandel** zabiera jeszcze głos i wnosi, aby na nowo otworzono dyskusyę i wysłuchano jeszcze kilku „małych“ mowców przed mowcami generalnymi (*Wielka wesołość*).

Wniosek ten odrzucono.

Koniec posiedzenia o godz. 2 min 45. — Następne jutro.

Mowa posła Euzeb. Czerkawskiego

w szczegółowej dyskusyi budżetowej o regulacyi rzek.

Przed kilkoma laty, jeśli się nie mylę w r. 1881, uchwalono w tej wys. Izbie wezwać rząd, aby przedłożył plan powszechny wszystkich tych robót, jakie są potrzebne, aby jak najwcześniej przeprowadzić uregulowanie wszystkich rzek w Austryi. Zarazem wezwano rząd, aby w przybliżeniu obliczył czas, w którymby roboty te przeprowadzić można, i aby sporządził także w przybliżeniu kosztorys, by wys. Izba mogła powziąć wyobrażenie o wydatkach, jakieby na ten cel łożyć wypadało.

Rząd uczynił zadosyć temu wezwaniu wys. Izby o tyle, że, wnosząc preliminarz budżetu na rok bieżący, do preliminarza etatu ministerstwa spraw wewnętrznych dodał przedstawienie robót potrzebnych dla uregulowania rzek pozostających pod opieką państwa, a mających się rozpocząć w r. 1884, tudzież kosztów obliczonych w przybliżeniu.

Jakkolwiek na wdzięczność i uznanie zasługuje ta praca rządu, nie można jednak twierdzić, iżby zadanie, które rząd miał spełnić, uważać można za zupełnie spełnione. A mianowicie braknie w niej wniosków stosownych, tudzież wskazówki co do sposobu przeprowadzenia wielkiego dzieła tego.

Koszta, z jakiemi regulacya taka byłaby połączona, są obliczone na 56,051.000 złr. Czas, w którymby ukończyć ją można, różny jest co do różnych rzek; co do jednej roboty mają trwać rok, co do innych 30 lat. Srednica arytmetyczna wynosi 12 lat. Gdy zaś przyjmiemy za podstawę obrachunku liczby, wyrażające koszta, pokaże się, że roboty te miałyby być pokończone mniej więcej w latach piętnastu. Na rok 1884 bowiem obliczono kosztów 3,960.000 złr., czyli w zaokrągleniu 4 miliony, co wobec ogólnej sumy 56.051.000 złr., czyli w zaokrągleniu 60 milionów, daje czas 15-letni, aby wszystkie te regulacye na wszystkich rzekach przeprowadzić.

Każdy znawca niewątpliwie przyzna, że to czas zbyt długi, że nie pozwala spodziewać się zapobieżenia ewentualnym klęskom z powodzi. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa trudno przypuścić, iżby w okolicach, w których powodzie powtarzają się często, lub są zwyczajne, ustać miały na te 15 lat. Ale nawet pominąwszy ten wzgląd, trzeba przyznać, że przy tak powolnym postępie robót wpływ niepogody i inne okoliczności przyczynić się muszą do zepsucia się chwalebnie rozpoczętych budowli, zanim jeszcze cel będzie dopięty.

---

mająca zaledwie lat 32, która tego karnawału królowała na wszystkich balach, zrobiła gdzieś właśnie sekcyę siódmego z kolei małżonka swojego i przy tej sposobności natrafiła na zupełnie nową teoryę bakteryj tuberkulicznych Kronikarz zaś ze swojej strony dodałby wzmiankę, że doktor X. oddziedziczyła po siedmiu swoich mężach paralitykach, podagrzystach, astmatykach i tuberkulistach, około 2 milionów zł. majątku, w skutek czego zamierza podobno porzucić zupełnie praktykę i oddać się wyłącznie studyom nad cebulkami włosowemi i zasilającemi je nerwami Przyczyną tego — dodałby kronikarz — ma być trudność, na jaką w ostatnich czasach napotykał fryzyer doktora X. w znalezieniu materyału do wykonywania swej sztuki na jej uczonej głowie....

Podczas gdy Anglia przemyśliwa nad kształceniem kobiet, a pod względem oświaty ludu stara się prześcignąć wysoko stojące Niemcy, we Francyi odmówiono podwyższenia płacy nędznie bardzo trzymanym nauczycielom szkół początkowych, motywując to tem, iż trzebaby chyba podwyższyć ciężary kontrybuentom. Panowie republikanie uważają za rzecz stosowniejszą wydawać miliony na ryzykowne i nieproduktywne wyprawy do Madagaskaru i Tonkinu, zamiast kształcić lud wiejski, pogrążony w ciemnocie i pozbawiony wszelkiego zmysłu patryotycznego. Gdy przyjdzie znowu mierzyć się z *Schulmejstrem* niemieckim, rezultat będzie podobno łatwy do przewidzenia.

Będziemy mieli wkrótce nową jeszcze kwestyę, zupełnie niespodziewaną, i nie europejską wprawdzie ale amerykańską. Zwiastując ją dzienniki angielskie, zaczynają od narzekań, że od czasu założenia telegrafów podmorskich nikt nie czyta pism wychodzących po tamtej stronie Atlantyku z należytą uwagą; treść zaś telegramów obejmuje tylko doniesienia o powodziach, pożarach, wypadkach kolejowych i machinacyach giełdowych, oprócz obszernych reklam dla pana Henryka Irvinga i panny Heleny Terry (artystów angielskich dających obecnie gościnne występy w Zjednoczonych Stanach). Tymczasem zajrzawszy głębiej do pism amerykańskich, można się przekonać ze zdziwieniem, że dzieje się tam wiele innych a ważniejszych rzeczy. Oto przykład: Wyobrażamy sobie, że kwestya murzyńska w Ameryce zniknęła zupełnie. Wiemy, że Lincoln uwolnił niewolników i przypuszczamy, że teraz panuje już zupełna zgoda i harmonia między białą a kolorową ludnością. Tak nie jest. W wielu okolicach na południu murzyn ma się dziś gorzej, niż się miał podczas wojskowej okupacyi zbuntowanych Stanów przez Unię, a nawet gorzej niż za czasów niewolnictwa. Główną przyczyna jego nędzy jest — dziwcie się, panowie demokraci! — przypuszczenie go do praw politycznych. Zna on swoich przyjaciół; radby głosować za republikanami, a tymczasem zmuszony bywa albo wstrzymać się od głosowania, albo głosować za przeciwnem stronnictwem. Ztąd przyszło już do wielkich zaburzeń i morderstw w Wirginii i Mississippi, a w wielu okolicach stosunki tak są naprężone, że już na seryo jest mowa o przesiedleniu murzynów na osobne terytoryum, jak to uczyniono z Indyanami. Ale murzynów jest przeszło 6 milionów i wykonanie tego projektu sprowadzić może ogromne zamieszanie.

JAN LAM.

Do większego atoli jeszcze zwleczenia postępu robót przyczyni się sposób uwzględnienia tego planu w rzeczywistych wnioskach budżetowych. Nie 3,960.000 zł., czyli w zaokrągleniu 4 miliony, lecz tylko 1,529.000 zł. jest pomieszczonych w budżecie na nowe budowle wodne, a więc tylko 38 prc obliczonej na r. 1884 kwoty; a gdy się weźmie na uwagę te tylko roboty, które mają postępować ciągle, z przeniesieniem resztek kredytu z jednego roku na drugi, otrzymamy tylko sumę 1,099.000 złr., czyli 27 prc. dorocznego przez lat piętnaście wydatku. Gdyby zaś taki wydatek, lub chociażby nawet wydatek w wysokości 30 prc. tamtego, miał nadal także być normalnym wydatkiem dorocznym, natenczas nie w 15, lecz dopiero w 45 latach skończyłyby się roboty regulacyjne.

Taki plan regulacyjny, jak wszyscy panowie przyznać zechcą, jest tylko ułudny, i szkoda zaiste nakładów, które się czyni na rozpoczęcie dzieła takiego bez widoków doprowadzenia go do skutku. Uznać trzeba, że tegoroczne pozycye budżetowe są większe, o wiele większe od zeszłorocznych, a gdy wymienioną powyżej sumę 1,099 000 zł. porównam z zeszłoroczną, która wynosiła coś nad 750.000 zł., otrzymam podwyżkę o 312 000 zł. Co prawda jednak, gdy uwzględnię jeszcze zeszłoroczne kredyty dodatkowe, podwyżka ta redukuje się do 178.000 zł.

Jakkolwiek wdzięczność należy się rządowi za te wysiłki, trzeba jednak ubolewać, że, jak wykazałem, nie prowadzą właściwie do celu. Mówiono też o tem bardzo obszernie w komisyi budżetowej, przy której to sposobności rząd całkiem słusznie powiedział, że sytuacya finansowa nie pozwala nakładać na skarb większych ofiar, któreby pokryte być miały z bieżących dochodów. To każdy naturalnie przyzna i każdy człowiek rozumny pojmie. Ale może właśnie to jest niewłaściwością, że wydatki te, stanowiące przecież inwestycyę w najlepszem tego wyrazu znaczeniu, mają być pokrywane z bieżących dochodów państwa. Nie pozostaje nic innego, jak uczynić. co się zwykle w takich razach dzieje, to jest, pomódz sobie nadzwyczajną operacyą kredytową i zaciągnąć pożyczkę, z której zyskałoby się pieniądze na przeprowadzenie robót regulacyjnych w krótszym czasie, n. p. w trzech lub czterech latach, a pomieszczać w budżecie tylko procenta od niej z amortyzacyą lub bez amortyzacyi.

Nie myślę uprzedzać intencyj rządu, mimo to radbym zalecić rządowi projekt ten ku łaskawemu rozważeniu. Dla tego pozwalam sobie wnieść rezolucyę następującą:

„Wzywa się c. k. rząd, aby się zastanowił, czy a w danym razie w jaki sposób, nie możnaby, w celu niezbędnego dla skuteczności regulacyi wszystkich rzek w Austryi przyspieszenia robót odnośnych, pozyskać potrzebnych na to funduszów, bez bezpośredniego podwyższenia bieżących wydatków budżetowych, za pomocą nadzwyczajnej operacyi kredytowej, i aby o rezultacie odnośnych dochodzeń swych zdał Izbie sprawę po ponownem jej zebraniu się w jesieni r. b, przedstawiając zarazem stosowne propozycye". (*Brawo! brawo! z prawicy*).

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Warszawy).

Z Warszawy piszą do *Nordd. Allg. Ztg.*: Zatrudnieni przy kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej urzędnicy obcej narodowości w liczbie mniej więcej 40, którzy nie wnieśli dotychczas podania o nadanie im poddaństwa rossyjskiego, zostali w tych dniach zawiadomieni, że począwszy od 1 maja zostaną wykreśleni z listy urzędników pomienionej kolei. Powodu usunięcia nie podano. Wydalonym będzie wypłacona trzymiesięczna pensya.

Urzędowy *Warszawski Dniewnik* pisze, co następuje: „W tych dniach *Mosk. Wied.*, podnosząc warunki sądownictwa w Królestwie Polskiem, zaznaczyły między innemi fakt, iż skład adwokatury w okręgu warszawskim kompletuje się wyłącznie z prawników pochodzenia polskiego, niezbyt chętnych do prowadzenia z należytą gorliwością spraw poruczanych im przez Rossyan tak zamieszkałych w kraju, jakoteż i uciekających się do pośrednictwa tutejszych adwokatów z innych miejscowości Rossyi. Nie mając pod ręką ścisłych faktów, potwierdzających lub zaprzeczających tendencyjnemu kierunkowi polskiej adwokatury, lecz uznając za możliwą politykę „oporu legalnego" i w tej sferze stosunków między Polakami a Rossyanami, ze szczególną przyjemnością notujemy wiadomość, iż do grona obrońców zapisują się nasi współrodacy. W tych dniach właśnie został przyjęty p. Zwiezdoczotow, oddawna urzędujący w guberniach wewnętrznych w instytucyach pokojowych, wkrótce zaś do ciała obrończego przeniesie się i p. Sztenger, sędzia śledczy do spraw szczególnej wagi. Tym sposobem adwokatura miejscowa odświeża się osobistościami, które dzięki swojej narodowości nie mają interesu popisywać się w sądzie gwoli upodobaniom publiczności i ze szkodą dla spraw — nieznajomością a częstokroć i przekręcaniem języka rossyjskiego lub ignorowaniem tych dzieł prawników rossyjskich w zakresie prawa i procedury, znajomość których jest niezbędną."

(Generał Hurko i kurator Apuchtin.)

Schlesische Zeitung podaje w najświeższym numerze następującą korespondencyę z Warszawy: „Z kół dobrze poinformowanych donoszą, że genenerał-gubernator warszawski Hurko, który brał udział w deputacyi do Berlina z powodu uroczystości orderu św. Jerzego, nie powróci już na stanowisko swoje do Warszawy, ponieważ objąć ma obowiązki ministra wojny po chorym od dłuższego czasu generale Wannowskim. W samej rzeczy zresztą stan zdrowia obecnego ministra wojny po ostatniej chorobie, którą przebył, jest tego rodzaju, że generał życzy sobie ustąpić stanowczo, co jednak odraczane było dotychczas z powodu trudności w wyborze jego następcy. Obecność generała Hurki w Petersburgu miała usunąć owe trudności i zapewniają, że wkrótce ma być on mianowany ministrem wojny. Jego miejsce na stanowisku generał-gubernatora Warszawy zająłby generał Drentelen lub generał książę Dundukow-Korsakow.

„Utrzymuje się równie pogłoska, że tajny radca Apuchtin opuści swoje dotychczasowe obowiązki kuratora okręgu naukowego w Warszawie. Za przyczynę tej zmiany bliskiej podają nietylko narażenie się Apuchtina, spowodowane przeszłorocznemi zajściami, ale szczególniej całkiem świeżej daty nieprzyjemności, na które jest narażony tym razem już w kołach czysto rossyjskich, w których bezwzględnem postępowaniem swojem zjednał sobie nieprzyjaciół. Najbliższą przyczyną jest fakt następujący: Pewien zastęp młodzieży gimnazyalnej, synów wyższych urzędników rossyjskich, związał się był w formalną szajkę złodziejską, której zadaniem było porywać kosztowniejsze przedmioty z handlów. Gdy sprawa ta wyszła na jaw, miała być przez dyrektora gimnazyum, wrzekomo za wiedzą tajnego radcy Apuchtina, stłumioną, ponieważ uczniowie byli synami Rossyan. Ale rodzice innych uczniów, niemniej osób wpływowych i Rossyan wysokie zajmujących stanowiska, podnieśli energiczny protest i dopięli tego, że cała utajona sprawa została oddaną w ręce sądu, przed którym ma być wyjaśnione postępowanie władz szkolnych. Takiego systemu pedagogicznego nie chcą obecnie tolerować w Petersburgu, tembardziej, iż rząd dąży energicznie do podniesienia moralnego i obyczajowego wychowania młodzieży, pragnąc w ten sposób odjąć socyalizmowi i nihilizmowi wszelkie podstawy. Cenzura nawet tutejsza otrzymała z Petersburga rozporządzenie, ażeby nie tolerowała nadal wycieczek pism radykalnych przeciw Kościołowi katolickiemu. Tolerancya taka względem prasy liberalnej była dotychczas na porządku dziennym".

((Długi państwa rossyjskiego).

Długi państwa rossyjskiego, których stan znany jest z ogłoszenia preliminarzów budżetowych, posłużyły za temat do artykułu zajmującego, ogłoszonego w Rocznikach rossyjskich instytucyi kredytowych.

Zsumowawszy całą sumę długów zaciągniętych okazuje się, że w przeciągu lat 85, Rossya zaciągnęła 66 pożyczek na ogólną sumę 4,157.506.000 rs. Mowa tu o pożyczkach wewnętrznych i zagranicznych, od których procenta wynoszą do 80 milionów rocznie. Okoliczność ta nastręcza autorowi sposobność do wypowiedzenia kilku uwag o obiegu wartości (walorów) w Rossyi. Autor. p. Iwaszczenko pisze:

„Powiadają, że państwo, dzięki ustanowieniu cła w złocie, ma dostateczną ilość złota do wypłat za granicą. Ale nie idzie tu o formę, lecz o treść: cło w złocie dostarcza złota skarbowi państwa, ale tylko dla tego, że tym sposobem kłopot wyszukiwania potrzebngo metalu spada na osoby prywatne, które dla pozyskania go puszczają znowu w obieg tenże sam rubel kredytowy. Owo nieustanne i systematyczne zalewanie zagranicznych rynków naszemi kredytówkami, t. j. domowemi zobowiązaniami, których dyskontowanie jest wielce trudne, prowadzi do tego, że wartość owych kredytówek z każdym dniem spada, a w najlepszym razie, mimo wszelkich środków i starań, nie zmienia się na lepsze. Z tego wszystkiego wynika, że dopóki nie zostaną przedsięwzięte radykalne środki celem podniesienia produkcyi naszego kraju, nie ma na co liczyć na poprawę naszego położenia finansowego. Tylko rozwój sił narodowych na gruncie materyalnego, umysłowego i obyczajowego postępu może dać stałą podstawę dla przyszłości. Możemy tego w zupełności dokonać przy wielkim bogactwie surowych materyałów. Potrzeba tylko zwrócić całe siły pozostałego jeszcze kredytu w kierunku produkcyjnym, i nie postępować tak jak się to działo dawniej. Przecież z 4ch miliardów naszych pożyczek państwowych zaledwie czwarta część była użytą na cele produkcyjne".

KRONIKA

† **Dr. Roman Maurer.** Z Brodów dochodzi nas smutna wiadomość. Jeden z najpilniejszych i najzdolniejszych młodych pracowników na polu historyi ze znakomitej szkoły profesora dr. Liskiego, dr. Roman Maurer, zastępca nauczyciela c. k. gimnazyum w owem mieście, zgasł dnia 19 b. m. po długich cierpieniach w 32 roku życia. W krótkim stosunkowo czasie druga to dotkliwa dla naszego świata naukowego strata, druga ofiara przedwczesnego targania sił w mozolnej pracy wertowania materyałów archiwalnych. Mogiła, która niedawno zamknęła się nad nieodżałowanym młodym historykiem śp. Lukasem, niestety, rozwarła się znowu, aby także druha jego wydrzeć nauce i społeczeństwu u wstępu samego do tej działalności, która się tak świetnie zapowiadała! Sp. Maurer, którego tem rzewniej żegnamy, iż należał do koła współpracowników naszego *Przewodnika*, urodził się r. 1852 w Tarnowie, tam uczęszczał do szkół średnich, a później na uniwersytet tutejszy. W r. 1874 złożył doktorat, poczem poświęcił się zawodowi nauczycielskiemu. Jeszcze w zeszycie lutowym *Przewodnika* z roku bież. ogłosiliśmy pracę jego p. t „Urzędnicy kancelaryjni książąt i królów polskich", nie przypuszczając, że będzie to niestety praca ostatnia młodego uczonego!

(m) **Rada miasta Lwowa,** pod przewodnictwem p, Dąbrowskiego, uchwaliła wczoraj w rewirze Sichowskim wybudować gajówkę kosztem 600 zł. W roku administracyjnym, od 1 kwietnia r. b do 31 marca 1885 uchwaliła na cele kwaterunkowe pobierać dodatek gminny do podatku domowo-czynszowego, w wysokości 4 od sta; dotychczas pobierano tylko 3 prc. dodatek, który przynosił rocznie około 24.000 zł obecnie zaś przynosić będzie 32.000 złr. Przyjęła do zatwierdzającej wiadomości koszta rekonstrukcyi kanału w ulicy rzeźnickiej i św. Stanisława, które wynosiły 7.948 zł. W sprawach budowniczych odrzucono pięć rekursów, przyczem przekazano urzędowi budowniczemu do uwzględnienia życzenie ks. Mazuraka, ażeby ten urząd zniewolił właścicieli realności, przylegających do nowego gmachu szoły etatowej św. Anny, do utrzymania większego porządku i czystości w podwórzach. Do Towarzystwa wzajemnej pomocy nauczycieli miejskich szkół ludowych we Lwowie, przystąpiła gmina z datkiem 30 zł. na r. b., a Towarzystwu oświaty ludowej udzieliła tytułem subwencyi kwotę 100 zł. Kilka ważnych przedmiotów było na porządku dziennym tajnego posiedzenia.

— **Skazany na śmierć** wójt Wojciech Nowak, którego stracenie odbyć się miało wczoraj w Krakowie, został ułaskawiony w skutek telegraficznego odwołania się obrońcy jego dr. Czesnaka, do łaski Najwyższej. Prezes sądu zakomunikował akt łaski Monarszej już o godzinie 12 w nocy skazanemu, który ją przyjął wybuchami radości. Zrobił on już był po południu testament i przygotowany był na śmierć. Dalsze rozporządzenie co do wymiaru kary więzienia dla Nowaka, nadejdzie poźniej. Jak donosi *Czas*, wiadomość o ułaskawieniu najlepsze sprawiła wrażenie w kołach ściśle prawniczych; zbadawszy bowiem rzecz bliżej, nabiera się przekonania, iż zbrodnia ta nie została popełnioną w chęci zysku, ale raczej w chęci uwolnienia się od ludzi, będących plagą gminy, w rodzaju najgorszym Bartka Kozicy z *Emigracyi chłopskiej*. Najlepszym zaś dowodem, że ułaskawiony musiał dobrego używać imienia i nie wywołał grozy między sąsiadami, jest fakt, że prośbę o jego i jego towarzyszów ułaskawienie zaraz po ogłoszeniu wyroku podpisało 7 gmin i 2 proboszczów, a ostatecznie prośba obrońcy opierała się właśnie na braku chęci zysku u ułaskawionego.

— **Stypendya** rozdane przez Wydział krajowy. (C. d.) *T.* Z fundacyi t. z. konwiktowych otrzymali: IV. stypendya o rocznych 157 zł. 50 ct., które również młodzieży nie należącej do szlachty nadane być mogą: *e*) uczniowie wydziału lekarskiego w uniwersytecie Jagiellońskim: 9. Władysław Ignacy 2im. Kopaczyński z 3go roku, który złożył 3 egzamina wstępne z postępem celującym. Matka jego wdowa po nadinspektorze podatkowym, utrzymuje siebie i 2 dzieci z pensyi wdowiej. synowi dopomagać nie może. 10. Tadeusz Władysław 2im: Jakubowski z 4 roku, który złożył 11 kollokwiów celująco i jeden egzamin ścisły, utrzymuje się z własnej pracy i pomocy od niezamożnych krewnych, tudzież 11. Walery Ignacy Ludwik 3im. Momiałowski z 4go roku, który złożył 14 kollokwiów celująco i bardzo dobrze. Utrzymuje się z własnej pracy, gdyż matka wdowa utrzymuje rodzinę z wdowiej pensyi i pracy rąk nie może mu udzielić żadnego zasiłku. *f*) uczniowie c. k. szkole politech. we Lwowie: 12. Adam Jan 2im. Topolnicki z 3go roku, który złożył 1 egzamin rządowy bardzo dobrze. Ojciec jego emerytowany urzędnik podatkowy, nie może go wspierać. 13. Piotr Tokarski z 2 roku. który przedłożył 4 świadectwa kursowe z postępem bardzo dobrym i dobrym. Ojciec jego, sekretarz lwowskiego magistratu utrzymuje żonę i 10 dzieci. *g*) uczniowie szkół średnich: 14. Władysław Karol 2im. Nowak z 3ciej klasy gimnazyum w Bochni, który ukończył klasę niższą z postępem celującym lok. 1. Matka jego wdowa po nauczycielu gimnazyalnym, utrzymuje z pensyi wdowiej 4 dzieci. 15. Bolesław Andrzej 2im. Teichmann z 3 klasy gimnazyum w Brodach, który jest uczniem celującym od 1 klasy z lok. I. Ojciec jego, sekretarz brodzkiej Rady powiatowej, utrzymuje chorowitą żonę i 6 dzieci. 16. Michał Szydłowski z 5 klasy gimnazynm w Brzeżanach, który ukończył klasę niższą z postępem celującym z lok. I. Ojciec jego, pocztmistrz w Kozowie, utrzymuje żonę i 8 dzieci. 17. Mikołaj Słabiszewski z 4tej klasy gimnazyum OO. Bazylianów w Buczaczu, który otrzymał w klasie poprzedniej stop. celujący z lok. I. Ojciec jego włościanin utrzymuje 7 dzieci z tych 2 w szkołach. (C. d. n.)

(*u*) **Muzeum hr. Dzieduszyckiego** zamknięte będzie dla publiczności prawdopodobnie aż do końca przyszłego miesiąca. Przyczyną tego jest pakowanie niektórych okazów, a mianowicie orłów na wystawę ornitologiczną, która urządzoną będzie w Wiedniu w pierwszych dniach świąt Wielkanocnych b r. Przygotowania do udziału w tej wystawie wiele zadają trudu zarządowi muzealnemu. Pakowanie na tak daleką drogę okazów, łatwo podlegających wszelkim uszkodzeniom, dokonane być może tylko przez osobę fachową. Jest jednak nadzieja, że wysłać się mające okazy nie ulegną zepsuciu ze szkodą zarówno ich właściciela, hr. Dzieduszyckiego, jako też kraju a względnie nauki, opakowanie bowiem odbywa się pod okiem a po części i ręką p. Władysława Zontaka, konserwatora tegoż muzeum. Na tegoroczną wiedeńską wystawę ornitologiczną wysyła muzeum hr. Dzieduszyckiego wyłącznie tylko orły. Jak bogatą jest kollekcya tych królów skrzydlatego świata, dość powiedzieć, że nie masz w całej Europie gatunku orła, któregoby muzeum hr. Dzieduszyckiego nie posiadało; a co najważniejsza, że wszystkie okazy orłów, jak w ogóle wszelkie inne ornitologiczne i zoologiczne okazy pochodzą z Galicyi lub innych prowincyj Polski. Na przeszłej wiedeńskiej wystawie ornitologicznej, hr. Dzieduszycki za okazy ze swego muzeum uzyskał jako uznanie swych wielkich zasług, położonych dla kraju i nauki, duży medal złoty. Tegoroczna obsełka, jesteśmy pewni, zaimponuje na wystawie wiedeńskiej, na którą nietylko monarchia, lecz może fauna całej Europy się złoży.

— **Restauracya słynnego z fresk** prezbyteryum kościoła OO. Bernardynów w naszem mieście jest już świetnie. prawdziwie artystycznie wykończoną. Toż samo wspaniały pod względem rzeźb i stylu wielki ołtarz, w którym złożone są święte szczątki błog. Jana z Dukli, patrona Polski, Litwy i Rusi i szczególniejszego obrońcy miasta Lwowa, został także bogato odzłoconym i przywróconym do pierwotnej świetności. Tak więc piękny ten pomnik pobożności i gorącej wiary przodków naszych, wzniesiony niegdyś ofiarami wracającego ze zwycięskiej wyprawy rycerstwa polskiego, a obecnie składkami całego kraju odnowiony, będzie znów służył chwale Bożej i czeka już tylko poświęcenia swego. Akt ten uroczysty odbędzie się w najbliższą niedzielę, t. j. 23 marca o godzinie 10 przed południem, a dokona go po odpowiedniej przemowie O. Norbert, prowincyał zakonu, poczem przy nowo poświęconym ołtarzu OO. Bernardyni, wywdzięczając się dobrodziejom swoim, odprawią uroczystą sumę z prośbą o błogosławieństwo Boże dla tych, którzy składkami swemi. poparciem, radą i pomocą do tego pięknego przyczynili się dzieła. Na to nabożeństwo zaprasza za naszem pośrednictwem ks. prowincyał wszystkich pobożnych i tych licznych obywateli grodu tego, którzy ze szczerym zapałem podali zakonowi pomocną i życzliwą rękę. przy tej restauracyi dokonanej, z powodu zbliżającej się 400-letniej rocznicy bł. Jana z Dukli.

— **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę. o godzinie 6 wieczorem, w sali rysunkowej miejskiego muzeum przemysłowego w ratuszu. Na porządku dziennym wykład p. Wierzbickiego „O przemyśle ze stanowiska sztuki".

— **Towarzystwo pożyczkowe** „Wzajemna pomoc" w Makowie, udzieliło towarzystwu „Rodzina" zasiłek w kwocie 10 zł., na rzecz funduszu stypendyjnego, za który to dar wydział centralny uprzejmie dziękuje.

— **Na dochód budowy sali** towarzystwa gimnastycznego *Sokół* urządza p. Stanisław Konopka, utalentowany deklamator polski, jutro, w sobotę, o godzinie 7 w sali ratuszowej wieczór, na którym wygłosi z pamięci słynną

tragedyę Gutzkowa *Uricl Akosta* we wzorowym przekładzie p. Antoniewicza. P. Konopkę poprzedziły u nas głosy prasy krajowej bardzo pochlebną oceną, którą w pełnej mierze uzasadnił świetny jego popis deklamacyjny, urządzony przed tygodniem na dochód towarzystwa opieki weteranów z r. 1831. Z tem większem zajęciem oczekujemy też sobotniej produkcyi, przekonani, że liczna publiczność pospieszy na *Uriela Akostę* nietylko ze względu na piękny cel ale i dla własnej przyjemności, gdyż p. Konopka w świetnem wygłoszeniu tej tragedyi może iść o lepsze z p. Strakoschem, europejskiej sławy deklamatorem. Bilety są do nabycia w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta, w handlu p. Krimmera, zaś wieczór przed deklamacyą przy wejściu do sali.

— **Teatr.** Dziś, w piątek, 21 marca. Na dochód sympatycznego artysty Marcelego Zboińskiego, po raz 1 *Samobójstwo* (*Il suicidio*), komedya w 5 aktach z włoskiego Pawła Ferrari, w której wystąpią panie: Woleńska, Żelazowska, Kwiecińska, Zapolska. Pp. Zelazowski, Woleński, Zboiński, Kwieciński, Hierowski, Walewski, Ruszkowski i inni. — Jutro, w sobotę, 22 marca, po raz ostatni w tym sezonie i po cenach dramatu: *Straszny dwór* opera w 4 aktach Moniuszki, w której p. Myszuga ostatni raz odśpiewa partyę Stefana. — W niedzielę po południu o godzinie pół do 4 *Boccaceio*, opera komiczna w 3 aktach Souppego. Zapowiedziane przedstawienie opery *Carmen* na sobotę, odłożono do wtorku, z powodu lekkiej niedyspozycyi panny Rossini. — Jutro, w sobotę, odbędzie się czytana próba z najnowszego utworu p. Karola Brzozowskiego pod tytułem *Oblężenie Lwowa*, który niezadługo ukaże się na naszej scenie.

— **Pożyteczny wynalazek Polaka.** Z Londynu odbieramy wiadomość, która zapewne nie omieszka wzbudzić interesu ogółu, tyczy się bowiem wynalazku wielkiej doniosłości i — moglibyśmy dodać — humanitarnego znaczenia, a zarazem służy za jeden dowód więcej, że pomysły i prace naszych ziomków, osobliwie w nowszych czasach, znajdują także zagranicą uznanie i poparcie. Mówimy tu o wynalazku pana Bogdana Hoffa, profesora chemii przy wyższej szkole realnej w Jarosławiu, rozwiązującym probiemat uczynienia drzewa niezapalnem i niepalnem w sposób tani, przystępny i wszystkim celom odpowiedni. Wynalazek ten, patentowany już we wszystkich niemal krajach, a od kilku miesięcy zastosowany do fabrykacyi drzew impregnowanych p. Rütgersa w Austryi, przejdzie wkrótce na szersze pole praktyczne, dowiadujemy się bowiem, iż p. Hoff zawarł w tych dniach stanowczy układ co do patentu angielskiego z pewnymi przedsiębiorcami w Londynie, którzy, przekonawszy się o praktyczności wynalazku na podstawie odbytych wobec rzeczoznawców prób, nabyli własność patentu i zamierzają urządzić publiczną próbę na wielką skalę przez podpalenie domku z drzewa takiego zbudowanego, a to w jednym z centralnych skwerów Londynu, z udziałem straży ogniowej i w obecności najwyższych dygnitarzy cywilnych i wojskowych, marynarki, inżynierów, członków parlamentu i t. d. P. Hoff zamyśla także z wyrobami ze swego drzewa niepalnego wziąć udział w tegorocznej wystawie hygienicznej w Londynie. Ktokolwiek słyszał lub sam doświadczał, z jak rozlicznemi trudnościami każdy niemal wynalazca walczyć musi na ciernistej drodze, dążącej do wprowadzenia w praktyczne życie dziecka swego pomysłu, z trudnościami, pochodzącemi częstokroć z przyczyn materyalnych, często z niedowierzania, a czasem nawet z zawiści lub zazdrości współzawodników, ten wraz z nami szczerze powinszuje ziomkowi naszemu już osiągniętego sukcesu, i życzyć mu będzie, aby i ostateczny rezultat nagrodził mu staczane walki, wytrwałą pracę i przebyte trudy. Nadmieniamy wreszcie, iż do osiągnięcia rezultatu przyczyniła się swem współpracownictwem znana firma polska w Londynie „F. Karol & C.“, która niedawno także wyjednała u zarządu międzynarodowej wystawy hygienicznej w stolicy Anglii osobne miejsce dla wystawców polskich.

— **Zbrodnia czy swawola?** Żołnierz policyjny Józef Bober, obchodząc dnia 19 b. m. po godzinie 10 z wieczora swój rejon, omal nie padł ofiarą karygodnej swawoli lub nieostrożności niewiadomego sprawcy, który wystrzelił na placu św. Jerzego prawdopodobnie z rewolweru, a kula świsnęła żołnierzowi koło ucha. Z powodu nocnej ciemności na rozległym placu, na którym, jakby dla ironii, tylko jedna latarnia słabo przyświeca, nie zdołał policyant przychwycić żadnego z uciekających kilku mężczyn, w czem mu także i nawalny deszcz przeszkodził.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono panu P. G., z zamkniętego mieszkania, nowy płaszcz oficerski i kartusz w wartości ogólnej 70 zł., sprawca nie tknął pieniędzy leżących na stoliku tudzież zegarka; Majerowi Ast, kupcowi z Brzeżan, skradziono w hotelu l. 17 przy ulicy Kaźmierzowskiej, kwotę 24 zł.; Eizykowi Schötler, z Drohobycza, skradziono futro szopowe z szarem pokryciem, wartości 23 zł., z otwartego pokoju w hotelu pod l. 25 ulica Kaźmierzowska; panu W. T., granatowy nowy surdut zimowy z przedpokoju otwartego l. 29 ulica Ormiańska, w kieszeni surduta znajdował się klucz do drzwi pomieszkania, mały kluczyk i bronzowe rękawiczki, szkoda wynosi 40 zł. Dalej skradziono: pod l. 14 ulica Kaźmierzowska z zamkniętej szafarki 23 słoików kompotów i konfitur, 8 flaszek syropu malinowego i garnki kamienne ze smalcem, wartości 25 zł.; Leibie Feiertagowi z Bóbrki, czarny płaszcz z peleryną, wartości 10 zł., z wozu na placu Gołuchowskich. — Zgubiła pani A. D., l 32 ulica Gródecka, paciorkowy woreczek z kwotą 4 zł. 20 ct. — Znaleziono wczoraj rano na placu Maryackim złoty kólczyk formy półksiężyca — Aresztowano sługę, Karolinę Schmerch, za kradzież brylantowych kolczyków, wartości 400 zł., na szkodę służbodawczyni p. H., do której to kradzieży aresztowana się przyznała, kólczyków jednak nie zwróciła.

— **W sprawie Kraszewskiego.** Berliński *Reichsanzeiger* ogłasza dekret pierwszego senatu karnego sądu Rzeszy niemieckiej w Lipsku, z dnia 15 marca 1884, mocą którego na żądanie prokuratoryi majątek Kraszewskiego obłożony został aresztem. Z powodu dekretu tego *Kur. Pozn.* robi następujące uwagi: „W sam dzień imienin Nestora naszych pisarzów przychodzi nam podzielić się z czytelnikami smutną wiadomością, którą chociaż nie rozstrzyga jeszcze ostatecznie sprawy oskarżenia Kraszewskiego — jednakże budzi uzasadnione obawy, że proces ten może się niepomyślnie skończyć dla oskarżonego. W ostatnim czasie pisma polskie powtarzały za berlińskim *Boersen Courrier* treść oskarżenia, jakie Kraszewskiemu w ostatnim czasie po ukończeniu śledztwa przesłać miano. Oskarżenie to, którego dla niepewności źródła nie przedrukowaliśmy, zarzuca Kraszewskiemu, iż od roku 1876—1879 używał Hentscha za pośrednictwem Adlera, a w latach 1879—80 bezpośrednio, do wykrywania ważnych tajemnic wojskowych, W sprawę tę ma być także wciągnięty były podoficer saperów Cossmann rysownik Hentscha, któremu Kraszewski miał płacić 450m. miesięcznie. Wiadomości *Boersen Cour.* jednak są niedokładne i mylne, jak to oświadcza sam Kraszewski w liście do *Kuryera Porannego*, zapewniając, że owa treść aktu jest i niedokładna i zupełnie mylne daje wyobrażenie o właściwym akcie, bo — są słowa szanownego Jubilata — „na karb mój kładzie to co wcale mnie się nie tyczy. Nie pora dzisiaj prostować, ale prosiłbym teraz, jak zawsze, nie przyjmować pogłosek i wieści, które berlińskie i inne niemieckie pisma lekkomyślnie ogłaszają“.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Poezye Czesława** (Jankowskiego) niedawno wyszłe z druku zawierają w trzecim tomie oprócz znanych wierszy jak np. *Psyche* (umieszczonej niedawno w *Bibliotece warszawskiej*) wiele utworów odsłaniających nową stronę talentu młodego poety-artysty, który w tak krótkim czasie zjednał sobie zasłużoną sławę. Lutnia Czesława ma rozległą skalę tonów umie on grać rzewnie i łzy wyciska czytelnikowi swą prawdziwą, tęskną nutą, ale też nie zamknięty w klatce pesymistycznej jednostronności potrafi nie raz wzbić się wysoko ponad poziom dyssonansów i dostroić się do najwyższej harmonii piękna Na lekko humorystyczny ton nastrojone są jego misterne zwrotki p. t. „Między nami„. W iście klasycznej szacie jaśnieje opowiadanie p. n. „Za dni Cezarów“. Nieprzejrzane bogactwo myśli i uczuć zebrano tu w przecudną mozaikę, z którą idą w zawody Arabeski, Impromptu i ulotne wierszyki pisane pod wrażeniem chwili ciepłą a wprawną ręką poety Przekłady z czeskiego dodane przy końcu zbioru nadają mu większej rozmaitości i zalecają się starannem wykończeniem. Ostatni wierszyk pt. *Nekrolog* uwydatnia satyryczny, gryzący ton „Hejnisty“ wymierzony przeciwkó oklepanej gazeciarskiej krytyce. Rozległy horyzont, szeroka skala czystych uczuć i wyrobiona technika wiersza wyróżniają chlubnie Czesława w gronie poetów ostatniej doby i wróżą mu lepszą przyszłość... Ozdobne wydanie, wykwintny druk i welinowy papier zalecają książkę na zewnątrz.

* * *

— **Kronika potoczna i anegdotyczna z życia Adama Mickiewicza.** Na podstawie opisów wiarogodnych świadków zestawił Władysław Bełza. Z dwoma portretami. We Lwowie. Nakładem Seyfartha i Czajkowskiego 1884.

Taki jest tytuł dziełka, już na pierwszy rzut oka nader ponętnie się przedstawiającego, które w tych czasach ukazało się w handlu księgarskim. Cokolwiek głosy i podania przeszłości, oraz wspomnienia współczesnych o kolejach życia, charakterze i przymiotach wielkiego naszego poety nam podały, to wszystko z całą sumiennością i starannością zebrał pan Bełza, którego pod tym względem zasługę uznać spieszymy. Nie tylko bowiem zebrał on wszystkie szczegóły rozpierzchłe w niezliczonych artykułach, po zapomnianych już czasopismach, lecz i sam czynił usilne starania, by powiększyć dotychczasowy skarb wiadomości o Adamie. W tym celu przeprowadził obszerną korespondencyę, a listy, jakie z rozmaitych stron odbierał, wyświecają niejeden epizod życia Mickiewicza dotychczas niejasny lub nie dość znany, tem samem zaś dostarczają wiele nowego i bardzo cennego materyału. Listy te w całości tu wydrukowane, pochodzące od takich mężów jak Karol Brzozowski, Ks. Hube i t.p. podnoszą jeszcze wartość tej cennej książki, która nie wątpimy znajdzie się w ręku każdego miłośnika ojczystego piśmiennictwa Szczególniejszą też jej ozdobą są staloryty w pierwszorzędnym zakładzie wykonane: wizerunek Maryli, według jedynego portretu, będącego obecnie własnością p. Bełzy, i Mickiewicza za lat młodzieńczych. Dotychczas portretu Maryli nie znano, i po raz to pierwszy szersza publiczność ma sposobność poznać rysy tej, która była przedmiotem uczuć wieszcza naszego. (*A. Z.*)

GOSPODARSTWO I HANDEL

Bank Rolniczy we Lwowie.

(Ulica Karola Ludwika l. 1)

Dnia 17 marca 1884.

Ceny à 100 kilo — *loco* Lwów.

Pszenica usposobienie niezm.	czerwona	9·35	10·—
	biała .	9·20	9·75
	żółta .	9·.0	9 65
Żyto usposobienie mdłe.	gotowe .	7·20	7·50
Owies poszukiwany	do nasienia	6·90	7·30
	obroczny	6·30	6·90
Jęczmień zbyt łatwy	browarny	7 25	8·—
	obroczny	6 50	7·25
Rzepak	. . .	13·—	14·—
Groch usposobienie stalsze	do gotow.	7·—	11·—
	pastewny	5·50	6·80
Wyka usposobienie stałe	sucha .	5·60	6 40
Bobik	. .	6·50	7·40
Hreczka	. . .	6·—	7·—
Koniczyna usposobienie mniej przychylne	czerwona	46·—	67·—
	biała .	75·—	96·—
	szwedzka	[illegible]0·—	—·—

Spirytus na termin marzec, maj za 10.000 lt. prct. zł. — ct. —.

Uwaga. Bank Rolniczy utrzymuje na składzie do nasienia koniczynę czerwoną „bez kanianki“ i białą—lucernę — tymotkę— groch „victoria“, biały i zielony — buraki pastewne i oryginalne oberndorfskie; również przyjmuje zamówienia na „ząb koński“, którego transport w tych dniach nadejdzie, koniczynę szwedzką, nasiona pastewne, jęczmień i owies do nasienia.

* **Kółka rolnicze.** „Od ostatniego sprawozdania zawiązane zostały następujących miejscowościach Kółka rolnicze, a mianowicie: 154. Milcza (powiat Sanok) założył p. Jan Obrębski 155. Wyżniany (p Przemyślany) zał. ks Ignacy Wajda, 156, Niegowici (p. Bochnia) zał. p. Władysław Struszkiewicz 157. Uhersko (p. Stryj) zał. Józef Makowitz. 158 Czorsztyn (p. Nowy-Tartg) zał. p. Stanisław Drohojowski. 159 Dynów (p. Brzozów) zał. p. Zdzisław Skrzyński. 160. Lubień (p. Myślenice) zał. ks. Wawrzyniec Solak. 161. Tamanowice (p. Mościska) zał. p. Jan Białoszczyński. 162. Trześniów (p. Brzozów) zał. ks. Zacharyasz Tyburski i p. Henryk Remer. 163. Pikułowice p. Lwów) zał. p. Ludwik Piwonka. 164. Olesko (p. Złoczów) zał. ks Marceli Piątkowski. 165. Zabińce (p. Husiatyn) zał. JO. ks. Roman Czartoryski i p. Horodyski. 166. Kościejów (p. Lwów) zał. p. Włodzimierz Hrycykiewicz. 167. Harta (p. Brzozów) zał. p. Zdzisław Skrzyński. 168. Zagorzyn (p. Nowy-Sącz) zał ks. Tomasz Pociłowski. 169. Babice (p. Przemysl) zał, p. Zdzisław Skrzyński. 170. Odrowąż (p. Nowy-Targ) zał. p. Józef Otręba. 171. Łęki (p. Biała) zał. p. dr. Herman Czecz de Lindenfeld. 172. Strzegocice (p. Pilzno) zał. p. Jan Kochanowski. 173. Krzywcza (p. Przemyśl) zał. p. Bolesław Jocz. 174. Wiązownica (p. Jarosław) zał. JO. ks. Jerzy Czartoryski i nauczyciel miejscowy. 175. Ostrów. (p Jarosław) zał. p. Władysław Oleński.

OSTATNIA POCZTA

Dzienniki donoszą, że prezydent dr. Smolka chce ukończyć rozprawy budżetowe około 24 b. m. i w razie potrzeby zamierza nawet zarządzić kilka posiedzeń wieczornych. W takim wypadku Izba panów uchwaliłaby budżet jeszcze przed świętami. Po załatwieniu budżetu przystąpi Izba do obrad nad ustawą kongrualną. Posiedzenia Izby mają być zamknięte 4 kwietnia, a następnie po świętach prezydent dr. Smolka zwoła Izbę na 24 kwietnia. Rada państwa będzie prawdopodobnie obradowała aż do końca maja.

Komisya kolejowa Izby deputowanych ukończyła przedwczoraj rozprawy ogólne nad ustawą o kolejach lokalnych, i wybrała deputowanego Kozłowskiego referentem.

Komisya gorzelniana zajmowała się na ostatniem posiedzeniu paragrafem 25 przedłożenia rządowego. Deputowany Czajkowski wniósł poprawkę, według której wszystkim rolniczym gorzelniom nad 45 hektolitrów ma być dozwoloną zwłoka całoroczna tak, aby dopiero z d 1 września r. 1885 były obowiązane do zaprowadzenia podatku według produktu. Deput. Auspitz poparł deputowanego Czajkowskiego z tem jednak zastrzeżeniem, iż normą w tym razie ma być 80 hektolitrów. Przy głosowaniu przyjęto wniosek Czajkowskiego z poprawką Auspitza. Paragraf 25 uchwaliła komisya według przedłożenia rządowego.

Komunikat *Wiener Abendpost*, na który zwrócono wczoraj telegraficznie naszą uwagę, brzmi dosłownie: „*Neue freie Presse*, mówiąc o wpływach złota do kas cłowych, robi uwagę, że zarząd skarbowy nie posiada chwilowo większych zapasów złota i dlatego będzie musiał poczynić znaczne starania, aby módz uskutecznić wypłatę kuponu kwietniowego renty złotej.

Wobec tego jesteśmy upoważnieni do oświadczenia, że zarząd skarbowy posiada zapas złota wystarczający na pokrycie kuponu kwietniowego pomienionej renty“.

Presse, powtarzając powyższe sprostowanie, dodaje, że według jej informacyi, od 1 stycznia 1884 wypłata ceł złotem przewyższyła bardzo znacznie takież wypłaty srebrem. Przecięciowe wpływy z ceł złotem wynoszą, począwszy od 1 stycznia 1884 miesięcznie około dwóch milionów zł., w skutek czego zarząd skarbowy z końcem bieżącego miesiąca będzie rozporządzał z samych dochodów cłowych około 6 milionami zł. w złotej monecie.

Niemiecko-czescy deputowani odbyli przedwczoraj konferencyę, na której uchwalono przedłożyć klubowi zjednoczonej lewicy w sprawie akcyi poruszonej przez dep. Russa następujące wnioski:

„Niemiecko-czescy deputowani oświadczają, iż według ich zdania poczynione przez dr. Russa na posiedzeniu d. 11 b. m. propozycye, jako opierające się na wnioskach Wurmbranda i Herbsta, mogą być uważane za odpowiednią podstawę dla uporządkowania pod względem administracyjnym ustawy językowej w Czechach. Wobec jednakże bezwzględnie nieprzyjaźnej postawy, tak większości Izby deputowanych, a przedewszystkiem posłów czeskich, jak i samego rządu przy rozprawach nad wnioskami Wurmbranda i Herbsta, odnoszącemi się do niemieckiego języka państwowego i wydanego dla Czech rozporządzenia językowego, deputowani niemiecko-czescy nie mogą wśród obecnych stosunków wznawiać wniosków, opierających się na takich samych podstawach. Niemiecko-czescy deputowani, zawiadamiając o rezultacie swojej konferencyi klub zjednoczonej lewicy, oświadczają, iż uważają przestrzeganie ścisłej solidarności Niemców w Austryi za niezachwiane niczem prawidło dla akcyi Niemców czeskich.“

Na powyższe oświadczenie odpowiedział klub zjednoczonej lewicy następującą, jednogłośnie powziętą, uchwałą: „Klub zjednoczonej lewicy, przyjmując z zadowoleniem do wiadomości oświadczenie szanownych kolegów z Czech, wzywa prezydyum klubu, aby w myśl uchwały klubowej z dnia 12 grudnia r. z. przedłożył klubowi w odpowiednim czasie wnioski praskiej konferencyi deputowanych, odnoszące się do administracyjnego i językowego podziału Czech.“

Ferye wielkanocne sejmu węgierskiego rozpoczną się 4 kwietnia i potrwają do 25 kwietnia.

Komisya dla uregulowania rybołostwa nad wybrzeżami morza Adryatyckiego zbierze się — jak donosi *Politische Correspondenz* — dnia 15 kwietnia w Gorycyi. Ze strony austryackiej zasiadają w niej: Prezydent Albert z c. k. urzędu morskiego, radca ministeryalny Haardt z ministerstwa handlu, radca ministeryalny Rinaldini z ministerstwa rolnictwa, radca sekcyjny Mihałowicz z węgierskiego ministerstwa handlu.

Według doniesienia z Petersburga do *Polit. Corresp.*, zwołana dla spraw Turkestanu komisya, odbyła już dwa posiedzenia pod przewodnictwem hr. Ignatiewa. Zasiada w niej także nowy generał-gubernator Turkestanu, który dopiero w maju uda się na swoją posadę, dalej senator Giers, kilku znakomitszych generałów, tudzież urzędników i delegatów niektórych ministerstw.

W Petersburgu oczekują przybycia w

tych dniach p. Jonina, który, po złożeniu sprawozdania z swojej misyi w Sofii, uda się na posadę do Rio de Janeiro.

Kierownictwo agentury dyplomatycznej w Cetynii poruczono prowizorycznie Kryłowowi.

National donosi, że według najnowszych wiadomości, które otrzymało ministerstwo spraw zagranicznych z Pekinu, powiodło się chińskiemu dygnitarzowi Li-Hung-Chang odeprzeć wpływy stronnictwa wojowniczego w Chinach Zwrot ten idzie ręka w rękę z usiłowaniami reprezentanta interesów francuskich w Pekinie, który pragnął podjąć na nowo przerwane rokowania, a do których skłania się rząd chiński i życzy sobie równie przyjaznego załatwienia zawikłań. Swieżo mianowany poseł francuski Patenotre, wyjechać ma do Pekinu, według *National*, natychmiast, skoro rząd republiki poweźmie stanowczą decyzyę co do postawy względem Chin.

Temps zapewnia, że generał Millot nadesłał urzędową depeszę, w której wyjaśnia przyczyny powstrzymania dalszego pochodu wojsk francuskich w granice Chin. Generał Millot twierdzi, że za obrębem delty, skoro się wkroczy w okolice górzyste, kończą się wszelkie środki pomocnicze naturalne. W tym jałowym pasie nie mogą zatem i Chińczycy stworzyć centralnego punktu oporu, chyba, gdyby się nie wahali przed nadzwyczajnemi trudami, do czego Chińczycy stanowczo nie są zdolni. Generał dodaje w końcu, że zajmie jako przedni posterunek fortyfikacyę Phulong.

Ze strony półurzędowej zapewniają w Paryżu, iż rząd poczytuje wprawdzie wyprawę tonkińską za ukończoną, lecz może być zmuszony do zażądania od Chin pewnego odszkodowania. W takim razie podjęłaby Anglia pośrednictwo, które Francya przyjmie.

France ogłasza artykuł, który ponownie zwrócił powszechną uwagę. W artykule: „Juliusz Ferry, Watykan i Hiszpania“, mówi *France*, że p. Ferry, przekonany o dobrem usposobieniu dlań Watykanu za ustępstwa zrobione Kościołowi, ma nadzieję, iż Papież zechce poprzeć usiłowania, zdążające do zawarcia przymierza pomiędzy monarchią hiszpańską a republiką francuską.

Cała prasa angielska zostaje jeszcze pod wrażeniem burzliwego posiedzenia nocnego z soboty na niedzielę i ubolewa głęboko nad dezorganizacyą, tak w parlamencie, jak w gabinecie, który polityką egipską przysporzył sobie dotychczas samych przeciwników. Jedna tylko konserwatywna *St. James Gazette* ostrzega, ażeby stronnictwo konserwatywne nie czyniło żadnego kroku, któryby mógł zniewolić gabinet do ustąpienia. Radzi, ażeby dozwolic na wzmożenie się zawikłań do tego stopnia, by wśród nich runął gabinet sam przez się.

Rząd otrzymał w dniu 19 b. m. niepokojące wiadomości o położeniu Grahama i Gordona. Z tamtej strony Berberu, to jest wzdłuż rzeki Nilu, wszystkie pokolenia oświadczają się za Mahdim. Arabowie przygotowuja zacięty odpór wzdłuż brzegów Nilu. Generał Graham donosi jedynie, że Osman Digma zgromadził już na nowo znaczne siły zbrojne. Beduini obsadzili kataraktę Nilowa Saboo, gdzie rzeka ma tylko jedenaście metrów szerokości Jest to, o ile się zdaje, piąta katarakta pomiędzy Berberem a Dongolą. W skutek owładnięcia tej miejscowości przez Beduinów, komunikacya na rzece jest przerwana stanowczo.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 21 marca. Izba dep. Rady państwa przyjęła wczoraj tytuły: „uniwersytety i szkoły średnie“ z rezolucyami wniesionemi przez komisyę. W ciągu rozpraw nad szkołami średniemi oświadczył minister oświecenia, z powodu rezolucyi o gimnazyach w Gorycyi, Marburgu, Mitterburgu i Cilli, że musi odwołać się do deklaracyi, danej już w komisyi budżetowej. Pod żadnym warunkiem nie wprowadzi w szkołach średnich wykładów w obu językach; jeżeli się oświadcza, że drugi język krajowy w szkołach średnich jest obowiązujący, to może być tylko pożytecznem i odpowiadającem celowi. Rząd obowiązany jest starać się o rozwój języka każdego z plemion, musi zatem dbać o naukę języka każdego z ludów. Gdyby się próba z wykładem języka słowieńskiego w Lublanie okazała pożyteczną, wówczas możnaby pójść dalej w tym kierunku i uwzględnić rezolucyę.

W sprawie uniwersytetu wiedeńskiego idzie o spowodowane zaburzeniami kwestye dyscyplinarne, w których tylko władom akademickim przysługuje postępowanie dyscyplinarne. Co do petycyi z powodu fakultetu medycznego w Gracu i rezolucyi o fakultet teologiczny w Pradze, zwraca minister uwagę na trudności wykonania. W końcu robi minister uwagę, iż czuje się dumnym, że należy do gabinetu, który co do szczerych zamiarów i działania przez żaden z poprzednich przewyższony nie został i nie będzie też pod tym względem prześcigniony przez żaden rząd następny.

Wiedeń, 21 marca. (*Tel. pryw.*) Dep. Ambroży Towarnicki umarł dzisiaj o godzinie 8 rano po krótkiej słabości, na stłuszczenie serca. Dzień pogrzebu i miejsce złożenia zwłok jeszcze niewiadome. (Zmarły był posłem z okręgu miejskiego Jarosław-Rzeszów).

Wiedeń, 21 marca. (*Tel. pryw.*) *Fremdenblatt* donosi, że w tym jeszcze roku zostanie ustanowionych dwóch nowych inspektorów przemysłowych, z tych jeden dla Bukowiny z siedzibą w Czerniowcach. P. minister handlu zamierza podnieść sprawę powiększenia liczby inspektorów przemysłowych jeszcze wśród obrad budżetowych.

Wiedeń, 21 marca. W Izbie deputowanych prezydent poświęcił pamięci zmarłego deputowanego Towarnickiego gorące wspomnienie i słowa uznania, które zapisano do protokołu.

Pan minister skarbu przedłożył projekt ustawy o przedłożeniu prowizoryum podatkowego do końca kwietnia.

Izba przystąpiła do dalszych obrad nad budżetem ministerstwa oświaty.

Peszt, 21 marca. (*Tel. pryw.*) Dzienniki podały urzędowy spis przedmiotów i papierów wartościowych, zrabowanych w Wiedniu w kantorze bankowym Eiserta. Niebawem potem zgłosił się w policyi urzędnik węgierskiego banku eskontowego i wekslarskiego, i oznajmił, że papiery zostały w banku lombardowane. Papiery te obłożono aresztem, a zarządzone śledztwo wykazało, iż dnia 8 lutego złożył w kantorze tego banku nieznany mężczyzna 24 akcyj, pochodzących z rabunku. Dnia następnego inny mężczyzna sprzedał w tym samym kantorze losy tej samej proweniencyi. Oddawca akcyi nazwał się Konradem Wilckensem, a ten, co sprzedał losy Salomonem Blau. Wrzekomy Wilckens jest według opisu identyczny z Kammererem.

Berlin, 21 marca. Wśród rozpraw parlamentu nad projektem o przedłużeniu ustawy przeciw socyalistom, posłowie socyalno-demokratyczni zaprotestowali przeciw identyfikowaniu zbrodni anarchistycznych z socyalną demokracyą. W imieniu stronnictwa narodowo-liberalnego deput. Marquardsen przemawiał za przedłużeniem. Minister Puttkammer oświadczył, że nie można obecnie ani myśleć o uchyleniu ustawy, która ma zasłonić społeczeństwo przed najniebezpieczniejszemi wybrykami. Minister wskazał na to, że celem ruchu socyalistycznego jest wywołanie rewolucyi.

Dep. Windhorst postawił wniosek o odesłanie przedłożenia do komisyi i zastrzegł sobie określenie stanowiska, jakie wobec tego przedmiotu zajmuje jego stronnictwo.

Ks. Bismarck oświadczył, że rząd w skutek nieufności, okazywanej mu ze strony większości parlamentarnej, nakłonił się do przedłużenia pomienionej ustawy tylko na przeciąg dwóch lat. Książe położył nacisk na to, że ustawa ta zmierza do zwalczenia chorób socyalnych. Mowca powiedział w końcu, że stronnictwo postępowe podburza robotników przeciw nowej polityce socyalnej.

Berlin, 21 marca. (*Tel. pryw.*) Do *Tagblattu* telegrafują z Rzymu: Nadeszło tutaj ultimatum pruskie. Prusy domagają się zamianowania dwóch koadjutorów z prawem następstwa w archidyecezyach gnieźnieńsko-poznańskiej i kolońskiej, zastrzegają się jednakże przeciw restytuowaniu ks. kardynała Ledóchowskiego i arcybiskupa Melchersa. Chociaż kongregacya kardynałów nie powzięła jeszcze decyzyi, przypuszczają że jest dobrze usposobioną dla propozycyj pruskich.

Petersburg, 21 marca. W skutek petycyi izraelitów z obwodu półtawskiego o wstrzymanie rozporządzenia gubernatora, na mocy którego izraelici nieposiadający nieruchomego majątku mieli być wydaleni ze wsi, zakazem senatu zostało wstrzymane pomienione rozporządzenie i zarządzone śledztwo objektywne.

Petersburg, 21 marca. (*Tel. pr.*) Pogłoski o bliskich ważnych zmianach osobistych nabierają coraz większego znaczenia. Ministra wojny Wannowskiego ma zastąpić generał Hurko. Dotychczas nic nie postanowiono, kto zastąpiłby w takim razie gen. Hurkę w Warszawie. Doniesienie o możliwem powołaniu na posadę generał-gubernatora warszawskiego bądź Dundukowa-Korsakowa, bądź generała Drentelena są dotychczas tylko pogłoskami.

Christiania, 21 marca. Trybunał państwowy skazał radcę stanu Vogta na utratę urzędu ministeryalnego.

Paryż, 21 marca. Izba deputowanych 310 głosami przeciw 201 głosom odrzuciła wniosek o zastosowanie skrutynium list przy wyborze komisyi budżetowej. Wniosek ten zmierzał do zapewnienia mniejszości udziału w pomienionej komisyi.

France zapisuje pogłoskę o schwytaniu i ścięciu przez powstańców generała Gordona.

Rzym, 21 marca. *Moniteur de Rome* ogłasza okólnik Propagandy do biskupów i naczelników misyj katolickich, zawiadamiający, iż dla przyjmowania legatów i darowizn zostają urządzone filie w Wiedniu, Monachium, Paryżu, Madrycie, Lizbonie, Haadze, na Malcie, w Londynie, Dublinie, Konstantynopolu, w Belgii, Algierze, Sidney i Ameryce.

Rzym, 21 marca. W Izbie deputowanych oświadczył Depretis, że ze względu na obecne położenie parlamentarne, ministerstwo wręczyło królowi prośbę o dymisyę. Król zastrzegł sobie czas do ostatecznej decyzyi i polecił ministerstwu, aby sprawowało tymczasowo dalej urzędowanie; poczem Izba odroczyła swoje obrady.

Rzym, 21 marca. (*Tel. pryw.*) Król konferował wczoraj wieczorem z Cairolim, a dzisiaj z Dirubinim. Prawica jest zdania, że obecne przesilenie jest ciężkie, Mancini nie jest skłonnym do podjęcia utworzenia gabinetu.

Londyn, 21 marca. (*Tel. pryw.*) *Biuro Reutera* zaprzecza pogłosce o schwytaniu i straceniu Gordona.

Londyn, 21 marca. W Izbie gmin Hartington odczytał telegram Grahama, według którego nie wyrządzono krzywdy żadnemu rannemu Arabowi. Wyjątek zastosowano tylko do tych Arabów, którzy napadli na żołnierzy angielskich. Arabowie nie przyjmują, ani dają pardonu. Żołnierze przeto zmuszeni są dla własnej obrony zabijać nieprzyjaciela.

Depesza Grahama z Suakimu donosi: Trzech szeików z 17 swoimi zwolennikami poddało się rządowi. Mahmud-Ali-bey zapewnia, że niebawem wielu innych szeików pójdzie w ślady tamtych. Stan chorób w wojsku angielskiem nie dochodzi nawet 2 procent.

Madryt, 21 marca. Nie należy się obawiać żadnych komplikacyj z powodu Andorry. Francya i Hiszpania pragną przywrócenia porządku. Sprzysiężenie republikańskie należy uważać jako sparaliżowane. Wszędzie panuje zupełny porządek.

Waszyngton, 21 marca. Izba reprezentantów przyjęła rezolucyę oświadczającą, iż przez wyrażenie żalu z powodu śmierci Laskera, miała tylko na celu zamanifestowanie swojego szacunku dla pamięci Laskera. Ponieważ Izbie reprezentantów są obcemi stosunki, zachodzące pomiędzy niemiecką władzą wykonawczą a parlamentem, przeto wstrzymuje się od wszelkiej dalszej krytyki.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, dnia 20 marca 1884, godz. 1. min. 50. Alp. Tow. górn. 66·75, Węg. akcye kredyt. 327·50 Akcye anglo-austr. 116·50, Akcye banku Union 112·75, Akcye kolei Karola Ludwika 298·75, Akcye kolei północnej 273·50, Akcye kolei południowej 143·50. Akcye kolei Aföld 172·75, Akcye kolei Elżbiety 313·70, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 174·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 157·50. Wiedeńskie losy 127·25. Akcye kolei Rudolfa —.—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 100·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·75. Losy regulacyi Cisy 114·—, Losy tureckie 19·80, Węgierska renta 92·05, Akcye banku związkowego 108·25 Akcye banku obrotowego —.—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —.—, Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowe 1·21½. Węgierskie losy, 116·75, Marka niemiecka —.—, Usposobienie przygnębione.

Wiedeń, 20 marca 1884, godzina 5. min. 20. Akcye kredytowe 324·20, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 298·50, Południowa —·—, Renta papierowa 79·75, Galicyjskie listy zastawne 101·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.61.½ Rubel pap. —·— Usposokienie —.

Wiedeń, 21 marca 1884 r., godzina 10. min. 30. Akcye kredytowe 324·40, Anglo-Austr. 116·75, Unionbank 112·50, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 143·80, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1850 —·—, Napoleondor 9·61½, Rubel papierowy 1·21½. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 20go marca Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10.— do 10·25 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 30·75 do 31 — zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9·48 do 9·50 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— do —·— zł. Berlin: Pszenica żółta (na grudzień) 172·75 m., żyto —·— m., spiritus 46·40 olej rzepakowy 59·40 m. Szczecin: Pszenica —·—, zepik —·—. Paryż: mąki 159 kilgr. 48·90 fr., olej rzepakowy 72·25 fr., spiritus —·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 40 przed południem pociąg mięszany, o godzinie 7 min. 54 wieczór pociąg lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min 17 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 31 rano i o godz. 3 min. 48 po południu pociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na **Stryj:** rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy, wieczorem o godz. 8 min. 32 pociąg mięszany i o godz. 1 min. 53 po poł. pociąg lokalny Szczerzec-Lwów.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min 30 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 16 po południu pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany;

Przyjechali do Lwowa

dnia 21go marca 1884

Hotel George'a

Pp. W. hr. Wiśniewski z Krystynopola. I. baron Romaszkan z Horodeńki. T. Cybulski z Grabownicy. E. Festenaurg z Wołczkowa. I. Modrzelewski z Podola zoss. A. Chołodecki z Wołynia. Dr. S. Sawicki z Wołynia. Dr. R Niewiarowski z Wołynia. I. Lessnian z Wołynia.

Hotel Europejski

Pp. K Małachowski z Rossyi. G. Dwernicki z Kamieńca podol. Von der Weuse z Żółkwi. De Muszyński z Żółkwi.

Hotel Angielski

Pp. A. Dzikowski z Nowego-Sącza. K. Marmorosz z Karowa. I. Chomiński z Tuchowa. I. Janiczek z Biały. F. Kramer z Biały T. Link z Chodorowa.

Hotel Krakowski

Pp. K. Błocki z Podhajec. A. Zawadzki z Wasylowa A. Sikora z Jarosławia.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).
z dnia 21 marca 1884.

Barometr 732.06mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 4.6°C. Psychrometr wilgotny 3.6°C. Prężność pary 5.3mm. Wilgoć 84%. Zachmurzenie 10. Wiatr SE1. Ozon 7.

Temperatura powietrza 3.7 R.
Barometr opada.
Stan barometru nad poziom morza 757.56mm.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 10.6°C.
Najniższa temperatura w nocy 2.6 C.
Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.0mm

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie).

$\varphi = 49^0 50' \ \lambda = 41^0 41'$ w. $= 340^m,5$.

Dla 22 marca 1884

$E. = + 6^m\ 49,^s_{62}.\ \Theta^0 = 0^h\ 1^m\ 18,^s_{55}.$

Zachód słońca 21go marca 6h. 13m., 6; wschód 18h. 3m., 6.

W marcu nastąpi pierwsza kwadra księżyca 4d 3h 9,m 2; pełnia 11d 9h 16,m 1; ostatnia kwadra 19d 12h 49,m 1; nów 26d 19h 23,m 6.

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 28d 14h, 5; w punkcie odziemnym (Apogeum) 16d 18h, 5.

Słońce wstępuje w znak równomocy wiosennej 19 marca o 18h, zaś czas gwiazdowy zrówna się z czasem średnim 21 marca o 16h 1m 50,s 7.

Równanie czasu będzie przez cały marzec dodatnie, w skutek czego zegary zwykłe, wyprzedzać będą zegary słoneczne, o ilość E. w prawdziwe południe.

20 marca 1884.	2^h	9^h	19^h
Stan barometru w milimetr.	$731,_{04}$	$728,_{60}$	$728,_{11}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$10,_2$	$6,_6$	$4,_8$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$6,_2$	$4,_7$	$3,_4$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$4,_7$	$5,_3$	$5,_2$
Wilgotność powietrza względna w %.	51	73	84
Stan nieba.	5	2	10
Kierunek wiatru.	nw.	ssw.	ses.
Moc wiatru.	2	1	1
Ilość opada mierzona o 2^h $3,^{mm}_0$ deszcz.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. $+ 11_{,0}$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. $+ 3,_7$.			

(N. B. 21/3 1884 od 12h w połud., do 12h w połud. 22/3).

Przy wietrze zachodnio-południowym i temperaturze wyższej od średniej marca, niebo w części zamglone. na dziś pogoda, jutro zaś możliwa przy zamglonem niebie.

Cennik lwowskiej Izby hendlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 20 marca 1884.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud po 200 zł. m. k.	297	50	300	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	173	25	176	25
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	297	—	302	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. List. zast. za 10 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	50	100	50
„ „ „ 4 pr. w. a.	90	50	92	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	50	100	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	86	50	87	50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	25	102	25
„ „ „ 5 pr. w. a.	97	40	98	40
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100	25	101	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. wa.	—	—	—	—
„ „ „ „ „ 5 pr. wa.	—	—	—	—
Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	40	100	40
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 pr. w. a.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	101	50	102	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	90	—	91	—
5. Losy miasta Krakowa	17	-	19	—
„ „ Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	61	5	71
Dukat cesarski	5	63	5	73
Napoleondor	9	57	9	67
Półimperyał	9	86	9	96
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	20¼	1	22¼
100 marek niemieckich	58	85	59	70
Srebro	-	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 17 marca 1884.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	79.75	79.90
luty-sierpień	79.75	79 90
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	80.95	81.10
kwiecień-październik	81.05	81.20
Losy z roku 1854 po 250 złr. m.k. 4pr	123.50	124.25
„ „ 1860 po 500 złr. w.a. 5pr.	136.20	136 70
„ „ 1860 po 100 złr 5 pr	144.50	145. -
„ „ 1864 po 100 złr.	170.—	170 50
„ „ 1864 po 50 złr.	170.—	170 50
Renty Com. po 42 lir. austr.	37.—	40 —
Listy zastaw domen. państw po 120 złr. 5 prc.	149.25	149 75
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	95 25	95.45
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	102.15	102 30

2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	99.50	100,—
Galicyi	99.50	100 —
Niższej Austryi	106.—	107.—
Siedmiogrodu	99.90	100 40
Węgier	100 70	101.20

3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	116.70	117 —
Inst. kred. dla handlu po 160 zł	322 75	323.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	800.—	805.—
Gal banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal bank. d. han. i prz. a 200zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	844.—	846.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	566.—	568.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	230 .75	231.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł	.—	—.—
Północna kolei po 1000 zł. m. k.	2745 —	2750.
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	298.50	298.75
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	174.50	174.75
Tow kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	16.—	316.25
Połud. kol. panstw. po 200 złr. w. a.	143.60	143.90
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	167.25	167.75

4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.-	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	96.30	96.80
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	98.	98.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	98.50	99 .—
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	100. -	101. -
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	90.60	91.10
„ „ „ „ po 5 prc.	99.40	99.75
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99 40	99.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.—	101.30
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.90	102.10
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	101.25	102.25

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	99.20	99 50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	97.—	97.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.75	106.25
„ „ po 100 zł. w. a.	101 50	—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	101.40	101.80
dtto. dtto (Jarosław-Sokal)	99.75	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	96.30	96.70
z r. 1867	100.60	01.—
z r. 1868	97 90	98.30
z r. 1872	97.2	97 75
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	97.90	98 30

6. Losy.	płacą	żądają
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a	174.—	174.50
Clarego po 40 zł. m. k.	40.25	—. -
Tow. żegl. par na Dunaju po 100 zł. m. k	111 -	111 50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	-.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.—	18 —
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.25	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	37 50	38.50
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	12 70	13.—
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	6.50	6 65
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.50	21.—
Salma po 40 zł. m. k.	53.—	53.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.50	48.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	21.50	22.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.—	127.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	67.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29.—
Windischgratza po 20 zł. m. k.	37.50	38.—

7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121.50	121 60
Paryż za 100 fr.	48.12 50	48.17 50

Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.70.—	5.72.—
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.61.50	9.62 50
Rossyjski imperyał	9.88.—	9.90.
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 20 marca 1884.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	79	75
„ „ „ w srebrze	80	95
Renta w złocie	101	90
5 prc. austr. renta marcowa	95	30
Akcye banku wiedeńskiego	845	—
„ „ kredytowego	323	90
Londyn	121	45
Srebro	—	—
Napoleondor	9	61½
Dukat cesarski men.	5	68
100 marek niemieckich	59	20

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

Zl. 1424. (1771 1—3)

Das k. k. Bezirksgericht in Lubaczów gibt Kund, daß zur Hereinbringung der Forderung von 40 fl. 50 kr öst. W. sNG. wird die öffentliche Feilbiethung der sub. CN. 95 Sec. I. in Lubaczów liegenden dem Schuldner Onyszko Łoziński gehörigen keinen Tabularkörper bildenden Realität, zu Gunsten der Hene Fränkel im hiesigen Gerichte auf den 25ten April und auf den 30. März 1884 jedesmahl um 10 Uhr Vormittags, mit dem unternohmen, daß diese Realität an obigen Terminen, nur um oder über den Schätzungswerth feilgebothen wird.

Sollte diese Realität auf dem zweiten Termine um den obigen Preis nicht verkauft werden, so wird zur Einvernahme sämmtlicher Hypothekargläubiger behufs Bestimmung leichterer Bedingunngen gleichzeitig ein Termin auf den 6. Juni 1884, um 10 Uhr Vormittags anberaumt.

Als Ausrufungspreis ist der Betrag von 170 fl. öst. W. als Schätzungswerth angenohmen.

Vadium beträgt 10 prc.

Andere Bedingungen, so wie auch Beschreibungs- und Abschätzungsprotokollen können in h. g. Registratur eingesehen werden.

Lubaczów, am 29. December 1883.

L. 1358. (1808 1—3)

Sąd miejsko-delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 29 kwietnia, 30 maja i 1 lipca 1884 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 172 w Malawie położonej, wedle wyk. hip. 250 Jana Porady własnej, na rzecz galic. Zakładu kredyt. ziemsk. w Krakowie o 300 złr. z pn, w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 600 złr w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej, jednakże nie niżej jak za 400 złr. w a.

Wadyum wynosi 60 złr. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów, 28 lutego 1884.

L. 139. (1781 1—3)

Dnia 29 kwietnia, 3 czerwca 1884 zawsze o 10tej rano, odbędzie się w sprawie egzekucyjnej Matesa Siegmanna przeciw Abrahamowi Hammermann pto 75 złr. w tutejszym sądzie przymusowa publiczna licytacyjna sprzedaż 50prc. udziału w szybach bez numerów na gruncie Romana Szemelak 25prc. udziału w trzech szybach bez nrów na gruncie Hrynia Huryczak; 50 prc. udziałów w szybach nr 547, 548, 549 i 550 na gruncie Jana Matkowskiego położonych w Borysławiu, ciała tabularnego niestanowiących.

Na tych terminach sprzedaż nastąpi za lub wyżej ceny szacunkowej, która wynosi co do 50prc udziałów w 5 szybach bez nrów na gruncie Romana Szemelak 175 złr., co do 25prc. udziału w trzech szybach bez nrów na gruncie Hrynia Haryszak 52 złr. 50 ct., 50prc. udziału w szybach nr. 547, 548, 549 i 550 kwotę 100 złr. a. w.

Wadyum 10prc,

W razie nie sprzedania wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków termin na dzień 16 czerwca 1884 o godz. 10 rano.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. adw. Popławski w Drohobyczu.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz, dnia 8 stycznia 1884.

L. 6641. (1763 1—3)

Dnia 24 kwietnia 1884 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 367—267 star. 261 now. w Zbarażu położonej, wedle dom. tom. 1 pag. 261 n. 3 haer. Chany i Berischa Lewinterów własnej, na zaspokojenie Bankowi hipotecznemu należnych sum 96 złr. 39 ct., 96 złr. 39 ct., 11 złr. 61 ct. i 679 złr. 95 ct. z pn.

Cena wywołania wynosi 3490 złr.

Zakład 174 złr. 50 ct.

Realność ta sprzedaną będzie najwięcej ofiarującemu za jakąkolwiek cenę nawet niżej ceny wywołania

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg tabularny tej realności z 8 kwietnia 1883 wolno przejrzeć w tutejszym sądzie,

Dla wierzycieli, którzyby po dniu wygotowania powyższego wyciągu do tabuli weszli, ustanowiono kuratorem adw. dra Frühlinga w Tarnopolu.

Zbaraż, dnia 29 stycznia 1884.

L. 12258. (1726 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Wincentego Miklasiewicza przeciw Janowi Paskowi pto 59 zł. zpn. w dniach 28 marca, 28 kwietnia i 28 maja 1884 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie odbędzie się publiczna licytacya połowy realności pod lk. 336 w Wołoskiej wsi i gruntów Polanice i Moczar.

Cena szacunkowa i wywołania 380 zł. wa. wadyum 10 prc.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w aktach

Bolechów, 20 lutego 1884.

L. 241. (1770 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Delatynie ogłasza, że w dniach 3 kwietnia, 1 maja i 5go czerwca 1884 każdym razem o 10 godzinie przed południem przedsięweźmie publiczną egzekucyjną sprzedaż realności dłużnika Wasyla Iwasiuka własnej w Dorze pod l. k. 59 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Onufrego Wiwczara w kwocie resztuj. 155 złr. wa. Cena szacunkowa wynosi 130 zł. Zakład 13 zł.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono p. Herscha Artza z Delatyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

Delatyn, dnia 11 marca 1884.

Licytacye.

L. 12845. (1716 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej w kwocie 100 złr. z pn. odbędzie się na rzecz Majera Mehla w tutejszym sądzie w trzech terminach, mianowicie: dnia 21 kwietnia, 26 maja i 30 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowa licytacya realności, dłużników Jana i Anny małżonków Struzików własnej, pod l. 99 w Krzeczowie położonej, wykazem hip. l 99 objętej.
Cena wywołania wynosi 1.971 złr. 9 ct.; wadyum 197 złr.
Wyciąg hipoteczny i reszta warunków licytacyjnych mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.
Bochnia, dnia 13 lutego 1884.

L. 2133. (1730 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że dnia 23 kwietnia, 23 maja i 25 czerwca 1884, każdym razem o 11 godzinie przed południem, odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod lk. 12 w Mroczeradach położonej, Hryńka Żołnierza własnej, na zaspokojenie pretensyi Berla Blumenberga w kwocie 15 złr. z pn. z dołożeniem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową, przy trzeciem terminie zaś za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.
Mościska, dnia 4 stycznia 1884.

L. 12436. (1769 2—3)
W dniach 15 kwietnia i 26 maja 1884, o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności wykazem l. 182 ks. główn. gminy Orelec objętej, Wasyla Rawluka Iwanowego własnej, w celu zaspokojenia wierzytelności Leizora Hendla w kwocie 200 złr. z pn
Cena wywołania 1053 złr.
Wadyum 106 złr.
Termin do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczony na 28 maja 1884, o 9 godzinie przed południem.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany dr. Wilhelm Eberman, adwokat w Śniatynie.
C. k. sąd powiatowy
Śniatyn, 28 grudnia 1883.

L 1309. (1759 2—3)
C k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 30 kwietnia, 28 maja i 25 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 195 w Sądowej Wiszni położonej, Franciszka i Anny Kąkolowskich własnej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie pretensyi Simchy Drechslera w kwocie 21 złr. 85 ct.
Cena wywołania 63 złr.
Wadyum 6 złr. 30 ct.
Na pierwszym i drugim terminie zostanie ta realność tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim zaś także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.
Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.
Sądowa Wisznia, 1 marca 1884.

L. 11800. (1784 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 12 w Posadzie sanockiej położonej, wedle księgi głównej gminy Posada sanocka Tom I pag. 12 n. 1 haer. dłużnika Ignacego Terleckiego własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku celem wydobycia kwoty 500 złr. z pn.
Do licytacyi tej wyznaczono termina na 8 maja, 12 czerwca i 17 lipca 1884, zawsze o godzinie 10 rano.
Cena wywołania wynosi 6082 złr. 15 ct., wadyum 608 złr. 12 i pół ct.
Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przeglądnąć w tutejszym sądzie.
Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Tadeusza Urbańskiego i Alojzyi z Terleckich Gałuszkowej, jakoteż tych wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 17 października 1883, jako dniu wydania ekstraktu tabularnego na rzeczonej realności prawo zastawu uzyskali, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucyi licytacyjnej doręczyć nie było można do rąk ustanowionego kuratora w osobie p. dr. Gawła, adwokata, z substytucyą Chwalibogа w Sanoku.
Sanok, dnia 26 stycznia 1884.

L. 9522. (1612 2—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 150 złr. z pn. odbędzie się dnia 30 maja i 27 czerwca 1884, o 10 rano, w tut. c. k. sądzie przymusowa licytacya połowy realności pod lk. 20—35 subr. 121 w Przeniecznikach położonej, wedle wykazu hip. l. 138 karta B. l. p. 1, a dłużnika Antoniego Wysockiego własnej, a to tylko za lub wyżej ceny wywołania, t. j. ceny szacunkowej 250 złr.
Wadyum wynosi 25 złr.
Resztę warunków licytacyi i wyciąg tabularny przeglądnąć można w tusądowej registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 2 lipca 1883 prawo zastawu na tej realności nabyli, lub którymby uchwała niniejsza lub która z późniejszych doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem c. k notaryusza p. Witosławskiego z Tyśmienicy.
C. k. sąd powiatowy.
Tyśmienica, dnia 1 marca 1884.

L. 4266. (1732 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 22 kwietnia, 27 maja i 25 czerwca 1884, odbędzie się w tymże c. k. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 49 w Lesie położonej, l. wyk. hip. dla gminy Las 121 w całości, 122 w połowie i 124 w $^1/_4$ części objętej, Tomasza Szczeliny własnej. Każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cenę wywołania stanowi 592 złr., wadyum zaś 59 złr. 20 ct.
Akt oszacowania i wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w tutejszej registraturze, o wysokości zaś podatków można się przekonać w c. k. urzędzie podatkowym w Żywcu, lub w urzędzie gminnym w Lesie
C. k. sąd powiatowy.
Slemień, dnia 9 stycznia 1884.

L. 5526. (1733 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 22 kwietnia, 27 maja i 25 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. rep. 68 w Lachowicach położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej.
Na pierwszych dwóch terminach realność ta sprzedaną zostanie powyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś nawet poniżej takowej.
Cenę wywołania wynosi kwota 600 złr., wadyum zaś wynosi 60 złr.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawnego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.
C. k. sąd powiatowy
Slemień, dnia 22 lutego 1884.

L. 1192. (1753 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że wyznaczył na dzień 28 kwietnia 1884 od godziny 10 rano jawny przetarg należącej do spadku po ś. p. Jędrzeju Kwiatkowskim $^1/_4$ części objętego 241ym wykazem hipotecznym miasta Złoczów ciała hipotecznego, składającej się faktycznie z połowy odrębnej realności pod l. sp. 462 w Złoczowie.
Cena wywoławcza 556 złr. 25 cnt.,—poręczne 56 złr.
Sprzedaż ta odbędzie się na podstawie kodycylarnego rozporządzenia właściciela; wierzycielom hipotecznym zostają przezastrzeżone ich prawa bez względu na cenę kupna.
Wyciąg hipoteczny i inwentarz spadku po Jędrzeju Kwiatkowskim i szczegółowe warunki wolno przejrzeć w registraturze.
Złoczów, dnia 16 lutego 1884.

L. 5733. (1740 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Skawinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 100 złr. z pn. Maryannie Pałczonce od Stanisława Mirkiewicza się należącej, odbędzie się dnia 22 kwietnia, 20 maja i 10 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 9 przed południem, w gmachu sądowym publiczna licytacya realności pod l. w. h 192 w Skawinie położona.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 485 złr., a wadyum 10 pr ceny wywołania.
Na powyższych trzech terminach realność ta niżej ceny wywołania sprzedaną nie będzie.
Warunki licytacyjne i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Skawina, 9 lutego 1884.

L. 11898. (1780 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Białej ogłasza, niniejszem iż przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. k. 81 w Kozach położonej, Franciszka Fejdycha własnością będącej, rezolucyą z dnia 1 października 1883 l. 8538 w celu zaspokojenia wierzytelności Teobalda Poppe w kwocie 100 złr. rozpisana w dniu 17 kwietnia 1884, o godzinie 9 z rana odbędzie się w sądzie tutejszym pod warunkami w edykcie z powyższej daty objętemi, z tą zmianą, iż realność ta także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.
Biała dnia 20 stycznia 1884.

L. 8021. (1727 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia, iż w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Henrykowi i Maryi Bauerom z Horocholiny, celem ściągnięcia sumy 95 złr. 92 ct. temuż zakładowi należnej, rozpisany zostaje do przymusowej sprzedaży realności, ciała tabularnego niestanowiącej w Horocholinie pod lk. 288 położonej do dłużników Henryka i Maryi Bauerów należącej ze wszelkiemi gruntami i przynależytościami w drodze publicznej licytacyi, czwarty termin licytacyjny na dzień 27 marca 1884, o godzinie 10 przed południem, w tutejszym sądzie, na którym sprzedaż ta pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:
1) Za cenę wywołania stanowi się suma 200 złr., wartość realności powyższej przyjęta przez zakład kredytowy przy udzielaniu pożyczki.
2) Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 10 złr. w gotówce, wadyum najwięcej ofiarującego będzie złożone do depozytu sądowego, wszystkim innym licytantom zwróci się takowe po ukończeniu licytacyi.
3) Posiadłość na licytacyę wystawiona sprzedaną będzie na tym terminie poniżej ceny szacunkowej, która jednak dorównywać musi wysokości pretensyi zakładu włośc. bez przynależytości. Gdyby posiadłość ta i w takim sposobie nie mogła być pozbyta, wówczas na żądanie egzekucyę prowadzącego rozpisany zostanie nowy termin licytacyjny, na którym posiadłość dłużnicza za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.
4) W dniach 60 po doręczeniu rezolucyi akt licytacyi do sądu przyjmującej najwięcej ofiarującemu tenże obowiązany będzie całą cenę kupna, wliczając w nią zakład 10 złr., złożyć do depozytu sądowego. Po prawomocności tejże rezolucyi wydany zostanie nabywcy posiadłości na licytacyę wystawionej, dekret własności, ciężary hipoteczne będą na cenę kupna przeniesione i nabywca za zgłoszeniem się w fizyczne posiadanie tejże realności za równoczesnem usunięciem z posiadania dłużnika wprowadzonym zostanie; gdyby się nabywca w tym celu do dni 14 nie zgłosił, posiadanie posiadłości tudzież użytkowanie z takowej przechodzą na nabywcę z dniem licytacyi.
5) Od dnia objęcia posiadania obowiązany jest nabywca ponosić wszystkie podatki i inne ciężary publiczne, a także należytość przenośną koszta przyjęcia i wpisu hipotecznego z własnych funduszów uiście.
6. Realność ta sprzedaną zostanie ryczałtowo w miarę protokołu zastawniczego oszacowania; o przestrzeni gruntów i o stanie zabudowań wolno chęć kupienia mającym przekonać się na gruncie.
7. Gdyby nabywca któremukolwiek z powyższych warunków zadość nie uczynił, wadyum przezeń złożone przepada na korzyść wierzycieli dłużnika, który z takowego poszukiwaną wierzytelność zaspokoją, a nadto rozpisana zostanie na jego koszt nowa licytacya z jednym terminem, na którym realność ta za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie. Nabywca odpowiada za niedobór z nowej licytacyi wyniknąć mogący do wysokości zaofiarowanej przez siebie ceny kupna, lecz nie ma prawa do możliwej przewyżki.
Do której to licytacyi zaprasza się wszystkich chęć kupienia mających.
C. k. sąd powiatowy
Bohorodczany, 10 listopada 1883.

L. 1975. (1729 3—3)
Dnia 8 kwietnia, 6 maja i 10 czerwca 1884, o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 387 w Jadownikach wyk. hip. l. 387 księgi gruntowej gminy Jadowniki objętej, Wojciecha Musiała własnej, na rzecz Izraela Zieglera, celem zaspokojenia sumy 60 złr. w. a z pn.
Cena wywołania 350 złr.
Wadyum 35 złr.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.
Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 10 czerwca 1884.
C. k. Sąd powiatowy
Brzesko, dnia 17 stycznia 1884.

L. 9794, 12801. (1701 3—3)
Na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Jarosławiu, w kwocie 75 złr. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 9 maja, 20 czerwca i 8 sierpnia 1884, każdym razem o 10 godzinie rano, licytacyjna sprzedaż 45/105 części realności dłużniczki Rozy Spanier własnej, pod l. 168 na głęb predm. w Jarosławiu położonej.
Wadyum wynosi 10prc. ceny wywołania 471 złr. 421/2 ct.
Bliższe warunki, akt detaksacyi i wyciąg tabularny dostarczy registratura.

Dla z życia i miejsca pobytu niezna-nych wierzycieli, ustanowiony został kuratorem adw. dr. Władysław Jahl.
C. k. sąd powiatowy.
Jarosław, 20 grudnia 1883

L. 1045. (1698 3—3)
Sąd miejsko delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 5 maja 1884, 9 czerwca 1884, i 14 lipca 1884, każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 244, 159, w Przybyszówce położonej wedle wykazu hip. 288 Grzegorza Koryla własnej na rzecz Benjamina Debla. pto 130 zł. w. a. zpn. w pierwszych dwóch terminach, za cenę szacunkową 815 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej. Wadyum wynosi 81 zł. 50 ct. w. a. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
Rzeszów, 29 lutego 1884.

L. 11323. (1710 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że dnia 24 kwietnia 1884, dnia 27 maja 1884, i dnia 26 czerwca 1884, każdym razem o 11 godzinie przed południem, odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 70 w Czyszkach położonej, Iwana i Ewy Fil własnej, na zaspokojenie pretensyi Lee Faustein w kwocie 17 zł. 50 ct. w. a z pn., z dołożeniem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej, lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie zaś, za jaką bądź cenę sprzedaną zostanie. Cena szacunkowa i wywołalna wynosi 325 zł. Zakład 32 zł. a. w.
Protokół zastawnicego opisania i oszacowania wraz z warunkami licytacyi, przejrzeć można w kancelaryi sądu.
Dla niewiadomych wierzycieli, kuratorem ustanawia się p. Wiktora Królikowskiego ck. notaryusza w Mościskach.
C. k. sąd powiatowy.
Mościska, dnia 30 grudnia 1883.

L. 4144. (1679 3—3)
C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Stowarzyszenia Opatrzność w Milówce 50 złr., w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedane będą realności gruntowe w Szarem, należące do dłużników Marcina Zemana, Agnieszki Jurys l. 91, oszacowana na 290 złr., Tomasza Bednarza l. 93 na 40 złr., Józefa Talika l. 196 na 320 złr., w trzech terminach: 30 kwietnia, 4 czerwca i 9 lipca 1884, a wrazie niesprzedania na tych terminach, do ułożenia lżejszych warunków, wyznacza się termin na 9 lipca 1884 o godzinie 4 po południu w biurze c. k. sędziego powiatowego w Milówce.
Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa.
Wadyum 10 proc.
Milówka, 31 października 1883.

L. 7770. (1530 3—3
W dniu 1 maja 1884, o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie licytacyjna przymusowa sprzedaż dwóch trzecich części ogródka pod l. 130 n. parc. 106 i 107 i jednej trzeciej części ogródka pod l. 131 l. parc. 105 wraz z domem drewnianym i spichlerzem na tejże części ogródka stojącemi w Brzozowie położonych, w księdze ingrosacyjnej Tom IX pag. 814 poz. 291 jako własność dłużników Samuela i Breindli Reichów wpisanych, na zaspokojenie pretensyi Naftalego Liebera w kwocie 200 złr. z pn.
Powyższe części realności za jakąkolwiek cenę sprzedane zostaną.
Resztę warunków tudzież akt oszacowania wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.
Dla niewiadomych wierzycieli, którzy po dniu 17 maja 1883 prawo hipoteczne nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem p. Tomasza Witkiewicza c. k. Notaryusza w Brzozowie.
C. k. sąd powiatowy
Brzozów, 4 lutego 1884.

L. 9458. (1693 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że na dniu 16 maja 1884, o 10 godzinie rano, sprzedawać będzie przez publiczną licztacyę realność w Tyśmienicy pod l. 85-142 rep. l 162 położoną, do Hawryła Kwoczuka i Ambrożego Franza wedle dom. VIII, pag. 83 i 84 n. 1, 2 h. własną, celem wydobycia pretensyi c k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 665 złr. 87 ct. z pn.
Licytacya ta odbędzie się też poniżej ceny wywołania 2.360 złr. za jakąkolwiek cenę.
Wadyum wynosi 118 zł. w. a.
Resztę warunków licytacyi tudzież wyciąg hipoteczny można w tusądowej registraturze przejrzeć.
Z c. k. sądu powiatowego
Tyśmienica, 16 lutego 1884.

L. 7393. (1571 3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie dozwala celem zaspokojenia wypożyczonego kapitału w kwocie 200 złr., a względnie reszty w kwocie 181 złr. 18 ct. z pn. licytacyę realności gospodarczej pod lk. 12 subr II. 66 w Teofipólce położonej, a wedle wykazu hipotecznego tejże gminy l. 30, własnością dłużnika Jana Dzugała będącej na rzecz Dyrekcyi ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie, która sprzedaną będzie na trzech terminach, to jest dnia 13 maja, 23 czerwca i 5 sierpnia 1884, a to każdym razem o 10 godzinie przed południem w tutejszo-sądowem zabudowaniu, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś nawet i poniżej ceny szacunkowej, ale jednak tylko za taką niższą cenę, któraby pokryła długi zahipotekowane po dzień wejścia do sądu podania licytacyjnego.

Cena wywołania jest 400 złr.

Wadyum 10 pr. to jest 40 złr.

Kuratorem wierzycieli jest Jędrzej Sitko z Teofipólki.

Bliższe warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze tutejszego sądu.

Z c. k. sądu powiatowego.
Kozowa, 20 lutego 1884.

L. 7391. (1572 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie dozwala celem zaspokojenia wypożyczonego kapitału w kwocie 250 złr., a względnie reszty w kwocie 199 złr. 62 ct. z pn., licytacyę realności gospodarczej pod lk. 86 subr. 58 w Teofipólce położonej, a wedle wykazu hipotecznego tejże gminy l. 127. własnością dłużnika Antoniego Rudego będącej, na rzecz Dyrekcyi ogólnego rolniczo kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie, która sprzedaną będzie na trzech terminach to jest 13 maja, 23 czerwca i 5 sierpnia 1884, a to każdym razem o godzinie 11 przed południem, w tutejszo-sądowem zabudowaniu, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś nawet i poniżej ceny szacunkowej, ale jednak tylko za taką niższą cenę, któraby pokryła długi zahipotekowane po dzień wejścia do sądu podania licytacyjnego.

Cena wywołania jest 500 złr.

Wadyum 10 pr. to jest 50 złr.

Kuratorem wierzycieli jest Jędrzej Sitko z Teofipolki.

Bliższe zaś warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze tutejszego sądu.

C. k. sąd powiatowy
Kozowa, dnia 20 lutego 1884.

L. 8211. (1573 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie dozwala celem zaspokojenia wypożyczonego kapitału w kwocie 150 złr., a względnie reszty w kwocie 130 złr. 76 ct. z pn. licytacyę gospodarstwa pod lk. 141 subr. 123 w Słobodzie położonego, a wedle wykazu tejże gminy l. 150, własnością dłużników Piotra Kliszcz i Maryi Kliszcz będącego na rzecz Dyrekcyi ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie, które sprzedane będzie na trzech terminach, to jest dnia 13 maja, 23 czerwca i 5 sierpnia 1884, a to każdym razem o godzinie 11 przed południem, w tutejszo-sądowem zabudowaniu, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś nawet i poniżej ceny szacunkowej, ale jednak tylko za taką niższą cenę, któraby pokryła długi zahipotekowane po dzień wejścia do sądu podania licytacyjnego.

Cena wywołania jest 300 złr.

Wadyum 10 pr. to jest 30 złr.

Kuratorem wierzycieli jest Iwan Korpak ze Słobody.

Bliższe warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze tutejszego sądu.

C. k. sąd powiatowy
Kozowa, dnia 21 lutego 1884.

L. 1249. (1712 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości Arcybractwa Miłosierdzia i banku pobożnego w Krakowie w kwocie 6000 złp. czyli 1500 złr. w. a. z pn., oraz celem zaspokojenia należytości kasy oszczędności miasta Krakowa w kwocie 9896 złr. z pn., odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. 366 dz. I. (534 gm. V) w Krakowie położonej Aleksandra Ziembowskiego, a względnie tegoż masy spadkowej i Julii Ziembowskiej własnej, na jednym terminie, dnia 5 maja 1884 o godzinie 9 rano, na którym realność ta także poniżej ceny szacunkowej i za jakąkolwiekbądź sumę sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 27.838 złr.

Wadyum zaś wynosi 1.391 złr.

Resztę zaś warunków sprzedaży, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Kraków, 15 lutego 1884.

L. 10564. (1813 1—3)

W dniach 16 kwietnia, 14 maja i 11 czerwca 1884, o godzinie 10 rano, zostanie przymusowa sprzedaż realności pod l. 205 w Tarnobrzegu położona. Józefa Goraka własna, przeprowadzona.

Cena szacunkowa wynosi 730 złr., wadyum 73 złr.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Tarnobrzeg, 4 stycznia 1884.

L. 225. (1814 1—3)

W dniach 16 kwietnia, 14 maja i 11 czerwca 1884, o 10 godzinie rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod wyk. hip. 79 w Dzikowie, Franciszka Wiącka własnej i realności pod wyk. hip. 136 w Dzikowie, Jana i Katarzyny Mortyków własnej.

Cena szacunkowa pierwszej wynosi 3.055 złr., drugiej 1.140 złr.

Wadyum 420 złr.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Tarnobrzeg, 10 stycznia 1884.

L. 4897. (1812 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia, iż dnia 22 kwietnia, 27 maja i 1 lipca 1884, zawsze o 9 rano, egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 67 w Brzeżance położonej, Jędrzeja Skalskiego własnej, wykazem hipotecznym 44 objętej na zaspokojenie wierzytelności Jakóba Kannera w kwocie 164 złr. 87 i pół ct. z pn. przedsięwziętą i przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Akt opisania i oszacowania jako też wykaz hipoteczny i reszta warunków licytacyjnych są w aktach do przejrzenia.

Strzyżów, 21 lutego 1884.

L. 12814. (1750 1—3)

W sprawie c. k. uprz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Hnatowi Błachuta, względnie tegoż spadkobiercom Olesie Błachuta i Pazi Palij pto 150 złr. z pn. przeprowadzi c. k. sąd powiatowy miej. del. w Przemyślu dnia 25 kwietnia, 26 maja i 30 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lk 35 w Tyszkowicach położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużników własnej.

Cena wywołania 400 złr., wadyum 10 pr. takowej.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Z c k. sądu powiatowego md.
Przemyśl, dnia 29 września 1884.

L. 1457. (1805 1—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłaszu, iż celem zaspokojenia należytości Towarzystwa Zaliczkowego w Krakowie w kwocie 400 zł. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 9 czerwca i 14 lipca 1884, o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lk. 25 w Czyżynach Petroneli Michałkowej własnej Cena wywołania 2333 zł. w. a., wadyum 233 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze. Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 21 lipca 1884, o godzinie 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Zygmunt Eibenschütz z zastępstwem adw. dr. Kleina.

Kraków, 30 stycznia 1884.

L. 12777. (1755 1—3)

Celem zaspokojenia kosztów sądowych Seliga Kelza w kwocie 4 złr. 49 ct. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod lk. 17 w Łuczycach położonej dłużnika Wasyla Zasadnego własnej w dniu 23 kwietnia, 23 maja i 24go czerwca 1884 zawsze o godzinie 9tej rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 125 zł. aw. wyprowadzona, zakład wynosi 12 zł. 50 ct. wa.

Warunki licytacyjne akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy m. del.
Przemyśl, 22 września 18‹3.

L. 3976 (1509 3—3)

C. k. sąd powiatowy peczeniżyński sprzeda drogą publicznej licytacyi najwięcej ofiarującemu część gruntu do realności lk. 100 w Stopczatowie należącego w dniach 8 maja 1884 i 11 czerwca 1884. o godzinie 10 rano przynajmniej za cenę szacunkową jako cenę wywoławczą 350 złr., zaś dnia 17 lipca 1884, godz. 10 rano, przynajmniej za cenę równającą się sumie wszystkich wierzytelności na rzeczonym gruncie ciążących, celem zaspokojenia pretensyi Szulima Glücksterna do spadkobierców Andrija Atamaniuka w kwocie 55 złr. w. a. z przynależytościami.

Zakład wynosi 35 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i ocenienia rzeczonego gruntu można przejrzeć w registraturze.

Wierzycieli realnych niewiadomych, tudzież wierzycieli, którzyby po dniu dzisiejszym uzyskali hipotekę, niemniej tych, którymby uchwała z daty dzisiejszej licytacyę dozwalającą, lub późniejsza jaka uchwała weale lub należycie doręczoną być nie mogła, kuratorem jest p Szeib, c. k. notaryusz peczeniżyński.

C. k. sąd powiatowy.
Peczeniżyn, 5 grudnia 1883.

L. 3270. (1737 3—3)

C k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że w dniach 3 kwietnia, 1 maja i 5 czerwca 1884 o godz. 10 przed południem odbędzie się publiczna przymusowa licytacya realności Pawła Wielgosza w Trzcianie pod l. 48 położonej ciała tabularnego niestanowiącej na rzecz gal. Zakładu kredyt. ziem. w Krakowie pto 200 zł. wa. zpn.

Cena wywołania 640 złr., wadyum 64 zł. aw. Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania zastawniczego można w sądzie przejrzeć.

Niewiadomego z miejsca pobytu Pawła Długosza zawiadamia się, że dla niego ustanowiono kuratora w osobie Demka Szafrana któremu uchwałę na licytacyę zezwalającą doręcza się. Wzywa się więc Pawła Wielgosza aby swemu kuratorowi potrzebne do obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy
Dukla dnia 1 września 1883.

L. 5074. (1538 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żółkwi zawiadamia niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Liepy Hirscha Metha przeciw spadkobiercom Józefa Majera o 100 dukatów zpn. odbędzie się w tymże sądzie dnia 2 maja 1884, o godzinie 10 przed południem na trzecim terminie egzekucyjna publiczna sprzedaż części realności pod lk $65^1/_5$ w Żółkwi położonej, Józefa Majera własnej i takowa zostanie sprzedaną także niżej ceny szacunkowej pod następującemi warunkami.

Cena szacunkowa wynosi 369 złr. 98 ct. wadyum 55 złr. 48 ct.

Nabywca ma złożyć połowę ceny kupna po wliczeniu wadyum do dni 14 po prawomocności uchwały akt licytacyi zatwierdzającej, drugą zaś połowę do dni 60 od dnia rzeczonej prawomocności.

Nabywca jest obowiązany przyjąć wierzytelności hipoteczne przed,ich wypowiedzeniem aż do wysokości ceny kupna i pozostawić je na hipotece.

Bliższe warunki licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu współwłaścicieli Chaji Ryfki Eisen i wierzycieli Pawła Stupnickiego, Arona Reichmanna, Pawła Bernakiewicza, Honoraty Bernakiewicz, Dwory Racheli Heilpern, tudzież dla nieznanych wierzycieli, którzy po 14 grudnia 1879 hipotekę uzyskali, ustanowiono kuratorem p dr. Lipinera, adwokata w Żółkwi i zawiadamia się ich oraz edyktem niniejszym.

Żółkiew, 31 grudnia 1883.

L. 50. (1155 3 3)

Dnia 28 maja 1884, o 10 godzinie rano, odbędzie się tu licytacya realności pod lk. 44 w Hłomczy położonej w wyk. hip. l. 132, na imię Pazi Spiewak zapisanej, nawet niżej ceny wywołania wynoszącej 400 złr. w. a.

Wadyum 40 złr.,

Resztę warunków akt opisania i wyciąg hipoteczny można tu przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy
Sanok, dnia 19 stycznia 1884.

L. 11895. (1694 3—3)

Celem zaspokojenia należącej się c. k. uprz. gal. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie kwoty 196 złr. w. a. z moderowanemi 8 pr. odsetkami od dnia 1 czerwca 1872 bieżącemi i kosztów 6 złr. 22 ct. 4 złr. 76 ct. rozpisuje się pod warunkami przez egzekucyę prowadzącego przedłożonemi ts. uchwałą z dnia 21 sierpnia 1853 l 5557 do wiadomości sądu przyjętemi do licytacyi realności pod lk. 39 w Woronie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, ts protokołem l. 4325[71 zastawniczo opisanej i oszacowanej Ilka Wołoszyna własnej, nowy termin na dzień 20 czerwca 1884, o godzinie 10 rano, w tutejszym c. k. sądzie powiatowym, z tem zastrzeżeniem, że wspomniana realność w tym terminie też poniżej ceny szacunkowej pr 600 złr. najwięcej dającemu sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 600 zł. w. a., zaś wadyum 60 zł. w. a.

Nabywca winien będzie do dni 30 po doręczeniu uchwały akt licytacyi zatwierdzającej wykazać zaspokojenie lub zabezpieczenie wszystkich zaległych na tej realności należytości wys. Skarbu, oraz złożenie w depozycie sądowym resztującej ceny kupna, poczem realność nabyta w posiadanie fizyczne oddaną i na własność przyznaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny mogą interesowani w ts. registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego
Tyśmienica, 1 marca 1884

L. 1621. (1526 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę Jakóba Sternhella dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 35 złr. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Agnieszki Piskozub i masy leżącej Jana Piskozuba pod l. 273 w Kołomyi położonej, w trzech, na dzień 2 maja, 6 czerwca i 12 lipca 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem, wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 470 złr., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na ostatnim terminie zaś także poniżej takowej, jednak nie niżej ogólnej kwoty długów 320 złr. 63 ct. zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający, obowiązanym będzie kwotę 47 złr. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Zakrzewskiego został ustanowiony, wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tusądowej registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, dnia 21 lutego 1884.

L. 8571. (1398 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach przeprowadzi, celem wydobycia pretensyi c. k uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 113 złr. 40 ct. z pn. w dniach 31 marca, 1 maja i 4 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano, w zabudowaniu sądowem przymusową sprzedaż realności pod lk. 156 w Monasterzyskach położonej, ciało tabularne stanowiącej, dłużnika Aby Dickera a właściwie jego masy leżącej własnej.

Cena wywołania 8.000 złr., wadyum 800 złr.

O tem uwiadamia się obie strony, c. k. Prokuratoryę Skarbu we Lwowie, wierzycieli hipotecznych i tych, którymby uchwała licytacyjna albo weale lub wcześnie doręczoną nie została, tudziez tych, którzyby prawo zastawu jeszcze uzyskali przez ustanowionego dla nich kuratora c. k. notaryusza Heldenburga.

C. k. sąd powiatowy.
Monasterzyska, 30 stycznia 1884.

L. 929. (1692 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 78 złr. 88 ct. w. a. z pn. na rzecz obecnie w likwidacyi znajdującego się c. k. uprz. galic. zakładu kredytowego włościańskiego odbędzie się dnia 24 kwietnia 1884, 5 czerwca 1884 i 10 lipca 1884, o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Grzegorza i Agnieszki Czykałów pod l. 597 w Tarnopolu położonej.

Cenę wywołania, niżej której ta realność w powyższych trzech terminach sprzedaną nie będzie stanowi 500 złr.

Wadyum 50 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

Dla wierzycieli, którzyby później prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adwokata dr. Łuczakowskiego, a p. adwokata dr Glogiera zastępca tegoż.

Tarnopol, dnia 12 lutego 1884.

L. 5353. (1738 3—3)

Na dniu 3 kwietnia, 1 maja i 5 czerwca 1884 zawsze o godz. 10 rano przeprowadzi podpisany sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 169 w Równem położonej niehipotecznej Błażeja i Apolonii Uliaszów własnej na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Krośnie pto 210 zł.

Cena wywołania 540 zł. aw.

Wadyum 54 zł.

Resztę warunków akt opisania i oszacowania w registraturze do przeglądu.

C. k. sąd powiatowy
Dukla, dnia 30 grudnia 1883.

Księgi gruntowe.

L. 30050 (515 2—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszego z dnia 3 października 1882 do l. 24248, otwarto nowe księgi gruntowe.

I. Dla majętnosci tabularnych:

L. porz.	Majętność tabularna	położona	
		w gminie katastralnej	w okręgu c. k. sądu powiat.
1	Liski	Liski	
2	Dłużniow	Dłużniów z miejsc. Winniki	Bełz
3	Winniki		
4	Kościaszyn	Kościaszyn	
5	Lipsko I z Wolą	Wola wielka i Lipsko	
6	Dębina także Łęków ogród i Wola Wielka	Wola wielka	
7	Lipsko II z Wolą wielką		Cieszanów
8	Lipsko IV		
9	Jedrzejówka	Lipsko	
10	Krupiec część		
11	Jedrzejówka częśc ad Lipsko I		
12	Podgranica	Kupiczwola	Mosty wielkie
		Kornie	Rawa
13	Kornie	i Zielona Machnowska	Uhnów
14	Torki	Torki z miejsc. Zboiska	
15	Zboiska ad Torki		Sokal
16	Kłusów	Kłusów	
17	Szarpańce	Szarpańce	
18	Woronow	Woronów	Uhnów
19	Prowała	Prowała	Żółkiew
20	Fuyna	Fuyna	
21	Iwanowce	Iwanowce	m. del Kołomyja
22	Ispas z lasami Czartasy i Jedlina	Ispas i Kornicz	
23	Ispas	Ispas	
24	Setna	Setna	Jarosław
25	Żurawiczki małe	Zurawiczki małe	
26	Bóbrka	Bobrka	Krosno
27	Miejsce	Miejsce	
28	Stroniowice	Stroniowice	Niżankowice
29	Hruszatyce lub Hrusiatycze	Hruszatyce lub Hrusiatycze	
30	Rokszyce	Rokszyce	m. del. Przemyśl
31	Mielnow	Mielnów	
32	Kruhel mały	Kruhel mały	
33	Wola Krecowska	Wola Krecowska	Sanok
34	Tuligłowy (ad Komarno) z miejsc Jasienów	Tuligłowy z miejsc Jasionów	Komarno
35	Rabczyce (ad Oparr)	Rabczyce	Medenice
36	Dołobów (ad Rudki)	Dołobów	
37	Michalewice	Michalewice	
38	Uherce wieniawskie (hołowaczowe)	Uherce wieniawskie	
39	Koscielniki (ad Laszki zawiązane)	Kościelniki	Rudki
40	Austerya w Kościelnikach		
41	Wankowice	Wańkowice	
42	Romanówka (ad Koropusz)	Romanówka	
43	Woszczańce	Woszczance	
44	Brze[illegible]	Brzegi	m del. Sambor
45	Koniów		
46	Koniów część	Koniów	Starasól
47	Bronisławówka		
48	Dołhe	Dołhe	Stryj
49	Hanusowce	Hanuszowce z miejsc. Jastrzębiec	m del. Stanisławów
50	Jastrzębiec		
51	Dolina (ad Tłumacz)	Dolina ad Tłumacz	Tłumacz
52	Skała	Skała	Borszczów
53	Skała stara		
54	Budzanów	Budzanów	Budzanów
55	Kossów		Czortków i Budzanów
56	Dobrowola	Kossów i Budzanów	
57	Kluwińce	Kluwince i Budzanów	Kopeczyńce i Budzanów
58	Sokołów		Wiśniowczyk
59	Chatki	Sokołów z Chatkami	
60	Starebrody	Starebrody z miejsc Kowiczyzna i Smolno	
61	Nowitczyzna	Starebrody i Nowitczyzna	
62	Suchodoły z miejsc. Gaje Suchodolskie	Suchodoły z miejsc. Gaje suchodolskie i Ponikowica mała	Brody
63	Hołoskowice	Hołoskowice, Ponikowica mała Smolno	
		i Rażniów	Olesko
64	Ponikowica mała	Ponikowica mała z miejsc. Hłuszyn. Gaje, Hołoskowice i Kołpin	Brody
65	Janówka		
66	Dworce	Dworce	Brzeżany
67	Olesko	Olesko z miejsc. Cyków, Wołujki, Sewerynka i Cegielnia	
68	Adamówka		
69	Wołujki bełzeckie		Olesko
70	Czyszki	Czyszki z miejsc. Sewerynka w gminie katastr Olesko	
71	Dubryniów	Dubryniów	Rohatyn
72	Gontowa	Gontowa	Załośce
73	Zabin	Zabin	
74	Pleśniany	Pleśniany	Zborów
75	Cecowa	Cecowa	
76	Nowosiółki zachalczyne	Nowosiółki zahalczyne	
77	Podlipce I część	Pluchów z miejsc. Kazimierowka, Bronisławówka i Złoczów	m. del Złoczów
78	Luka	Luka, Złoczów i Strutyn	
79	Luka z częścią Zazule	Luka i Złoczów	

II. Dla posiadłości w gminach katastralnych:

1 Liski,
2. Dłużniów z miejscowością Winniki,
3. Kościaszyn, podlegające sądowi powiatowemu w Bełzie.
4. Kornie, podlegająca sądowi powiatowemu w Rawie.
5. Torki z miejsc. Zboiska,
6. Kłusów,
7. Szarpańce, podlegające sądowi powiatowemu w Sokalu.
8. Woronów, podlegająca sądowi powiatowemu w Uhnowie.
9. Prowała,
10. Fuyna, podlegające sądowi powiatowemu w Żółkwi
11. Iwanowce,
12. Ispas, podlegające sądowi powiawiatowemu m. del w Kołomyji.
13 Setna,
14. Żurawiczki małe, podlegające sądowi powiatowemu w Jarosławiu.
15. Bóbrka,
16. Miejsce, podlegające sądowi powiatowemu w Krośnie.
17. Stroniowice,
18. Hruszatyce lub Hrusiatycze, podlegające sądowi powiatowemu w Niżankowicach.
19. Rokszyce,
20. Mielnów,
21. Kruhel mały podlegające sądowi powiatowemu m del. w Przemyślu.
22. Wola Krecowska, podlegająca sądowi powiatowemu w Sanoku.
23. Tuligłowy z miejscow. Jasionów, podlegające sądowi powiatowemu w Komarnie.
24. Rabczyce, podlegająca sądowi powiatowemu w Medenicach.
25. Michalewice,
26. Uherce wieniawskie,
27. Kościelniki,
28. Wańkowice,
29. Romanówka,
30. Woszczańce, podlegające sądowi powiatowemu w Rudkach.
31. Brzegi, podlegająca sądowi powiatowemu m. del. w Samborze.
32 Koniów, podlegająca sądowi powiatowemu w Starej soli.
33. Dołhe, podlegająca sądowi powiatowemu w Stryju.
34. Hanuszowce z miejsc. Jastrzębiec, podlegające sądowi powiatowemu m. del. w Stanisławowie.
35. Dolina, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłumaczu.
36. Skała, podlegająca sądowi powiatowemu w Borszczowie.
37. Budzanów, podlegająca sądowi powiatowemu w Budzanowie.
38. Kluwińce, podlegająca sądowi powiatowemu w Kopeczyńcach.
39 Sokołów z Chatkami, podlegająca sądowi powiatowemu w Wiśniowczyku.
40. Hołoskowice,
41. Ponikowica mała z miejsc. Hłuczyn, Gaje hołoskowieckie i Kołpin podlegające sądowi powiatowemu w Brodach.
42. Dworce, podlegające sądowi powiatowemu w Brzeżanach
43 Olesko z miejsc. Cyków, Wołujki, Sewerynka i Cegielnia, podlegająca sądowi powiatowemu w Olesku.
44. Dubryniów, podlegająca sądowi powiatowemu w Rohatynie
45. Gontowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Załościach.
46. Zabin,
47. Pleśniany,
48 Cecowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Zborowie i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 grudnia 1883 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b. ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz u. p uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 1 Wrześnis 1884 a to: co do majętności tabularnych pod I 1—79 wymienionych do przynależnych trybunałów I instancyi, zaś co do posiadłości pod II 1—48 do dotyczących c. k sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Lwów, dnia 31 grudnia 1883

L. 357. (1809)

C. k. sąd powiatowy w Baligrodzie uwiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej, dla gminy Krywe ad Tworylne, na dniu 26 marca 1884, rozpoczyna.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić, i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia, lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Baligród, 14 marca 1884.

L. 2984. (1807

Nowo-sądecka komisya hipoteczna złożyła arkusze posiadania dla gmin Bilsko z Białą i Roczmirową i Roztoka z Brzezinami do przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszy posiadania, wnosić można do 28 marca 1884.

Nowy-Sącz, 14 marca 1884.

Upadłości.

L. 2661. (1773 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konknrs do całego ruchomego, jako też w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868, nr. 1 dz. u. p z roku 1869, obowiązuje położonego nieruchomego majątku Samuela Brettlera protokołowanego kupca w Kołomyi i że do kierowania tym konkursem ustanowionym został jako komisarz konkursowy, c. k. radca Barański zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Dębicki.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszelkie swe, z którego bądź tytułu pochodzące roszcznia nawet gdyby co do takowych spor jaki był w toku, do dni 60 wedle przepisów ustawy konkursowej, i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 20 maja 1884, przed południem, do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali. Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli ustanawia się termin na dzień 1 kwietnia 1884 godz 9 przed poł. na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali gdyż w przeciwnym razie naich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanonowioym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ ogłaszane.

Kołomyja, dnia 17go marca 1884.

L. 3595 (1777 2—3)

C k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Dawida Seidlera,, nieprotokołowanego kupca w Tarnopolu, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdywał, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordyn. konk. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. radcę sądu kraj. Porschińskiego, a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dra Axelrada.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 28 marca 1884 o 10 godz przed poł., przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia in-

nego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swe pretensye przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał, do dnia 23 maja 1884 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordyn. konk. dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 13 czerwca 1884 o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt, kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego, umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 14 marca 1884.

L. 12196. (1790 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie, otwiera niniejszem konkurs, na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1. D. p. p. położony majątek Salamona Tanda.

Kierownictwo tego konkursu, porucza się panu radcy Oswaldowi Mochnackiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tym czasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adw. dra Bielińskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli w którym to celu wyznacza się termin na dzień 8 kwietnia 1884, o godzinie 11 przed południem

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą, do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 1 lipca 1884, i podać ją na terminie, na dzień 5 sierpnia 1884, o godzinie 10 przed południem, w biurze ces. król. radcy Mochnackiego, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby, posiadające ich zaufanie. Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16 marca 1884.

L. 4281. (1798 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Herza Flauma, kramarza towarów bławatnych w Tarnowie zamieszkałego, a to do całego tak ruchomego gdziekowiek znajdującego się, jako też do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868, D. P. P. z r. 1869 n. 1. obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Leopold Zarzycki c. k. adjunkt sąd. w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. dr. Ringelheim w Tarnowie.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej, i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 31 marca 1884, o godzinie 3½ po południu w biurze komisarza konkursowego, na którem stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 18 czerwca 1884, stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw, tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 18 lipca 1884, o godzinie 3½ po południ. odbyć się mającem, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. konk. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom, służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania tego konkursowego, zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

W Tarnowie, dnia 18 marca 1884.

L. 1877. (1804 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach, dla których ust. konk. z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonego nieruchomego majątku Herscha Hausera, negocyanta, w Rozdole zamieszkałego.

Kierownictwo upadłości tej porucza się p. sędziemu powiatowemu w Mikołajowie, a tymczasowy zawiadowcą masy ustanawia się p. Jana Bydlewicza, właść. realności w Rozdole.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensyę rościć chcą, mają takowe nawet w razie, gdyby o nie spór wytoczony był, w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu w tutejszym sądzie obwodowym, lub u komisarza konkursowego w Mikołajowie wedle przepisu ust. konk. w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym zgłosić się, i na terminie, który na dzień 29 maja 1884 ustanawia się, przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe ogłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego, albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 2 kwietnia 1884 o godz. 9 przed poł., wobec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy w Mikołajowie nie mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Mikołajowie mieszkającego, celem doręczenia uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszta i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu post. konk. umieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Sambor, 18 marca 1884.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2237. (1741 2—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia niewiadomej z życia i miejsca pobytu Adeli Weisshaus, celem doręczenia jej uchwał ts. w sprawach egzekucyjnych Emanuela Scheina przeciw Zygmuntowi Weisshaus o 1500 zł. i Zygmuntowi Weisshaus i Adeli Weisshaus o 1500 zł., Józefa Nomis, przeciw Zygmuntowi Weisshaus o 500 zł. i Salamona Platza, przeciw Zygmuntowi Weisshaus o 250 zł. i 250 zł. z pn. ustanowiono dla niej kuratorem adw. dr. Standa z zastępstwem adw. dr. Landesbergera, i wzywa ją, aby ustanowionemu kuratorowi środków do swej obrony służących dostarczyła, albo sobie innego zastępcę obrała.

Lwów, dnia 23 lutego 1884

L. 871 (1735 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia z miejsca pobytu nieznanych spadkobierców Jerzego Barthelta, że przeciw nim wniosła Marya Ilantsche i Jadwiga Zagórska pod dniem 28 stycznia 1884, pozew o wykreślenie sumy hipotecznej 45 zł. 36 ct. m. k. z pn., że termin do rozprawy ustnej na dzień 17 kwietnia 1884, o 9 z rana wyznaczono, i kuratorem dla nich pana dr. Łazarskiego ustanowiono.

Wzywa się przeto spadkobierców Jerzego Barthelta, aby kuratorowi potrzebne środki obrony podali, lub innego zastępcę dla siebie obrali.

Biała, dnia 20 lutego 1884.

L. 9700. (1744 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Ferdynand Gąsiorowski i Apolonia z Lipanowiczów Kulczycka, przeciw Markowi Kisielowi. spadkobiercom kapitana Breinera, Janowi Babskiemu i Karolowi Thor pod dniem 29 lutego 1884 l. 9700, pozew wnieśli o uznanie praw wierzycieli do ceny kupna realności l. 333 ¼ we Lwowie za zgasłe, wskutek czego, ponieważ miejsce pobytu pozwanych jest niewiadomem c. k. sąd krajowy do zastępowania ich tutejszego adw. dr. Żukotyńskiego z substytucyą adw. dr. Balka kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa, wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę sobie wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych środków do obrony użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 8 marca 1884.

L. 1120. (1347 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie ustanawia w sprawie wekslowej Debory Reich przeciw Ignacemu Węglarskiemu o 450 zł. w. a. dla Ignacego Węglarskiego z miejsca pobytu niewiadomego kuratora w osobie adw. p. dr. Eminowicza z substytucyą p. adw. dr. Kwiatkowskiego, polecając Ignacemu Węglarskiemu, bu kuratorowi środków do obrony potrzebnych udzielił, lub innego zastępcę sądowi wymienił, inaczej skutki z tego zaniechania wynikłe, sobie samemu przypisze.

C. k. sąd obwodowy

Stanisławów, 5 grudnia 1883.

L. 1753. (1302 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wzywa posiadacza kwitu depozytowego przez komisyę kasową c. k. dyrekcyi inżynieryi wojskowej w Przemyślu zeznanego następującej osnowy:

„Depositen Schein. Uiber 2000 fl. Sage Zwei Tausend Gulden ö. w., welchen Betrag die Unternehmung Franz Gamski als 10 prc. Rücklass von der am heutigen Tage erfolgten a Conto Zahlung per 20.000 fl für beim Neubau des Zeugs-Artillerie-Etablissements in Przemyśl bewirkte Arbeiten sammt Materialen, in die Cassa der obigen Direktion richtig erlegt hat — was mit dem Bemerken bescheinigt wird, dass dieses Depositum nur gegen Rückstellung dieses Scheines behoben werden kann; im Falle dieser jedoch nicht beigebracht werden könnte dessen Armotisation auf Kosten des Verlustträgers zu veranlassen ist. Przemyśl den 13 October 1883. Die Cassa Commission Wawra mp. Hauptmann W. Mayer mp. Bauverwalter Herrenschwand mp. Obstlt.“

by się dla wywiedzenia swych praw własności w przeciągu roku w tutejszym sądzie tem pewniej zgłosił, ileże w przeciwnym razie kwit rzeczony na żądanie Franciszka Gamskiego za amortyzowany uznany będzie.

Przemyśl, 13 lutego 1884.

L. 12723. (1633 3—3)

C. k. sąd powiat. m. deleg. S. II we Lwowie zawiadamia nieznajomego z życia i miejsca pobytu Piotra Langa, syna Jana Langa z Kaltwasser, o przypadłym na niego z ustawy bezpośrednio i przez głowę ś. p. Katarzyny Florsch, prawie do 7/84 części spadku po ś. p. Filipie Langu, zmarłym w Kaltwasser dnia 23 lutego 1826, wzywa go, by w przeciągu roku, licząc od ogłoszenia edyktu do tut. sądu sam lub przez pełnomocnika się zgłosił i oświadczenie swe co do powyższego spadku wniosł, w przeciwnym bowiem razie spadek w jego imieniu przez ustanowionego dlań w osobie adw. kr. dra Blizińskiego kuratora przyjętym i sądownie aż do jego śmierci, a względnie uznania go za zmarłego przechowanym zostanie.

Lwów, 12 grudnia 1883.

L. 5788. (1655 3—3)

Przesyłki wartościowe ogłoszone poraz pierwszy w Nr. 58 Gazety Lwowskiej należy podjąć najdalej do trzech miesięcy, gdyż w przeciwnym razie w drodze publicznej licytacyi sprzedane zostaną.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów

We Lwowie, dnia 11 marca 1884.

Die Werthsendungen, welche zum ersten Male in der Nr. 58 der Gazeta Lwowska publicirt worden sind, sind längstens binnen 3 Monaten zu beheben, da dieselben widrigenfalls in öffentlicher Versteigerung an den Mann gebracht werden

K. k. Post- und Telegrafen Direction.

Lemberg, am 11. März 1884.

L. 487 (1594 3—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. w Stanisławowie wiadomo czyni, że w sprawie drobnostkowej Leizora Schlossera, przeciw Izakowi Majerowi Klapper o 50 zł. zpn., celem doręczenia tu sąd. wyroku z 1 czerwca 1882 l. 2827, z miejsca pobytu niewiadomemu pozwanemu kuratorem ad actum adwokata dr. Katzenellenbogena ze zastępstwem adw. dr. Tischlera, dla tegoż ustanowił, i go wzywa by ustanowionemu kuratorowi swej informacyi udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, i go sądowi wymienił.

Stanisławów, d. 30 stycznia 1884.

L. 5448. (1456 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Ludwika (Pleschera), że celem doręczenia t. s. uchwały tabularnej z 31 marca 1883 l. 11918, polecającej tabuli krajowej wykreślenie egzekucyjnego prawa hipoteki dla sumy 1500 zł m. k. ze stanu biernego dóbr Mików z przyległościami ustanowił dla tegoż kuratora w osobie adw. dr. Landesbergera z zastępstwem adw. dr. Reicha, i pierwszemu pomienioną uchwałę doręczył. polecając obu, aby aż do zgłoszenia się kuranda praw tegoż, stosownie de przepisów prawa bronili.

Lwów, dnia 16 lutego 1884.

L. 1082. (1016 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu, jako sąd handlowy ustanowił dla Falika Rappaporta i Józefa Ber Rutina z powodu, że miejsce pobytu ich jest niewiadomem, kuratora w osobie adwokata dr. Sternklara, podstawiając mu na zastępcę adwokata dr. Horowitza i temu kuratorowi doręcza się nakaz zapłaty z dnia 18 grudnia 1880 l. 15363, na podstawie weksłu z daty Tarnopol 18 stycznia 1883 na 250 zł. na rzecz Tarnopolskiej filii c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego wydany. Dłużników tych zawiadamia się o tem ku ochronie praw swych.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 5 lutego 1884.

L. 1591. (798 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem Markusa M. Karpfa, że przeciw niemu Wolf Hirsch Wnuczek wniosł pozew w załatwieniu którego wydano pod dniem 25 stycznia 1884 l. 1591 nakaz zapłaty w dniach trzech sumy wekslowej 200 zł. z pn

Gdy miejsce pobytu pozwanego Markusa M. Karpfa sądowi wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania tegoż pozwanego Markusa M. Karpfa na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. dra Władysława Wilkosza ze substytucyą adw. dra Kazimierza Smolarskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub innego sobie obrońcę wybrał i o tem c. k. sądowi doniosł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Kraków, 25 stycznia 1884.

L. 271. (1350 3—3)

C. k. sąd obwodowy uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Ludwikowskiego, iż Stanisław i Jan Ludwikowscy przeciw niemu i Feliksowi Ludwikowskiemu o zniesienie współwłasności posiadłości l w. h. 121 gminy katastralne Wadowice objętej przez publiczną sprzedaż pozew wnieśli, który do postępowania pisemnego z zakreśleniem 90 dniowego terminu do wniesienia obrony zadekretowany został.

Ustanawiając dla pozwanego Franciszka Ludwikowskiego kuratorem adwokata dra Marka w Wadowicach poleca się temu pozwanemu, aby ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił ze swej strony dowodów, albo innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Wadowice, dnia 1 lutego 1884.

L. 253 (1098 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Podgórzu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Franciszka Kamińskiego, Józefa Kamińskiego i Antoniego, właściwie Antoniego Kamińskie, iż Karolina z Kotsisów Jordensowa wniosła przeciw nim na dniu 16 stycznia 1884 do l. 233 pozew. o orzeczenie, że w stanie biernym realności pod l. k. 112 w Podgórzu prawo zastawu dla sumy 2400 zł. czyli 600 zł. w. a. przez zapłatę umorzone zostało i że na pozew ten termin do ustnej rozprawy na dzień 26 lutego 1884 o godz. 9 rano wyznaczono. Poleca się zatem pozwanym, aby na powyższym terminie, albo sami stanęli, albo też potrzebnych do obrony środków ustanowionemu dla nich w osobie p. adwokata dra Feuereisena kuratorowi dostarczyli, lub innego zastępcę sobie obrali i o takowym sądowi donieśli, inaczej bowiem szkodliwe z zaniedbania wynikać mogące skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Podgórze, dnia 5 lutego 1884.

L. 30957. (1487 1—3)

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Mojżesza i Keili Seidmanów de pr 9 marca 1883 l. 2335, 1. o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności położonej w Kołomyi, pod l. k. 360, m. a kat. 131, składającej się z gruntu przestrzeni 79 40/100 sążni kwadratowych, i stojącego na nim domu murowanego, a graniczącej na wschód z ulicą horodeńską, a na południe i zachód z realnością Samuela Goidsteina, a na północ z ulicą wałową, i 2. o zaintabulowanie proszących za właścicieli tej realności wrównych częściach; c. k. sąd obwodowy w Kołomyi, projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego wygotował, który to projekt w tymże c. k.sądzie obwodowym przejrzanym być może aż od dnia 1marca 1884, za księgę gruntową uważanym będzie; również oznajmia się, żeod tego dnia począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabularne, do księgi gruntowej w ciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta, przez dopisanie, odpisanie, lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach, nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, azeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia ostatniego maja1884 włącznie tem pewniej wniéśli ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim które na mocy nie zaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć niemającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa, do sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu, dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 31 grudnia 1883.

L. 7440. (1806 1—3)

C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Krakowie ogłasza, że w sporze drobiazgowym Józefa Sta hurskiego przeciw Kazimierzowi Nawrockiemu, o zapłacenie kwoty 40 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Kazimierza Nawrockiego, kuratorem adw. dr. Władysława Leszko ustanowionym został. Zawiadamiając o tem pozwanego Kazimierza Nawrockiego poleca mu, by na terminie w dniu 28 kwietnia 1884, do rozprawy wyznaczonym, albo osobiście stanął, albo ustanowionemu kuratorowi udzielił ze swej strony dowodów, lub innego pełnomocnika w obrębie tut. sądu sobie ustanowił.

Kraków, 5 marca 1884.

Z. 1699. (1370)

Das k. k. Kreis- als Handelsgericht in Tarnopol gibt bekannt, daß in das Register für Erwerbs- und Wirthschaftsgenossenschaften die Firma „Vereins- Bank für Handels- und Gewerbe- Credit in Budzanów registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ eingetragen wurde, deren Statut nachstehende Bestimmungen enthält:

I. Die Vereins- Bank für Handels und Gewerbe- Credit in Budzanów ist errichtet worden auf Grund des Statutes dto. Budzanów, 30. Jänner 1884.

II. Diese Genossenschaft trägt die Firma „Vereins- Bank für Handels und Gewerbe- Credit in Budzanów registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ und hat ihren Sitz in Budzanów.

III. Gegenstand des Unternehmens ist der Betrieb eines Creditgeschäftes behufs gegenseitiger Beschaffung der im Handel, Gewerbe und Wirthschaft nöthigen Geldmittel auf gemeinschaftlichen Credit.

IV. Die Zeitdauer der Genossenschaft ist unbeschränkt.

V. Die Vereinsgeschäfte besorgt die Direction, welche aus vier Mitgliedern besteh' denen Stellvertreter beigegeben werden und gegenwärtig aus den nachstehenden Mitgliedern zusammengesetzt ist, als:

a) Moses Baumwald, Handelsmann in Budzanów, Direktor.

b) Schame Pickholz, Hausbesitzer in Budzanów, Stellvertreter des Direktors.

c) Mayer Dressler, Hausbesitzer in Budzanów, Kassier.

d) Uscher Selig zw. N. Glück, Hausbesitzer in Budzanów, Stellvertreter des Kassiers.

e) Moses Hammer, Geschäftsmann in Budzanów, Controllor.

f) Juda Feilich, Hausbesitzer in Budzanów, Stellvertreter des Controllors.

g) Hersch Leib zw. N. Hammer, Geschäftsmann in Budzanów, Sekretär.

h) Jona Schutzmann Sohn, des Aron Geschäftsmann in Budzanów, Stellvertreter des Sekretärs.

VI. Die Bekanntmachungen der Genossenschaft erfolgen durch öffentliches Anschlagen der betreffenden Kundmachungen in Budzanów oder durch Einschaltung in die öffentliche Blätter und müssen vom Verwaltungspräsidenten und zwei Mitgliedern der Direktion unterzeichnet sein.

Die Einladung zu den Generalversammlungen erfolgt durch schriftliche Verständigung oder durch die einmalige Einschaltung in die Lemberger ämtliche Zeitung, und wird vom Präsidenten und Schrüftführer des Verwaltungsrathes oder von der Direktion unterzeichnet.

VII. Die Haftung der Genossenschafter für die Verbindlichkeiten der Genossenschaft ist eine beschränkte und erstreckt sich bis zur fünffachen Höhe des gezeichneten Geschäftsantheiles

VIII. Die Zeichnung für den Verein geschieht. dadurch, daß zu der Firma des Vereines mindestens zwei Directionsmitglieder ihre Namensunterschrift hinzufigen.

Tarnopol, 19. Februar 1884.

L. 1536. (1774)

Samborski c. k. sąd obwodowy dla spraw handlowych ogłasza, że do rejestru dla sowarzyszeń przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Drohobyczu, stowarzenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ wpisał. Że na zwyczajnem walnem zgromadzeniu, członków rzeczonego Towarzystwa, zatwierdzonym został, uskuteczniony przez radę nadzorczą, na jej posiedzeniu z 19 stycznia 1884, wybór Karola Wincentego dw. im. Szufy, jako kontrolora, na członka Dyrekcyi w miejsce Władysława Terenkoczego na dwa lata t. j. 1884 i 1885, który firmę tego Towarzystwa w ten sposób podpisywać będzie, iż pod wyciśniętą stampilią, obok nazwisk Dyrektora i kasyera swe nazwisko, „Szufa“ położy, tudzież, że na ogólnem Zgromadzeniu, rzeczonego Towarzystwa, w dniu 3 lutego 1884, uchwalono zmianę §. § 36 i 37, statutów w ten sposób, iż uchwalono ustanowić stałych ajentów jako pełnomocników w miejscowościach po za siedzibą Towarzstwa, dla ułatwienia zarządu sprawami tegoż tudzież, że każdy z członków, który najmniej 10 zł. na rachunek udziału w płacił, ma przy uchwałach powziąć się mających jeden głos, który nie może być na nikogo przeniesionym.

Sambor, 4 marca 1884.

L. 1083. (1136 3—3)

C. k. sąd obwodowy wyznacza na prośbę Marcina Czajki z Trzcinicy (sąd powiatowy Jasło) o uznanie Maryanny z Pawlusiów Czajkowej za zmarłą i uznanie małżeństwa ich za rozwiązanego — tąże Maryannę Czajkową w ślad § 113 i §. 24 ust. 3, u. c dalej ustawy z 16 lutego 1883 l. 20 Dpp. w celu jej wyszukania kuratorem adw. dra Malawskiego w Tarnowie i wzywa tęże edyktem na rok opiewającym 3 krotnie ogłoszonym, by w tym czasie jawiła się, lub o życiu swem w inny sposób wiadomość sądowi udzieliła, ileże sąd do uznania jej za zmarłą przystąpi.

Tarnów, dnia 31 stycznia 1884.

L. 50577. (1702 3—3)

C. k miejsko delegowaay sąd powiatowy S. I. we Lwowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Aleksandra Dziwulskiego że przeciw niemu Hermann Goldstein pozew de praes 25 września 1883 l. 50577, o zapłacenie 23 zł. w. a. wniósł.

Gdy termin w niniejszej sprawie na dzień 23 kwietnia 1884, godz. 9 przed po łudniem w Sali nr. II. wyznaczony został, przeto wzywa się Aleksandra Dziwulskiego, ażeby na tem terminie stanął, lub też ustanowionemu kuratorowi adwokatowi dr. Skowrońskiemu albo innemu pełnomocnikowi potrzebnych informacyj udzielił, w przeciwnym razie wszelkie złe skutki. tylko sobie samemu, przypisać będzie mógł.

Lwów, dnia 18 lutego 1884.

L. 1024. (1671 3—3)

C. k sąd obwodowy oznajmia nieznanym z życia pobytu: a) spadkobiercom Karola Comendo; b) spadkobiercom Klaudyi Uniatyckiej; c) Franciszkowi Fergonde; d) Karolowi Kurzweil; e) Franciszkowi Kurzweil; f) spadkobiercom Sary Slutzker; g) Ozyaszowi Führer, h) spadkobiercom J. M. Silberbusza, i) spadkobiercom Perli Juer, k) Etti Dresli Majer, l) Chaji Landes, m) Ludwice Groman, iż dnia 31 stycznia 1884 do l. 1024 przeciw nim i innym wnieśli spadkobiercy Antoniego Janochy skargę o wykreślenie sum 300 duk., 400 duk. i 100 duk. z pn. i podciężarami ze stanu biernego dóbr Obertyn z pległ., którą równocześnie do postępowania pisemnego zadekretowano, i że dla nich zamianowano kuratorem adw. dra Dębickiego z zastępstwem adw. dra Roscha. Rzeczą ich zatem kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić, lub innego rzecznika ustanowić i o tem donieść, inaczej bowiem skutki sami sobie przypiszą.

Kołomyja, 7 lutego 1884.

L. 16716. (1664 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia w miejsce dotychczasowego kuratora niewiadomego z miejsca pobytu Kamila Rydla adw. dra Tokarza, kuratorem adw. dra Mieczysława Brzeskiego z substytucyą adw. dra Gałeckiego w sprawie egzekucyjnej galic. kasy oszczędności pto 280 zł., 570 zł., 570 zł., 570 zł., 570 zł. i 9028 zł. 64 ct. i zawiadamia o tem Kamila Rydla niniejszem edyktem.

W Tarnowie, dnia 31 grudnia 1883.

L. 6569. (1469 3—3)

C. k. sąd obwodowy wiadomo czyni, że ustanawia w sprawie Salki i Finkel Kanengisserów o wpisanie pierwszego za właściciela sumy 125 zł. w. a. dotąd na imię Majera Einhorna prenotowanej i zaintabulowanie obojga proszących za właścicieli realności nr. 47 w Nowym Sączu wyk. hip. l. 60 objętej dotąd na imię Karola Baczyńskiego i Tekli Baczyńskiej po 22|140 częściach wpisanych dla Majera Einhorna a względnie tegoż masy spadkowej kuratorem w osobie adw. dra Zelechowskiego i temuz doręcza się t. s. uchwałę z dnia 7 września 1883, l. 4477 dla Mojżesza Einhorna przeznaczoną.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz, dnia 17 listopada 1883.

L. 14850/82. (1511 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do wiadomości, że na dniu 22 stycznia 1871 umarła w Stryju Rachel Hindler z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu spadkobiercy Efroima Wolfa Hindlera nie jest wiadomem, przeto wzywa go sąd, aby się do roku od dnia dzisiejszego w sądzie zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, gdyż inaczej spadek tylko z oświadczonymi spadkobiercami i z kuratorem dla niego ustanowionym adwokatem Błońskim pertraktowanym będzie.

Stryj, 23 listopada 1882.

L. 1517. (1681 3—3)

Michał Łastowiecki wytoczył pozwem z 28 kwietnia 1883, l. 3132 spór prawny przeciw spadkobiercom ś. p. Józefa Szatkowskiego o zapłacenie 119 zł. w. a.

O tem zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu spadkobiercę, Karola Szatkowskiego z oznajmieniem, że ustanowiono dla niego kuratora w tym sporze, w osobie Michała Niżnikiewicza z Nadwórnej i z wezwaniem, ażeby kuratorowi dostarczył środków obrony, lub wykazał sądowi miejsce swojego pobytu.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, 4 marca 1884.

L. 624. (1641 3—3)

Tadeusza Brzeskiego, hipotecznego właściciela majętności Słopnica Szlachecka zawiadamia się, że c. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zamianował pana Stanisława Potockiego, przełożonego obszaru dworskiego w Słopnicach szlacheckich, kuratorem ad actum, aby go zastępował w sprawie względem oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku w majętności Słopnica szlachecka. Kuratorowi winien Tadeusz Brzeski do sprawy odnoszące się dowody dostarczyć, jeżeli sam sprawy nie obejmie lub innego zastępcy wcześnie nie ustanowi.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz, 9 lutego 1884.

L. 3850. (1672 3—3)

C. k. sąd obwodowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu spadkobierców Maryi księż. Radziwiłł, jako to: spadkobierców Franciszka ks. Lubomirskiego, Amalii hr. Boufleur, Joanny Aleksandry Karoliny Henryki 4 im. Stollberg, Domiceli Karoliny Jakobiny Fryderyki Wilhelminy 5 im. hr. Fleming, Maryanny hr. Mostowskiej, Emilii Czeliszer, Jana Radoszewskiego, względnie Jana Potockiego i Karola Ludwika Adama Fryderyka 4 im. Fleminga, że Włodzimierz Lewicki wniósł prośbę o uznanie, że odsetki od 20 września 1839 aż do dnia zapłaty od sum na 18 i 34 miejscu tabeli płatniczej z 17 maja 1839 l. 1015 do ceny kupna dóbr Partyń odnoszącej się na rzecz ich względnie masy spadkowej Maryi księżn. Radziwiłł kollowanych przedawniały i że prośbę tę udzielono adw. drowi Tokarzowi jako kuratorowi dla nich ustanowionemu do oświadczenia się w dniach 30.

Zarazem wzywa ich sąd, ażeby informacyi kuratorowi swemu w powyższym terminie udzielili, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania tego sami sobie przypisać będą musieli.

Tarnów, 13 marca 1884.

L. 746. (1645 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Białej wzywa dzierzyciela kwitu opiewającego: Depozyt polityczny powiat Biała, z c. k. urzędu podatkowego w Białej dnia 27 lutego 1879, artykuł dziennika głównego osobnego. Kwit na 100 złr. w obligacyi indemnizacyjnej Wielkiego Księstwa Krakowskiego nr. 14224, z 4 kuponami, które Salamon Jammer z Dankowic wskutek polecenia Świetnego c. k. Starostwa w Białej z dnia 22 lutego 1879, l. 2375 do tutejszej kasy jako kaucyę na dostarczenie szutru złożył, aby w przeciągu roku dotyczący kwit c. k. sądowi powiatowemu przedłożył, gdyż inaczej takowy uznany będzie za nieważny i strona względnie władza, która go wystawiła nie będzie z tego kwitu odpowiedzialną więcej.

Biała, dnia 1 marca 1884.

L. 12498. (1678 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Józefa Kahanego, że Mendel Schüssel, syn Hersza, dnia 10 września 1883 l. 12498 wytoczył przeciw niemu w tutejszym sądzie pozew o uznanie własności i wyłączenie z pod zastawu części realności tab. 26 w Żabiu, że tutaj ustanowiony został dla tegoż Józefa Kahanego kurator w osobie adwokata dra Teofila Rybarskiego i temuż kuratorowi pozew powyższy doręczono.

Wzywa się zatem Józefa Kahanego, ażeby ustanowionemu kuratorowi udzielił informacyi albo innego zastępcę sądowi wymienił.

C. k. sąd powiatowy.

Kosów, 30 listopada 1883.

L. 4169. (1001 3—3)

Na podanie Franciszki hr. Zdeńskiej do l. 4169/84 zapadła tusąd rezolucya z dnia 8 lutego 1884 l. 4169, którą Józefie hr. Chodkiewiczowej polecono, w dniu 30 czerwca 1884 opuścić, przez się zajmowane mieszkanie w domu pod l. 37 dz. I. w Krakowie.

Zawiadamia się przeto Józefę hr. Chodkiewiczową o tem niniejszym edyktem z tem, że kuratorem dla niej adw. dr. Smolarski w Krakowie ustanowiony został.

C. k. sąd deleg. miejski

Kraków, 8 lutego 1884.

L. 1772. (1709 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Tomasza i Wiktoryę Kosoniów, aby się do spadku Antoniego Mazura zmarłego w Lubiczku 23 kwietnia 1874 przez głowę córki tegoż Katarzyny Kosów w ciągu jednego roku zgłosili, gdyż po upływie tego czasu spadek z ustanowionym dla nich kuratorem Janem Mazurem pertraktowanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Dąbrowa, 7 marca 1884.

L. 7313. (1121 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Krakowcu wzywa Senka Podio z Gnojnic z życia i miejsca pobytu niewiadomego, ażeby w przeciągu jednego roku, od daty edyktu licząc, w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku po zmarłym bez testamentu w Gnojnicach dnia 4 lutego 1884 Michale Podio złożył, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe za zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem nieobecnego Antochem Wanio przeprowadzone będzie.

Krakowiec, dnia 20 grudnia 1883.

L. 2120. (1642 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do publicznej wiadomości, iż w sądzie tutejszym znajduje się w przechowaniu koń z kradzieży pochodzący gniadej maści, trzynaście lat mający, miary dwunastej trzy tóp, z uszyma trochę wiszącemi, niepodkuty, źle odżywiony wraz z uzdeczką rzemienną starą z pół wędzidłem na sznurku przywiązanem.

Ponieważ właściciel konia tego nie jest wiadomy, przeto wzywa się właściciela, by w przeciągu roku licząc od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego edyktu w gazecie lwowskiej w tutejszym sądzie się zgłosił, i aby swe prawo własności udowodnił, gdyż w przeciwnym razie koń ten sprzedanym zostanie, a cena kupna do kasy rządowej oddaną zostanie.

Sambor, 10 marca 1884.

Zl. 1601. (1736 1—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Biała wird Ludwik Heintze senjor verständigt, daß das Urtheil des k. k. Oberlandesgerichtes vom 13 August 1883 Nr. 12994 dem für ihn in seiner R. chtssache mit der Güterverwaltung in Saybusch pto. 800 fl. bestellten Curator Dr. Łazarski zugestellt wurde.

Biała, den 2ten März 1884.

L. 678. (1208 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Zofię Osikową aby się do spadku Michała Osiki zmarłego w Nieczajny w dniu 26 stycznia 1882, zgłosiła w ciągu roku gdyż po upływie tego czasu spadek ten z ustanowionym dla niej kuratorem Walentym Nowakiem pertraktowanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Dąbrowa, dnia 1 lutego 1884.

L. 316. (1146 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Chaima Raucha, że na prośbę Emila Zolnera, celem zabezpieczenia kosztów sporu, 15 zł. 18 ct. i kosztów egzekucyjnych w kwocie 6 zł. 18 ct., dozwolono uchwałą z 26 września 1883 l. 8901, prenotacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla tychże kosztów w stanie biernym realności pod l 159 m. w Przemyślu położonej dłużników Chaima i Sary Rauchów własnej. Dla Chaima Raucha ustanawia się kuratora w osobie adwokata dr. Rosenbacha z zastępstwem adwokata dr. Mendrochowicza i poleca Chaimowi Rauchowi, by z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, w przeciwnym razie skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 23 stycznia 1884.

L. 153. (1086 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia spadkobierców ś. p. Bazylego Sanczyca, a to, Maryę Sanczyc, Dyonizego Sanczyc, Emiliana Sanczyc i Lubinę Sanczyc z życia i miejsca pobytu nieznanych, że przeciw nim Spółka bezimienna dla przemysłu leśnego w Brukseli o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Mików z przyległ. prawa zastawu dla 4|8 części sumy 3100 zł. w. a. z pn. pozew wytoczyła, na co pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni się poleca.

Oraz ustanawia sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie adw. dr. Łobaczewskiego z zastępstwem adw. dr. Baumfelda, i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 16 stycznia 1884.

L. 7655. (1542 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia nieobecnych Owadiego i Szaję Mellerów, że dla nich z powodu zamierzonego przez Eliasza Wolfa Münzera wydzielenia z realności pod l. 524³/₄ we Lwowie parceli l. 5044, obejmującej 209□ sąż. gruntu i utworzenia dla tejże parceli osobnego ciała tabularnego na rzecz Eliasza Wolfa Münzera, ustanowiono kuratorem adw. dra Pająka, a tegoż zastępcą adw. dra Goreckiego, do sprawy wspomnianego wydzielenia.

Jest tedy rzeczą Owadiego i Szaji Mellerów, do strzeżenia swych praw potrzebną udzielić kuratorowi informacyę lub innego sobie obrać zastępcę, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, 23 lutego 1884.

L. 681. (1465 3—3)

C k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia, z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Tadeusza Władysława tr. im. Jarosławskiego, że adwokat dr. Władysław Jabl we Lwowie wypowiedział mu pełnomocnictwo w dniu 22 stycznia 1884 do l. 681, a przeznaczoną dlań uchwałę zawiadamiającą o wypowiedzeniu tem doręczono ustanowionemu dlań z podstawieniem adwokata dra Billeta, kuratorowi adwokatowi dr. Wesołowskiemu.

Złoczów, dnia 16 lutego 1884.

L. 3021. (1463 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izaka Weidenfeld, że celem doręczenia mu nakazu zapłaty z 22 stycznia 1884, l. 981 w sprawie Mojżesza Leiby Erblicha przeciw niemu o 262 zł. 60 ct. wydanego ustanowiono dlań kuratora ad actum adw. dra Horowitza z substytucyą adw. dra Sternklara.

Będzie więc rzeczą pozwanego udzielić kuratorowi potrzebnej informacyi lub innego sobie obrać zastępcę, i o tem donieść sądowi, inaczej sam sobie z zaniedbania wyniknąć mogące złe skutki przypisać będzie musiał.

C k. sąd obwodowy

Tarnopol, 4 marca 1884.

L. 1647. (1638 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że do spadku po zmarłym w Rybotyczach w r. 1841 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Zysiu Rubenfeldzie wnuki tego Hersz i Mojżesz Rubenfeld konkurują.

Gdy zaś miejsce zamieszkania tychże jest niewiadomem, przeto wzywa się ich, aby się w przeciągu roku do spadku tego zgłosili lub miejsce pobytu swego sądowi oznajmili, gdyż w razie przeciwnym będzie rozprawa spadkowa ze zgłaszającymi się spadkobiercami przeprowadzoną.

C. k. sąd powiatowy

Dobromil, 24 lutego 1884.

L. 453. (1474 3—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. w Stanisławowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wasyla Czowhana vel Czołhana, dawniej w Krechowcach zamieszkałego, że w dniu 16 czerwca 1883 l. 10382 wydano przeciw niemu nakaz, ażeby 24 rat po 6 zł. i ratę 6 zł. 32 ct. ze skryptu dłużnego z dnia 10|6 1883 pochodzących, w 14 dniach zapłacił.

Zaleca mu się zarazem, ażeby informacyi kuratorowi swemu Jakubowi Korowej w Krechowcach celem wniesienia zarzutów przeciw temu nakazowi na czasie udzielił, lub zarzuty sam wniósł, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze.

Stanisławów, 27 stycznia 1884.

L. 44000. (1356 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany sek. I we Lwowie ogłasza, iż dnia 1 stycznia 1882 zmarła we Lwowie ś. p. Marya Frydecka z pozostawieniem kodycylarnej ostatniej woli rozporządzenia bez daty.

Gdy sądowi nie jest wiadomo, czy i którym osobom prawo do spadku przysłuża, wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu prawo do spadku rościć zamierzali, by w przeciągu roku od daty tego edyktu prawa swe do spadku zgłosili, takowe wykazali i oświadczenie przyjęcia spadku wnieśli, gdyż w przeciwnym razie spadek, dla którego tymczasowo adw. dr. Skowroński kuratorem ustanowionym został, tylko z wykazanymi i oświadczonymi spadkobiercami przeprowadzony i tymże przyznany zostanie, nieobjęta zaś część spadku lub w razie, gdyby nikt się do takowego nie oświadczył, cały spadek, jako bezdziedziczny, przez państwo zabrany zostanie.

Lwów, dnia 10 września 1882.

L. 9202. (1746 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ustanawia celem doręczenia uchwały tadularnej z dnia 6go października 1883 l. 41461, z powodu podania ks. Mikołaja Winnickiego kuratora księcia Stanisława Jabłonowskiego o wykreślenie z dóbr Bursztyna, z przyległo resztującej sumy 1812 zł. 58 ct. w. a. z większej 3000 zł., w. a. z pn., na rzecz S. P. Fuchsa Dom. 294 pag. 177 n. 92 ad. 2 on intabulowanej zapadłej, dla niewiadomego z miejsca pobytu S P. Fuchsa kuratorem adw. Dr. Pająka, z substytucyą adw. dr. Skałkowskiego. Wzywa się go przeto, aby dla ostrzeżenia swych praw u kuratora lub też w sądzie się zgłosił, lub też innego zastępcę prawnego ustanowił.

Lwów, dnia 8 marca 1884.

L. 1017. (1325 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie, podaje niniejszem do wiadomości, iż Jędrzej Bryk przeciw Abrahamowi Westreichowi i Władysławowi Kowalskiemu pozew o wyłączenie z pod egzekucyi parceli budowlanej pod l. 73 w Tarnowie na Strusinie położonej i unieważnienie protokołu egzekucyjnego opisania tej parceli wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wniesienia obrony w dniach 30 pod surowością §. 32 ust. sąd. wyznaczonym został

Ponieważ pobyt pozwanego Władysława Kowalskiego wiadomym nie jest, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego adwokata dra Malawskiego z substytucyą adw. dra Brzeskiego na kuratora, z którym wdrożony spór według ust. sąd. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenty przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tut. sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

W Tarnowie, dnia 31 stycznia 1884.

L. 184|IV. (1250 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Ślemieniu podaje do wiadomości, że na dniu 18 marca 1879 zmarł w Gilowicach Frederyk Rotter, pozostawiwszy pisemny testament z dnia 29 października 1878 r.

Do spadku tego przychodzi jako ustawowa dziedziczka Johanna Süsser małoletnia, której ojcem jest Aleksander Süsser z miejsca pobytu niewiadomy. Wzywa się przeto tego Aleksandra Süssera, aby się w ciągu roku, licząc od ogłoszenia tego edyktu do niniejszego spadku imieniem Johanny Süsser oświadczył ustnie lub pisemnie pod rygorem §. 120 i 128 ces. paten. z dnia 9 sierpnia 1854 nr. 208 dz. p.

Kuratorem ustanowiony został p. Bronisław Sadę ki, c. k. notaryusz w Ślemieniu.

C. k. sąd powiatowy.

Ślemień, dnia 25 stycznia 1884.

L. 1166 (1321 3—3)

C. k sąd powiatowy w Krynicy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Bazylego Masleja z Łabowca, że przeciw niemu Jędrzej Kowej spór dnia 20 lutego 1884 o wyłączenie z pod zajęcia realności nr 28 w Łabowcu wytoczył i że termin do obrony na dzień 31go marca 1884 wyznaczono Rzeczą jego jest na termin się stawić, inaczej spór z kuratorem Bazylim Kopylczakiem będzie przeprowadzony.

C. k. sąd powiatowy

Krynica, dnia 21 lutego 1884.

L. 10821. (1117 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie wiadomem czyni, że dla niewiadomego z miejsca pobytu Leona Perlmutter ustanawia się celem doręczenia temuż uchwały z 20 kwietnia 1883 do l. 2822 dozwalającej na zaintabulowanie prawa własności 44|208 części a względnie całej realności pod liczbą 27|23 w Komarnie wyk. hip. nr. 18 księgi gminy katastralnej Komarno objętej na rzecz Salamona i Racheli Lei Grossmanów, Jakóba Szeiningera kuratorem ad actum.

Komarno, dnia 15 grudnia 1883.

L. 2209. (1282 3—3)

C|k. sąd pawiatowy miejsko-delegowany w Przemyślu zawiadamia Eleonorę z Kwiatkowskich Danhofer, z miejsca pobytu niewiadomą, że celem doręczenia jej tusąd. uchwały z dnia 4 lipca 1872 l. 3875 w sprawie spadkowej ś. p. Jana Kwiatkowskiego ustanowiono dla niej kuratorem dra Łuzeckiego.

Poleca się zatem Eleonorze Danhofer, by z kuratorem się porozumiała, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawiła, inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisać będzie musiała.

Przemyśl, dnia 31 stycznia 1884.

L. 48541. (1189 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców ś. p. Krystyny Schwabe, a to Karolinę Herdina, Aleksandra Schwabe, Anielę Mialovich, Ludwika, Frydryka, Stanisława, Henryka i Antoninę Krumplów, jakoteż niewiadomych spadkobierców i prawonabywców tychże, iż uchwałą z dnia 14 kwietnia 1883 l. 40190 dozwoloną została intabulacya Mojżesza Schwata za właściciela ²/₁₃ części sumy 1800 zł. m. k. zapisanej wedle dom. 206 pag. 12 nr. 74 on i dom. 96 pag. 51 nr. 46 on na rzecz Romana i Florentyny Domanusów w stanie biernym realności pod l. 102 m. we Lwowie Salomona Pocha i Krystyny Schwabe własnej; zawiadamia ich dalej, że dla nich kurator w osobie dra Romanowskiego, z substytucyą dra Jamińskiego został ustanowiony, z którym to kuratorem winni się porozumieć i podać mu środki służące do obrony ich praw. lub innego pełnomocnika ustanowić i sądowi wymienić, gdyż w razie przeciwnym skutki zaniedbania sami sobie będą musieli przypisać.

Lwów, dnia 24 listopada 1883.

L. 6101. (894 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Krakowcu ogłasza, iż w sporze ustnym Katarzyny Seredowej przeciw Jakóbowi Schaefferowi i Jakóbowi Frączkiewiczowi o oddanie łąki z realności pod n. k. 57 w Budomierzu. Dla niewiadomego z miejsca pobytu pierw pozwanego Jakóba Schaeffera ustanawia kuratora w osobie Ferdynanda Krischkego zawiadamiając go o tem zarządzeniu. Wzywa się go, by temuż kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub innego zastępcę sobie ustanowił.

Krakowiec, dnia 26 listopada 1883.

L. 9488. (1052 3—3)

Ck. sąd p. w. wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Topora, aby w ciągu jednego roku, od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" do sądu tutejszego, lub kuratorowi Józefowi Toporowi w Bańskiej podał wiadomość o swem miejscu pobytu lub w tymże czasie wniósł deklaracyę do spadku po matce Maryannie Topór, dnia 15 lutego beztestamentarnie zmarłej, gdyż inaczej spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem pertraktowanym będzie

Nowytarg, dnia 16 listopada 1883.

L. 10181. (1745 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wiadomo czyni, że wskutek prośby c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie, wydano uchwałą z dnia 9 lutego 1884 l. 6053, przeciw Mojżeszowi Hauserow, nakaz zapłaty sumy wekslowej 1000zł. u. w. z pn. Uchwałę tę doręcza się z miejsca pobytu niewiadomemu, pozwanemu Mojżeszowi Hauserowi, na ręce równocześnie w osobie ad. dr. Waldmana, z zastępstwem ad. dr. Berlinera ustanowionego kuratora, wzywając zarazem edyktem niniejszym Mojżesza Hauoera, ażeby w należytym czasie, ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił, i celem przestrzegania praw swoich użył stosownych środków, gdyż inaczej niekorzystne wyniknąć mogące skutki, sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 8 marca 1884.

L. 4276. (1713 3—3)

August Remiszewski mianowany reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3 grudnia 1883 l. 19704, c. k. notaryuszem w Ciężkowicach wykonał dnia 27 lutego 1884, przysięgę dla c. k. notaryuszów przepisaną w sądzie krajowym wyższym w Krakowie. Co się do powszechnej wiadomości podaje.

Z Rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków, 12 marca 1884.

L. 769. (1019 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Uhnowie niniejszem ogłasza, że w Ulbówku zmarł na dniu 29 kwietnia 1883 bez rozporządzenia ostatniej woli Matwij Huk i że do spadku jego powołani są Semko Huk, brat zmarłego, tudzież Anna Huk, żona jego.

Ponieważ miejsce pobytu Anny Huk sądowi nie jest wiadome, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w tutejszym sądzie się zgłosiła i swą deklaracyę do spadku wniosła, w przeciwnym razie pertraktacya masy ze zgłoszonymi dziedzicami i z ustanowionym dla niej kuratorem Hryniem Bulikiem z Ulhówka zakończoną zostanie.

Uhnów, dnia 31 stycznia 1884.

L. 7613. (929 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wzywa przez edykta, każdego, ktoby do karty wkładkowej Kasy oszczędności miasta Rzeszowa nr. 7478 na 52 zł. 37 ct. opiewającej, na imię gminy Błędowa wystawionej jakiekolwiek prawo rościł, aby takowe w 6 miesiącach tem pewniej do sądu tutejszego zgłosił, gdyż po upływie terminu tego rzeczona karta umorzoną zostanie.

Rzeszów, dnia 21 grudnia 1883.

L. 5917. (1051 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Medenicach zawiadamia, że dnia 27 listopada 1882 zmarł w Hruszowie, bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Michał Chomyn.

Wzywa się niewiadomych spadkobierców, aby w tutejszym sądzie w przeciągu roku zgłosili się i oświadczenie swe do spadku wnieśli, inaczej spadek tylko zgłaszającym wydanym zostanie. Kuratorem nieznanych spadkobierców ustanowiony Daniel Iwaniszów z Hruszowa.

Medenice, dnia 31 grudnia 1883.

L. 2194. (1044 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem, że pod dniem 4 lutego 1884 l. 1662 wniósł Gerschon Margulies przeciw Wojciechowi Pukliez prośbę o wydanie nakazu zapłaty względem sumy 100 zł. wa. z pn.

Gdy miejsce pobytu pozwanego sądowi nie jest znanem, ustanowiono dla niego celem doręczenia nakazu zapłaty z dnia 5 lutego 1884 l. 1662, na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie p. adwokata dra Horowitza z substytucyą adwokata dra Axelrada, z którym ta sprawa według przepisów postępowania sądowego przeprowadzoną zostanie, jeżeli pozwany sam do sądu się nie zgłosi ani też innego pełnomocnika sądowi nie wskaże.

Tarnopol, dnia 16 lutego 1884.

L. 7360. (926 3—3)

Sąd obwodowy ustanawia masie spadkowej po Annie Obrzud tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomej Katarzynie Obrzud w sprawie zaintabulowania prawa własności Salomona i Jetti czyli Wiktoryi Schleichkornów w równej części między sobą do połowy realności pod l. 375 i 567 wykazem hipotecznym l. 710 Nowego Sącza objętej, dotąd na imię Stanisława Obrzuda intabulowanej, kuratorem adwokata dr. Janczurę, któremu się dla nich wydaną uchwałę doręcza.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, dnia 22 grudnia 1883.

L. 5610. (960 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach wzywa Jana Kaczorowskiego, by w przeciągu roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosił się do sądu i oświadczenie o spadek po ś. p. Filipie Kaczorowskim złożył. W przeciwnym razie spadek będzie pertraktowany ze spadkobiercami zgłaszającymi się z kuratorem adw. Schrenzlem, dla zachowania praw Jana Kaczorowskiego tymczasowo ustanowionym.

C. k. sąd powiatowy.

Zaleszczyki, dnia 4 września 1883.

L. 13920. (1345 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych: Karola Hönigfelda, S. Herschmanna, Frydryka Schwarza i Leopolda Eisenschütza, względnie nieznanych ich spadkobierców, że na prośbę Katarzyny Bojarskiej pozwolił uchwałą z dnia 31 grudnia 1883 lb. 13920 na wydzielenie z całości dóbr Berezowa parcel gruntowych 404, 405, 406, 407, 408, 409|1, 409|3, 410, 1469|1, 1469|2, 1470 i 1471 i utworzenie z takowych nowego ciała tabularnego pod nazwą „Karolinówka" z przeniesieniem wszystkich cięż rów hipotecznych sposobem łącznej hipoteki, także na nowo otworzyć się mające ciało.

Powyższą uchwałę przeznaczoną dla nich doręczono kuratorowi w osobie adwokata dra Ehrlicha w Samborze, któremu informacyę co do strzeżenia praw swoich wcześnie udzielić, lub innego zastępcę obrać mają, ileże skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Sambor, 31 grudnia 1883.

L. 8621. (1003 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje do wiadomości, iż w miesiącu październiku 1877 zmarł w Bochni bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Karol Schmidt, c. k. strażnik skarbowy staryonowany w Bochni. Ponieważ sąd nie ma wiadomości, czy i które osoby mają prawo do spadku, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku, od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasera adwokat dr. Trybulec ustanowionym został za kuratora spadkowego przeprowadzonym będzie z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą przyjęcie onegoż i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą lub jeżeliby się nikt nie oświadczył do niego, cały spadek zostanie przez rząd jako bezdziedziczny osiągniętym.

Bochnia, dnia 21 listopada 1883.

Kuratele.

L. 3412. (1722 2—3)

Kość Czornij, włościanin z Oleszy, uznany marnotrawcą. Kurator Andryj Janiszewski, gospodarz z Oleszy.

C. k. sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 28go maja 1883.

L. 864 (1731 2—3)

Roman Rudnicki, z Kowalówki, uznany został uchwałą c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 19 stycznia 1884 l. 744 za marnotrawcę.

Kuratorem ustanowiony został Maciej Kuźmiński, gospodarz z Kowalówki.

C. k. sąd powiatowy.

Monasterzyska, 22 lutego 1884.

L. 2330. (1721 2—3)

Annę Hawryluk z Spasowa uznano za marnotrawczynię i kuratorem dlań ustanowiono Iwana Kowalczuka z Spasowa.

C. k. sąd powiatowy.

W Sokalu, 22 lutego 1884.

L. 4954. (1752 2—3)

Józef Luby, z Błozwi dolnej, uznany marnotrawcą; kuratorem dla tegoż ustanowiony Mikołaj Czepiel z Błozwi dolnej.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rudki, 20 grudnia 1883.

L. 9521. (1646 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach zawiadamia, że dla uznanego za marnotrawcę Michała Jaremy z Łapszyna, kuratorem Mykitę Bidulę z Łapszyna ustanowił.

Konkursa.

L. 2431. (1819 1—3)

Posada radcy sądu krajowego, przy sądzie obwodowym w Stanisławowie, VII klasie rangi, ze systemizowanemi należytościami jest do obsadzenia.

Ubiegający się o tę posadę, lub o posadę radcy przy innym sądzie kolegialnym Galicyi wschodniej opróżnić się mogącą, wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej, najdalej do 15 kwietnia 1884, do Prezydyum sądu obwodowego w Stanisławowie.

Lwów, 19 marca 1884.

Wyroki prasowe.

(787)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 4 der periodischen Druckschrift „Telephon, Wochenblatt für das gesammte Volk" vom 27. Jänner 1884 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Gespensterspuck am hellichten Tage", sowie jener des in derselben Druckschrift enthaltenen Artikels mit der Aufschrift die Buchdrucker und allgemeine Arbeiterbewegung" den Thatbestand des Vergehens nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 31. Jänner 1884.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Wels hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkentnisse vom 22ten Jänner 1884, Z. 360, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Oberösterreichischer Gebirgsbote" Nr 3 vom 19. Jänner 1884 wegen des Artikels „Gefahr im Verzuge" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15 Jänner 1884, Z 1336, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Matice lidu. Rocniku XVII. cislo 1. (Rezne cislo 103.) Toleranceni patent V Praze. Nakladem spolku pro vydavani lacinych knih ceskych. 1884. Tiskem dra. Edv. Gregra v Praze 1884" nach den §§ 122 a, d und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19. Jänner 1884, Z 2003, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Hei, Hej! ta" na e cili Turecka muzika. Tiskem Antonina Hrazanka v Praze. Nakladem vlasnim" nach den §§. 305 und 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19. Jänner 1884, Z 1859, die Weiterverbreitung der Nachmittags-Ausgabe der Zeitschrift „Narodni listy" Nr. 15 vom 15. Jänner 1884 wegen des Correspondenzartikels „F. B V Zadru, 9 ledna. (Puv. d. dopis „N L.") nach den §§. 300 308 und 310 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14. Jänner 1884, Z 1209, die Weiterverbreitung der Nachmittags-Ausgabe der Zeitschrift „Narodni Listy" zur Nr. 8 vom 8. Jänner 1884 wegen des Artikels „Vyznamna kosiskace" nach §. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19ten Jänner 1884, Z. 1858, die Weiterverbreitung der aus der internationalen Druckerei der „Freiheit" in New-York hervorgegangenen, von Johann Most verfaßten Broschüre „Die Eigenthumsbestie" nach den §. 58 a, b, c, 59 c St. G. und Art. I des Gesetzes vom 17. December 1862 dann nach §. 65 a St. G. und Art. II des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19. Jänner 1884, Z 1927, die Weiterverbreitung der „New-Yorker Volkszeitung" Nr. 278 vom 20. November 1883 wegen des Artikels „Fritz & Alfonso" nach den §§. 65 a und 305 St G., dann wegen des Artikels „Besteht Orthodoxie in unserem Lager" nach §. 122 b St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20sten Jänner 1884, Z. 1861, die Weiterverbreitung der in New-York erscheinenden Zeitschrift „Bulletin of the Social Labor Movement" vom Monate November 1883 wegen des Artikels „Aufruf an sämtliche Socialisten" nach §. 305 St G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 31. December 1883, Z 8082 Stf., die Weiterverbreitung der im Drucke und Verlage von Dr. Karl Pickert in Leitmeritz erschienenen Flugschrift „Auch eine Weihnachtsgeschichte" nach §. 300 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15. Jänner 1884, Zahl 250, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Aussiger Anzeiger" Nr. 3 vom 9. Jänner 1884 wegen der Artikel „Was sie wollen" und „Alles muß verwenzelt werden" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18. Jänner 1884, Z 417, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Plzenske Listy" Nr. 7 vom 15ten Jänner 1884 wegen der Artikel „Ze Slovanske Prahy, dne 15. ledna 1884" und „Rozhledy ve svete", dann wegen der Localnachrichten „Prece se provozoval" und „Dvoji loket" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Kuttenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 23sten Jänner 1884, Z. 747, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Jizeran" Nr. 6 vom 19. Jänner 1884 wegen des Artikels „Kterak se nas Bobecek jednou vyborne bavil" nach §. 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhmisch-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 23. Jänner 1884, Z. 346, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Haidaer Wochenblatt" Nr. 3 vom 20. Jänner 1884 wegen des Artikels „Eine deutsche Universität in Deutschböhmen" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhmisch-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26sten Jänner 1884, Z. 387, die Weiterverbreitung der „Leipaer Zeitung" Nr 7 vom 24. Jänner 1884 wegen des Leitartikels „Die deutsche Sprache als Staatssprache" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Tabor hat auf Antrag der k. k. Staasanwaltschaft mit dem Erkentnisse vom 21. Jänner 1884, Z. 563, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tabor" Nr. 3 vom 19 Jänner 1884 wegen des Artikels „Dopisy" nach § 300 St. G. verboten.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie.

W myśl § 40 lit. a. statutu, odbędzie się w niedzielę dnia 30 marca 1884 o godzinie 5tej po południu w biurze Towarzystwa

III Zwyczajne
Ogólne Zgromadzenie
Towarzystwa kredytowego miejskiego
w Lubaczowie,

Stow. zarej. z nieogr. poręką

Porządek dzienny:

1) Przeczytanie protokołu posiedzenia II Walnego Zgromadzenia z dnia 15 lutego 1883.

2) Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1883.

3) Sprawozdanie komisyi rewizyjnej i wniosek o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za rok 1883.

4) Wnioski Dyrekcyi i Rady nadzorczej co do zmiany paragrafów: 25, 30, 69, al. 2 i 78 al. 4 statutu.

5) Wniosek Rady nadzorczej w sprawie rozdziału zysku z roku 1882 i 1883 r.

6) Wybór 4 członków do Rady nadzorczej w miejsce ustępujących, § 24 stat. i wybór jednego członka Rady nadzorczej, § 25 stat.

7) Wnioski członków.

Na to Zgromadzenie zaprasza się członków Stowarzyszenia.

W Lubaczowie, dnia 18 marca 1884.

Mayer Moses Gabel prezes. **Meilech Gabel** sekretarz.

UWAGA: Zamknięcie rachunków za rok 1883 sprawdzone przez komisyę, wybraną przez Radę nadzorczą, znajduje się do przejrzenia w biurze Towarzystwa (1800)

L. 494. (1815)

Ogłoszenie.

Rada nadzorcza Towarzystwa zaliczkowego w Śniatynie, stowarzyszenia zarejestrowanego z nie graniczoną poręką, zaprasza P. T. Członków na zwyczajne

Walne Zgromadzenie

które się odbędzie w dniu 29 marca b. r. o godzinie 5 po południu w sali Rady gminnej.

Porządek dzienny:

1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.

2) Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1883.

3) Sprawozdanie komisyi kontrolującej i wniosek o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków.

4) Rozdział zysków.

5) Zatwierdzenie wyborów Dyrekcyi i Zastępców.

6) Wybór 4 Członków Rady zawiadoczej w miejsce ustępujących.

7) Wybór 3 Członków komisyi kontrolującej na rok 1884.

8) Wnioski członków.

Z Rady nadzorczej Towarz. zaliczk.

Śniatyn, dnia 18 marca 1884.

Dr. Karol Werner zastępca prezesa. **Jan Polończyk** sekretarz.

(1797)

Zaproszenie.

Walne zwyczajne zgromadzenie członków Towarzystwa kredytowego **w Jaryczowie nowym,** stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, odbędzie się dnia 31 marca 1884 o godzinie 3ciej po południu w lokalnościach Dyrekcyi, na które szanownych Członkow zaprasza się.

Porządek dzienny:

1) Rozdział zysków i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności za rok 1883.

2) Uzupełniający wybór Rady zawiadowczej.

3) Wybór trzech zastępców Rady Zawiadowczej.

Jaryczów, dnia 19 marca 1884.

Rada zawiadowcza Towarzystwa kredytowego w Jaryczowie nowym, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

Aron Blück prezes. **Kasyel Bilet** sekretarz.

Dyrekcya.

H. Handelsmann dyrektor. **M. B. Handelsmann** kasyer.

L. 438. (1785 2—3)

Konkurs.

Z fundacyi zmarłego Ignacego Lewkowicza dla izr. ubogich dziewcząt nadany będzie dnia 16go maja 1884 jako w rocznicę śmierci fundatora posag dla biednej izrael dziewczyny w sumie 1400 zł. wa. od której będą potrącone wydatki inseracyjne i tp.

Ubiegające się o ten posag powinne wnieść swe pisemne podania do 20 kwietnia b. r. na ręce lwowskiego zboru izraelickiego i takowe zaopatrzć następującemi dowodami:

1. co do ich przynależności do gminy m. Lwowa;
2. co do ewentualnego ich pokrewieństwa z fundatorem.
3. co do ich ubóstwa;
4. co do ukończenia 16 roku życia;
5. co do okoliczności, czy mają rodziców czy nie, i
6. co do ich moralności.

Przełożeństwo zboru izraelickiego

Lwów, dnia 13 marca 1884.

L. 9983. 1/84.

Wydzierżawienie dóbr

Zubrza, Sichów i Pasieki.

Celem wydzierżawienia:

1) dóbr miej. Zubrzy, Sichowa i Pasiek, położonych o milę od miasta Lwowa, obejmujących:
pola ornego około 680 morgów, łąk i sianożęci około 160 morgów pastwiska około 30 morgów, z budynkiem mieszkalnym, oficyną i zabudowaniami gospodarskiemi, tudzież z domem dla służby w stanie odpowiednim, z **wyłączeniem jednak prawa propinacyi.**

2) gruntów tak zwanych pośniczowskich w Zubrzy, objętości 36 morgów 1117□° obszaru, odbędzie się dnia 31 marca 1884 o godzinie 11tej przed południem licytacya na podstawie pisemnych ofert w biurze I. Depart. Magistratu.

Główne warunki powyższej dzierżawy są następujące:

1. Dzierżawa rozpoczyna się z dniem zawartego kontraktu, a kończy dnia 23 czerwca 1893 r.

2. Dzierżawa gruntów poleśniczowskich poczyna się z dniem zawartego kontraktu, a kończy dnia 31 marca 1888 r.

3. Cena wywołania czynszu dzierżawnego ustanawia się:

a) za dobra Zubrza, Sichów i Pasieki na czas do 23 czerwca 1885 rocznie po 4.200 złr.
na czas od 24 czerwca 1885 do 23go czerwca 1889 rocznie po 5.100 złr.
na czas od 24 czerwca 1889 do 23go czerwca 1893 rocznie po 5.550 złr.

b) za grunta poleśniczowskie w Zubrzy rocznie po 350

4. Czynsz dzierżawny płacony będzie w półrocznych ratach z góry.

5. Tytułem kaucyi złoży dzierżawca kwotę 4.800 zł. wa.

6. Oferty mają być opieczętowane i zaopatrzone w wadya, wynoszące kwotę 550 zł. i 35 zł. wa. zawierać mają nadto dokładne oznaczenie przedmiotu licytacyi i cyfrę (oznaczoną literami) ofiarowanego czynszu dzierżawnego.

Oferty złożyć należy do rąk szefa Departamentu I Magistratu najpóźniej dnia 30 marca 1884 do godziny 1 z południa. Oferty nieoznaczające cyfrowo czynszu dzierżawnego, lub też ewentualne nie będą wcale uwzdlędnione.

Szczegółowe warunki licytacyi przejrzeć można w biurze I. Dep. Magistratu w urzędowych godzinach przedpołudniowych.

Magistrat król. stoł miasta Lwowa

Lwów, dnia 14 marca 1884 r.

(1707 2—3)